

Pintér István

Ami szemet szúr

biblikus szilánkok

PILISVÖRÖSVÁR, 2022

ELŐSZÓ

Néha úgy adódik, hogy a szent írásokkal nem tudunk kutató módon foglalkozni, mert közlekedési eszközön ülünk, netán valamilyen intézményben várakozunk. Az is előfordulhat, hogy érdeklődő kollégánk avagy unatkozó gyermekünk veselkedik neki az evangéliumoknak. Ilyenkor óhatatlan bizonyos „ellentmondások” felmerülése, kérdések fogalmazódhatnak meg, amelyekre rövid válaszokat várnak. A problémák rendszerint terminológiai jellegűek, habár fordítási hibák is vannak.

Az újszövetség regényszerű olvasásához tehát segédeszközre van szükségünk. Valami olyasmire, mint a matematikai példatár *megoldások* fejezete, vagy a keresztrejtvények megfejtését tartalmazó utolsó oldal. Ezt a hiányt hivatott pótolni a szemet szűrő igehelyek gyűjteménye.

Az alapvető dolgok ismerete persze így sem mellőzhető. Tudni kell például, hogy a szövegeket tagoló alcímek gyakran nem a mondanivalóra utalnak és a fejezetek számozása is megszakíthatja a szövegösszefüggést.

A kötetbe gyűjtött „szilánkok” egy része az Úri közösségben tartott bibliaóráimon keletkezett, és hasonló összejövetelek témáiként is szóba kerülhetnek, hiszen némelyik igehely valóságos egzotikumi csemege. Civil hitoktatók nemigen térhetnek el a hivatalos értelmezésektől, az újszövetségi hivatkozásokkal igazolt teológia azonban önmagáért beszél.*

Igyekeztem úgy fogalmazni, hogy a lényeg az egyszerű érdeklődők is felfoghassák, igazi élményben persze azoknak lesz részük, akik érintettek a Dolgokban... A pár mondatos magyarázatok nem kimerítő kommentárok, aki többre vágyik, nézzon bele az ezzel foglalkozó anyagba.**

Vizsgálódásaink során a Magyar Bibliatanács megbízásából a Református Zsinati Iroda Sajtóosztálya által Budapesten kiadott szövegére támaszkodunk, illetve esetenként a Csia Lajos névvel fémjelzett zseniális fordításra, amely már digitális formában is elérhető !*** A Zsidókeresztény és az Iszlám hagyomány Pikó Gábor Mózes: *Minden Jézusról* című kötetében tanulmányozható (Paulus Hungarus/Kairosz Kiadó, Bp., 2002). A Szellemi Hagyatékot (Tm) itt nem elemezzük, mindössze etalonként hivatkozunk rá.****

* *Krisztusi kiskaté* (mek.oszk.hu/14600/14656)

** *A szűk kapu* (mek.oszk.hu/08000/08061)

*** *Az Új Testamentum* (mek.oszk.hu/08900/08907)

**** *A Tamás-evangélium* (mek.oszk.hu/14600/14682)

A szerző ezúton mond köszönetet

Szabó József

atyának,

Úri község egykori plébánosának,

aki lehetővé tette egy laikusnak, hogy bibliaórákat tartson
a fiatalságnak

***

A címlapon

Szegedi Kálmán

„Igazgyöngyöt rejtő kagyló ” című

fotója látható

***

T A R T A L O M

Máté szerint	5
Márk szerint	21
Lukács szerint	29
János szerint	37
Zsidókeresztény hagyomány	48
Iszlám hagyomány	55
Kulcs a példabeszédekhez	67

M E L L É K L E T

<i>Mi az igazság ?</i>	72
<i>Kövess engem !</i>	76
<i>Válaszaim</i>	80
Rövidítések és elérhetőségek	86
A szerző művei a M E K – en	87

M Á T É S Z E R I N T

Az evangélium tkp. a 3,1-el kezdődik. Ez a fejezet az ó- és az újszövetség összekapcsolásának céljával íródott, a nem létező, kollektív üdvtörténet folyamatosságát aláhúzendó. A Beméritő és Jézus viszonya sarkalatos kérdés [1], ezúttal annyi is elegendő, hogy kettejüknek nem lehet közös nevezőre hozni. János az osztó igazságosság társadalmi harcosa volt, az Emberfi pedig „az isteni igazságosság” egyéni demonstrálását szorgalmazta [2]. Előbbihez erkölcsi megtérés szükséges, utóbbihoz filozófiai szemléletváltás... A „megtérés” és a „más (világnézeti) felismerésre térés” különböző dolgok. A Beméritő szájába értelmetlenül összeszedett jézusi szövegek vannak adva.

1,1

Ez a vers azt állítja, hogy Jézus az Isten által kiválasztott néphez tartozik, tehát zsidó, s mint ilyen, az (ó)szövetség hatálya alatt áll. Ezen belül – genetikailag – Dávid király vérvonalából származik, vagyis az ő harcosan dicső, országgyarapító pedigréjével rendelkezik... A római elnyomás alatt sýnlódó teokratikus berendezkedésű társadalom tagjai éppen ilyen Szabadítót vártak. A betegségek­ről szenvedő emberek is (szinte automatikusan) ezzel a hízeltő címmel ruháztak fel minden nagy embert, akitől vártak valamit... Jézus ezen a szinten nem vitatkozott, de az Írást ismerő farizeusok előtt rámutatott a logikátlanságra: a Messiás nem lehet Dávid fia (értsd: neki alávetett személy), ha egyúttal uralkodik is rajta [3]. Felkenti mivoltát végül is megerősítette a Tizenkettő előtt [4], mindenki másnak (pedagógiai okokból) magának kellett rájőnnie erre. Jeruzsálemi bevonulásakor egy jelképes cselekedetet hajtott végre: azért ült egy igavonó [5] számára csikájának hátára, hogy ezzel jelezze: ő nem szabadságharcos; nem fogja erőszakos módszerekkel helyreállítani Izráel geopolitikai státusát. Jézus tagadta az össznépi kiválasztottságot [6], elhatárolta magát a logikátlan zsidó gondolkodástól [7], és egy új – működőképes – szövetséget alapított [8]. Ilyen értelemben Ábrahám fia, mivelhogy ez a legendabéli személy az Isten és ember közti szövetség szimbóluma [9].

1,18–25

Jézus csak újjászületésének módjáról beszélt, tudniillik a királyság eléréséhez „kétszer” kell születni: az első nemzés a természeté, a második (az üdvözítő) a Léleké [10].

4,1–11

Ez a szakasz a szükséges Mk 1,12–3 megfelelője. A Sátán ugyan személyes létező, itt azonban csak rossz gondolatokról van szó, amelyeket anygali sugallatok közömbösíthetnek [11]. Ilyen helyzetben az ember önmagával tusakodik. A homo sapiensben tudniillik egy legyőzendő ördögi program munkál (vö. Jn 8,30–47), pszichén belüli realitásként.

[1] *Válogatott tanulmányok*, 33 – 44. old. (mek.oszk.hu/08000/08019)

[2] Tm 27., 45., 82., Mt 6,33; 21,32; Lk 16,16–7

[3] Mt 22,41–6; Mk 12,35–7; Lk 20,41–4

[4] Mt 16,13–20; Mk 8,27–30; Lk 9,18–21; Jn 13,13

[5] Ez utalás az enyhe iga felvételére is (Tm 91., Mt 11,28), ami nem más, mint a logika szelíd uralma.

[6] Tm 1., 2., 3., 15., 22., 26., 27., 39., 48., 49., 52., 76.

[7] Tm 42., Mt 7,16; 12,33; Lk 6,43 Zsidónak az számít, aki (vakon) betartja a mózesi Törvényt!

[8] Mt 26,26–9; Mk 14,22–5; Lk 22,14–20; Jn 15,1–8; Tm 109.

[9] Lk 19,9–10; Jn 8,30–59

[10] Jn 3,3–7; Tm 52., 102., Isz 172a/190 – 172b/207

[11] Tm 89., Mt 18,10–1; Lk 12,8–9; 16,9–12; Jn 1,51; Zsk 45.

4,13

Jézusnak Kapernaumban saját háza volt, ez többször is előjön az evangéliumokban [1]. Egy jóval negyvenen felüli (Jn 8,57) *építőmester* (Csia Lajos fordítása) esetében ez nem rendkívüli dolog... Ott fizette a templomadót is (Mt 17,24–7).

4,17

Helyesen: térjetek új felismerésre. A négy elemet tartalmazó szabatos jézusi „kiáltvány” Márknál olvasható, Csia Lajos fordításában (Mk 1,14–5).

5,1–12

„A nyolc boldogság” valójában tizennégy [2], és nyilvánvaló, hogy minden „boldog” ugyanabban a jutalomban részesül. Nevezetesen: az Atya emberi Fiai lesznek. Ez a fogadott fiúság nők esetében is realizálódhat ! [3]. A lelki szegények nem mások, mint a szívükben üldözöttek [4], tehát az érzékeny lelkiismeretű, irgalmat gyakorolni akaró egyének. A sírókat meg fogják bátorítani (Csia Lajos fordítása), ugyanis jön majd a Bátorító [5]. Természetesen csak azokhoz, akik az isteni igazságosságot (Tm 70., Mt 6,33; Lk 6,21) éhezik és szomjazzák. Ama békességteremtők magukban és maguk körül teremtik meg a *jézusi* békét [6].

5,13–6

Jézus *vagyatok* állítását rendre úgy kell érteni, hogy *lehettek*. Akkor, ha...[7]. A szavatoosságát elvesztett „sóembert” el fogják tiporni az ateisták.

5,17–20

A szakasz mondanivalóját a Lk 16,17 egy mondatba sűríti. Tehát: térjetek más (világ-nézeti) felismerésre, mert az sokkal könnyebb, mint a geocentrikus és emberközpontú Törvényt (esélytelenül) korrigálgatni [8]. Az Emberfi azt szeretné, ha ezt a szemléletbeli váltást – az érvénytelenítést – mi magunk vinnénk végbe.

5,27–30

Ez a rész egyértelművé teszi, hogy a Mk 9,43–8 a szexualitásról szól. Ami a szemkivájtást és a végtaglevágást illeti, Csia Lajos ottani fordítása (43b) arra utal, hogy ez csak egy nem kívánt elméleti lehetőség (*Jobb volna neked, ha...*)

5,31–2

A szöveg kijavítandó: „a paráznaság esetét sem kivéve”. Ez a javítás a Mt 19,3–12 alatt is elvégzendő [9].

5,38–9

A gonosszal szembe kell szállni, csak nem gonosz módon. Az iszlám hagyomány logionja egyértelmű ! (Isz 50/65)

[1] pl. Mt 13,1; 13,36; Mk 2,1; Jn 2,12; 7,1–9

[2] Lásd *Hitetlenek dicsérete*. In: *Merre menjünk?* 53. old. (mek.oszk.hu/16100/16137)

[3] Tm 61., 115.

[4] Tm 69., Lk 4,18–9; Jn 4,23–4; Isz 183/62

[5] Jn 15,26

[6] Tm 1., 23., 59., 114., Mt 6,10; Jn 14,27; 16,33

[7] Bővebben: *Merre menjünk?* 12 – 13. old. (mek.oszk.hu/16100/16137)

[8] Bővebben: *Pszichén innen, és túl...* 28 – 32. old. (mek.oszk.hu/10800/10888)

[9] Bővebben: *Kenyértörés*, 12 – 14. old. (mek.oszk.hu/18400/18476)

Mt 5,45

A jó és rossz emberek *napja* nem bolygórendszerünk központi csillaga... Ilyen izzó gázgömbökre Isten Világában nincs szükség [1]. Itt a megvilágosodás folyamatának utolsó napjáról van szó [2], ami nem más, mint ama „első feltámadás” [3]. Ez az igazi, lelki kifényesedés (egyszerűvé-homogénná válás) a lényeg [4]. Hústestünknek szellemivé kell válnia [5], ami azt jelenti, hogy egyéni üdvtörténetünk szempontjából a biológiai halál nem számít [6]. Márta ezt – sajnos – nem fogja fel [7]. És azok sem, akik az égi fizikát nem értve [8] tagadják Jézus harmadnapai feltámadását.

Mt 6,9–11

Az Atya neve (léte és mivolta) a mi működésünk során szentelődhet meg, ha követjük a földi kronológia szerinti Elsőszülött példáját. Az „országnak” bennünk és körülöttünk kell teret nyernie [9]. Ebben mindennapi mennyei táplálékunk (az igazi mammon) segít bennünket [10].

6,25–34

Az általános értelemben vett isteni gondviselés súlyos téveszme ! A hegyi beszéd Jézus legszűkebb köre előtt hangzott el. Hallgatói reményteljes Fiú-aspiránsok, akikből hozzá hasonló *égi madarak* lehetnek. A mennyei Atya őket tudja Pneuma-magokkal táplálni, feltéve, ha állhatatos *keresők*... [11]. Trónörökös korukat elérve válnak értékké, ekkor veheti kezébe a sorsuk irányítását. Nyilvános működésük folyamán vehetik igénybe ama „százannyit” [12], uralkodásuk alatt akár hegyeket is mozgathatnak [13]. Bármit megtehetnek, ami az isteni igazságosság demonstrálásához szükséges [14], a legkülönbébb gyógyításoktól a kenyérszaporításig.

7,6

Itt nem „hitetlen kutyaokról” van szó, hanem olyan hívő emberekről, akik csak a szájukat tépik [15].

7,7–11

A párhuzamos helyen (Lk 11,9–13) még világosabb: a mennyei Atya csak mennyei dolgokat tud és akar adni. Az igazi mammon vagy a szent szellem tetszés szerint felhasználható isteni ismereteket jelent [16].

[1] Jelenések 22,5

[2] Jn 5,21; 6,39–45; 6,63–5

[3] Filippiekhez 3,11; Jn 5,19–30; Tm 3.

[4] Tm 21., 22., 23., 49., 61., 90., 107.

[5] Tm 28., 47., 113., Mt 10,28; Lk 12,4–5; Jn 3,6; 6,63; 1Kor 15,50

[6] vö. Jn 11,25–6 Az igehely magyarázatát lásd a könyv „János szerint” részében.

[7] Jn 11,17–27 (Jn 5,24–5)

[8] Lásd *A fizika költészete* c. könyvem (mek.oszk.hu/18800/18894)

[9] Lk 17,20 A királyság akkor van (fizikailag) „közöttünk”, ha olyasvalakit veszünk körül, akiben benne van! A Lk 11,20 plasztikus módon, ujjmutogatással, adja ezt tudtunkra.

[10] Jn 4,31–8; Lk 12,41–4 liszttrész = amiből (eszüket használva) kisüthetnek valamit.
minden vagyona fölé állítja = olyan király lesz, mint én (Mt 19,28; Tm 109.)

[11] Tm 1., 4., 19., 26., 93., 95., Lk 12,22–32 A „kicsiny” nyáj a kiválasztottak létszámára utal (Tm 22.)

[12] Mk 10,28–31 A kulcsszó: üldözésekkel. Lk 22,35 (Mt 10,9–13; Mk 6,7–10; Lk 9,3; 10,1–9)
Bővebben: *Pintér István: Mint a nap!* (mek.oszk.hu/22000/22058)

[13] Tm 107., Isz 123/204; Mt 17,20; 18,19; Mk 11,23

[14] Mt 6,33; Lk 12,31–2; Jn 9,1–5; 11,41–2

[15] Tm 94., Isz 72/3; 73/4; Mt 15,8

[16] Tm 49., 82., 96., 110., Mt 19,28 A „királyság” magabiztos, szuverén „uralkodásra” képesít.

7,21-3

A Mennyei Atya akarata egy konkrét dolog: a képviselőjében való nyilvános működés [1]. Erre persze csak kellő felkészülés után lehet vállalkozni [2]. A Fiú-aspiránsokból apostolokká degradált Tizenkettő csupán Jézus égisze alatt volt képes szembeszegülni Evilág Urával. A „hordozás” [3] megszűntével abbamaradtak a csodák... [4]. A mesterlevél megszerzésének hiányában egyiküket se lehetett „beöltöztetni ama mennyei hatalomba” [5]. A Simonná visszaminősített Péter egyáltalán nem lett az első pápa, nem szerezte meg az oldáshoz és kötéshez való jogot [6]. Formálisan szent Pál lett „Jézus helyettese”, ám ő hamis prófétának bizonyult. A keresztények ennek a saját nevében fellépő [7], atyai felhatalmazást nélkülöző személynek hisznek [8]. A kollektív hit azonban csak kollektív távozásra jogosít... (23. vers)

7,24-7

A „ház” az egyik legalapvetőbb jézusi kép; az ember belső, megtartó struktúrájára utal. Tkp. maga az ember, a kialakult személyiség, amely vallásfilozófiai alapokon nyugszik. Az Emberfi Zakeus esetében is erre céloz: „Ma jött el a menekülés *napja* ennek a háznak, amennyiben ő is Ábrahám fia” [9]. Értsd: a fővámosnak most van lehetősége az Istennel való szövetségkötésre. Jézus – mint általában – feltételes módon beszél, a pátriárkát pedig szimbólumként hozza elő. A nagy nap az Atya jóvoltából egyszer mindenkire felvirrad, bár sok elsőből lesz sereghajtó [10]. Az Elsőszülött napjai már beteltek [11], ezen ujjongott Ábrahám, aki „odafentről” gyönyörködhetett a világra szóló nyilvános működésben [12].

8,11-2

Ha ezek az *egyének* a szélrózsa minden irányából érkeznek [13], akkor elsősorban nem izraeli lakosokról van szó. E teokratikus berendezkedésű ország állampolgárai tehát nem élveznek előjogokat „üdv történeti” értelemben. Kollektív kiválasztottság és szövetségkötés tudniillik nem létezik, így össznépi megmenekülés sincs. A júdaizmusból ráadásul Jézus fellépéséig hiányzott a kinyilatkoztatás is, mint olyan. Hiányozni is fog, mindaddig, amíg nem ismerik el az Atya emberi Fiának. Ha nem tekintik egyedüli mértékadónak, akkor üres lesz „a házuk”, magyarul ez az eszmerendszer nélkülözni fogja a közvetlen istenkapcsolatot [14]. Emiatt a zsidók – s persze más országok hitetlen fiai is – sírva és fogcsikorgatva fogják morzsolgatni napjaikat, melyek „a külső sötétségben”, vagyis igazi ismeretek nélkül telnek. Lehetőségekkel járó tudása kizárólag azoknak lesz, akik királyként érkeznek a világtörténelem színpadára. Tehát nem a mennyek országába lépnek be, hanem személyükben nyilvánul meg a mennyek országa. Akárcsak Jézus esetében...

[1] Tm 27., 72., ApCsel 6,14; 1Ján 3,8b; Jn 6,38

„Még ha keblemen vagytok is, ám az én Atyám akarátát nem teljesítitek, elűzlek titeket az én keblemről.” (Héberek evangéliuma)

[2] Lk 14,25-35; Isz 33/7; 81/6; 84/144; 112/122

[3] Mt 17,17; Lk 9,41 (Csia Lajos fordítása)

[4] Mt 10,1; Lk 10,17-20

[5] Lk 24,48-9

[6] Mt 16,18-9; Lk 22,31-2; Jn 1,42

[7] Jn 5,43

[8] Jn 5,43 Bővebben: *Szentlecke Pálról* (mek.oszk.hu/16500/16532)

[9] Lk 19,9-10 (Csia Lajos fordítása.)

[10] Tm 3., Mt 5,45; Lk 13,28-9

[11] Mk 1,15: Számomra betelt az idő, bennem közel jött az Isten királysága, térjetek hát más (világnézeti) felismerésre, hogy hinni tudjatok az örömhírnék !

[12] Jn 8,56

[13] Lk 13,28-9

[14] Mt 23,37-9; Lk 13,34-5

8,28-34

Miért gondolják a gonosz lelkek azt, hogy „idő előtt” kínozzák őket? Hát azért, mert ha Jézus nem „jött” volna, akkor még vígan lébecolhatnának. Ahogy akkor is, ha csak egy sima próféta lett volna, de hát azonnal felismerték benne a Magasságos Fiát... [1]. Ők aztán igazán kompetens személyek...

9,1-8

Ilyen hatalmat Isten sem tud adni az embereknek. De nem is az „emberek fiairól” van szó (saját fajzatukról), hanem az égi vagy tökéletes emberről [2], aki éppen azért tökéletes (tiszt, egyszerű, homogén, ragyogóan fényes), mert az Atya emberi fiává avanszált. Egy Emberfi pedig – közvetlen istenkapcsolata miatt – bármit megtehet, ami az isteni igazságosság szolgálatában áll.

10,1-15

A Tizenkettő „eligazítása” befejeződik a 15. verssel. Utána alcím kellene, mert a 16–42 közti instrukciók már a Jézus után fellépni szándékozó Fiú-aspiránsokra vonatkoznak [3]. A lukácsi igehely is itt ér véget logikailag (Lk 9,1–6). A 23. vers még a „tanítványi próbaút”-hoz tartozik, és csupán annyit jelent, hogy a Mester az útkészítő tanítványok sarkában fog járni. Ez a „témazáró” ámen-ige tehát a 10,15 után kíváncsodik.

A tanítványok vallásfilozófiai tudása és retorikája még saját kultúrkörükön belül sem érte el a megfelelő szintet. A szadduceus Jakab és a farizeus Pál könnyedén hát-térbe tudta szorítani ezeket az Írás-tudatlan egyéneket [4]. Görög műveltségű gondolkodókkal végképp nem lehetett összeereszteni őket. Szamaritánusokkal pedig azért nem, mert azok kizárólag a Messiást respektálták. Az ő misszionálásukat ezért Jézus vállalta [5]. Csak Izráel házának *elveszett* juhaihoz küldhette őket, tehát azokhoz, akik ilyen vagy olyan okokból már nem számítottak a hithű zsidók közé. Velük megtalálhatták a hangot, nem utolsósorban vallási „toleranciájuk” miatt, ami fogékonysággal kecsegtetett.

10,16

A galambok nem szelídek, hanem egyszerűek [6]. A szelídség ugyanis ebben az esetben sem célra vezető. Az ellenséges falvakat viszont (kigyózva) meg lehet kerülni, illetve az országútról letérve (toronyiránt) is lehet haladni.

10,28

Az igehely első részében emberekről és gonosz lelkekről van szó, a másodikban pedig Evilág Uráról. Sok hívő itt Istenre gondol, de a párhuzamos Lk 12,4–5 és a Tm 59. nyilvánvalóvá teszi, hogy Jézus az Ördögre céloz. Ő az, aki képes országbeli halálba dönteni bennünket, azaz szekularizálni. A gyehennaként aposztrofált biológiai lét tudni-illik egy börtönszerű árnyékvilág. Ebben a külső sötétségben ideális körülmények között is csak sírva és fogcsikorgatva lehet élni. A gonosz teremtmény által zárolt földi pálya egy siralomházat takar, ez az intézmény pedig a kivégzendők lakhelye. Vegyük komolyan a tényt: a Sátán kezdettől fogva (már a tervezés szintjén) embergyilkos! [7].

[1] Mt 8,29; Mk 5,6–7; Lk 8,28

[2] Mt 5,48 Ha viselkedésünk mindig összhangban van a lelkiismeretünkkel, akkor már elértük az isteni tökéletességet. A tökéletes ember antropológiai értelemben is teljes, mert Pneumával is kiegészült.

[3] Jn 10,16; 10,27–9; 12,24–6; 14,12–4; 15,18–25; 16,1–4; 17,20–1

[4] Tm 11., Jn 5,43; Mt 23,1–4; Galata 2,6

[5] Jn 4,1–42 Az isteni mindent tudás (Jn 4,16–9) bármikor lehívható „a mennyei adatbankból”, ha erre szükség van! Ugyanez vonatkozik a hegymozgatásra is (Tm 107., Mt 17,20; Mk 11,23; Isz 123/24).

[6] Tm 38.

[7] Isz 57/129; Jn 8,44b Bővebben: *Pszichén innen, és túl...* 17 – 20. old. (mek.oszk.hu/10800/10888)

10,29-31

Az isteni szféra egy evilággal érintkező, de a hústest számára érzékelhetetlen dimenzióban van [1]. Az n -dimenziós Mennyországnak ugyanis csak az egyik „lapja” ér ehhez a három dimenzióba perturbált és saját időbe helyezett élettérhez. A megdicsőült Jézus azt mondta: olyan közel vagyok hozzátok, mint testetek ruhája [2]. Isten szeme tehát valóban mindent lát és rögzít, elképzelhetetlen pontossággal ! A hajszálakig menő atyai gondviselés azonban kizárólag a Fiak számára érhető el, mert ehhez közvetlen istenkapcsolat (egymásban levés) szükséges [3].

11,2-6

Az evangélium természetesen a látni (érteni) akaró „vakoknak” és a lelki szegényeknek hirdetik, s egyelőre országbeli holtak támadnak fel [4]. A 6. vers vége eredetileg így hangozhatott: „és boldog, aki nem botránkozik meg énbenem, *mint te, János...* Mivel a Bemerítő nem Jézus nemes tetteit nehezményezte, nyilvánvalóan korábban, a Jordán partján különbözhetek össze. Magyarán: a megtisztulás kérdésében (ez a lényeg !) merőben más nézeteket vallottak ! [5]. Kettejük teológiai összebékítése szembeszökően dilettáns módon történt [6]. A szerkesztőknek legalább a fontosabb dolgokban meg kellett volna állapodniuk... Máténál és Márknál Jézus látja a teofániát, Lukács pusztá tényként közöl, Jánosnál a Bemerítő a tanú, az Ebioniták evangéliumában mindketten részesei, a Szellemi Hagyaték pedig szót se ejt róla. Utóbbi, ami zsinórmértékünk szerepét tölti be, egyetlen logionban s eléggé helyre tevő módon említi Jánost, ahogy később a kánoni iratok is [7]. Márk okosabb náluk, ő elhagyja a Bemerítő minősítését, nehogy kibukjon az üdvtörténeti ellentmondás.

11,12-3

Az „erőszakoskodás” a jézusi terminológiában az önmegtagadással egybekötött szellemi erőfeszítést jelenti, a testi-lelki küzdelmet, az enyhe iga felvételét [8]. Ez egyéni és Célra vezető tevékenység [9]. A törvény és a próféták, Jánosig bezárólag, a kollektív s meddő istenkapcsolat egyengetői voltak. Ez a „széles út” nemcsak hatástalan, de veszedelmes is [10]. Nem csoda, ha a Bemerítő napjai előtt senki sem ragadta magához a mennyek királyságát. Jézus volt az első, akinek sikerült, ő pedig követőkre vár [11].

11,25-30

Az Atya minden tudhatót-felfoghatót átad a Jézushoz hasonló gyermekeknek. Ezekről az ismeretekről beszél a Jn 3,35 is. A tudás hatalmáról van tehát szó, amihez a formális tekintélyek nem juthatnak hozzá. Ezek a hivatásos mértékadók elődeik nézetei alapján tájékozódnak, vagyis dogmává rögzült gondolatpályákat járnak be. *Ezért* nem szabad atyának szólítani őket, azaz meghajolni hivatalosan képviselt hittételeik előtt [12].

[1] Tm 16., 28.

Bővebben: *Pszichén innen, és túl...* 13 – 14. és 33 – 34. old. (mek.oszk.hu/10800/10888)
ill. lásd *A fizika költészete* c. könyvet (mek.oszk.hu/18800/18894)

[2] Kopt zsoltárkönyv (Zsk 20.)

[3] Mt 10,40; Lk 12,22-32; Jn 10,16; 10,27-30; 14,12-21

[4] Lk 4,18-9; Jn 5,24-9

[5] Jn 3,22-6; Mk 1,8: Te csak vízbe merítesz, én viszont szent Szellembe !

[6] Lásd: *Jézus és a Bemerítő*

In: *Válogatott tanulmányok*, 33 – 44. old. (mek.oszk.hu/08000/08019)

[7] Tm 45., Mt 11,11-3; Lk 7,28

[8] Tm 26., 57., 91., 99., Mt 11,28; Mk 9,43-8; Lk 13,24; 16,16; Isz 132/113

[9] Lk 19,21a (Csia Lajos fordítása)

[10] Mt 7,13-4; Lk 13,23-4

[11] Tm 23., 74., 109., Mt 9,37; Lk 10,2; Jn 4,34-8

[12] Mt 23,9-10

A „gyermek” talán a legfontosabb jézusi szimbólum, hiszen a szellemi újjászületés szakadatlan kérdésfeltevések során következik be, ama utolsó napon, a teljes megvilágosodás idején [1]. A Fiú a megkínzott lelkeket hívja magához, azokat, akik szenvednek az emberi élet gyötrelmeitől [2]. Szellemi Hagyatékának legelején is ezeket az „üldözött szívű” kereső személyeket szólítja meg, s ezek köréből a nőket sem zárja ki! [3].

12,6

A jeruzsálemi templom a (működésképtelen) kollektív és közvetett istenkapcsolat szimbólumaként szerepel. Jézus azért nagyobb ennél, mert ő az egyéni (s ezért működőképes) közvetlen istenkapcsolatot testesítette meg. Demonstratív módon bebizonyítva, hogy ezt a szintet bárki elérheti, közvetítő intézmények nélkül! [4].

12,17–21

Ez a hozzátoldás csak rossz szerkesztői kommentár. Az igazi magyarázat egészen más. A 19. vers állításai Jézusra is igazak! (Lásd pl. a Lk 10,30-at, Csia Lajos fordításában.)

12,24–9

Abban a korban a Jézus név elég gyakori volt. A nép számára ez úgy hangzott, mint ma a Jóska vagy a Pista. Volt azonban egy maga-választotta neve, ami a státusát tükrözte. Ő következetesen Emberfinék titulálta magát [5], hiszen az Atya emberi Fia volt, a földi kronológia szerint az első(született). Nemes tetteire istenfiúi lelkülete képesítette őt, tehát amikor azt mondja: „az én nevemben”, akkor arra utal, hogy az illetőnek szintén Fiúi státusban kell lennie, polgári nevétől és nemétől függetlenül. A Jézus névvel nem lehet ördögöt üzni, csak a vele megegyező lelkülettel! Az erős harcos kezeit úgy lehet „megkötözni”, hogy az nem talál rajtunk fogást [6]. Ha a Világ Fejedelmének nincsen semmije bennünk [7], akkor le is győztük őt, evilági veszténivalók hiányában [8]. Igazából ilyenek nincsenek is, hiszen a homo sapiens egyetlen kincse az örök életre nemzhető lelke [9]. Tehát csak biológiai láncainkat veszíthetjük [10], s ezektől már nyilvános működésünk előtt meg kell szabadulnunk [11].

12,30

Botcsinálta egzegéták azt szokták mondani, hogy a Bibliában mindennek az ellenkezőjét is meg lehet találni. „Eklatáns” példa e mondás szembeállítás a Mk 9,40 és a Lk 9,50-nel. Utóbbi két – tartalmilag megegyező – igehelyen azonban a szóban forgó logion általános érvényű, míg a mátéi történetben (melyet a másik két szinoptikus is hoz) a jézusi magyarázat szerves része, s mint ilyen, nem választható el a szövegben következetesen végigvonuló, ugyanolyan értelmű, többi érveléstől.

[1] Mt 18,1–5 A gyermek úgy alázza meg magát, hogy nem szégyell kérdezni! Tudatlanságát bevallva valódi ismeretek megszerzésére áhítozik (Tm 70.).

[2] Lk 4,18–21; Tm 69., 91.

[3] Tm 1., 61., 115.

[4] Tm 23., 27., 39., Mt 15,13; Jn 10,8; 11,47–8; 12,19; 14,1–4

[5] pl. Mt 8,20; 9,6; 10,23; 11,19; 12,8; 16,13; 16,27; 17,12; 17,22; 18,11; 19,28; 20,18; 20,28 stb.

[6] Tm 34., Mt 9,32–4; 12,22–36; Mk 3,20–35; Lk 11,14–23

[7] Jn 14,30 (Csia Lajos fordítása)

[8] Tm 55., 81. A világ „hulla” ill. „csak test”

Jn 16,33c Legyőztem a világot magamban, ill.: legyőzve áll alattam (Csia Lajos fordítása)

Isz 62/145 „arcra döntöttem a világot”

Isz 133/34,4–16 „lealacsonyítottam a világot (számotokra is)”

Isz 135/220 „Nekem az arany és a trágya egyforma.”

[9] Mt 16,26; Mk 8,36–7; Lk 9,25; Tm 2., 3., 67., 71.

[10] Tm 28., 81., 88., 113., Jn 6,63

[11] Tm 99., Lk 14,25–35

12,31-7

Úgy látszik, mégis van olyan bűn, amire nincs bocsánat... [1]. Akkor talán pokol is van? Nos, a megbocsátásnak van egy feltétlen feltétele. Nem a bűnbánatról van szó, az ide édeskevés. A szent Lélek káromlása ugyanis nem más, mint az értelem kikapcsolása ! Aki nem hajlandó használni a józan eszt, azzal nincs mit kezdeni. Az ilyen ember nem veszi kezébe az ismeret kulcsát [2]. A Logosz nem tud szóba állni azzal, aki nem akar logikusan gondolkodni... Aki nem rendelkezik a kinyilatkoztatások vételéhez szükséges ésszel [3], azt nem lehet megvilágosítani, mert nem működik benne az értő érzékszerv, a Pneuma [4]. Az Igazsággal szembe lehet szegülni [5], de nem érteni-érezni csak egy hiányosság esetén lehet [6]. A nem-gondolkodásra azért nincs mentség (ellenszer), mert ebben az esetben maga az illető áll saját megmentődésének útjában. Ekkor „nincs az az Isten”, aki segíthetne rajta. Ezen a lelkületi gáton még Jézus jóakarata is megtörik: „Képes vagyok a holtat föltámasztani, de az ostobát sajna nem tudom észre téríteni” [7]. Ez nem azt jelenti, hogy a delikvens a pokolba kerül... Bizonyos értelemben már ott is van, mert kint marad „a külső sötétségben”. Biológiai élete végén (önhibájából) megízleli a halált [8], azaz félelemmel fog exitálni, ellentétben azokkal, akik nyugalommal mennek elébe [9].

13,51-2

Jézus itt válaszolja meg a hivatalos mértékadók kérdését, mely Csia Lajos fordításában így hangzik: „Mi a titka, hogy az Írásokat így ismeri, mikor nem tanulta?” [10]. Az olyan Írás-tudó, akit megtanítottak a mennyek királyságára, az egy autodidakta személy, aki önerejéből világosodott meg, egy gondolkodási folyamat végén. A gazdaember olyasvalaki, aki önmagára van utalva, neki kell kitalálnia mindent. Két kincse van: tapasztalatai és ismeretei. Ezek újak és régiek is lehetnek, mert esze segítségével bővíti, illetve idézi fel azokat. Szellemi fáradozásaiban angyalok és próféták segítik őt [11].

14,22-33

A vízen járásról az Iszlám hagyomány is beszél: „Mária fia Jézust megkérdezték: Milyen képességgel jársz a vízen? Ezt válaszolta: Csakis hittel és bizonyossággal” [12]. Tehát ez is „könnyű” dolog [13], ha valaki az isteni tudás okozta magabiztossággal rendelkezik.

[1] Tm 43., Mt 12,31-2; Mk 3,28; Lk 12,10

[2] Tm 38., Lk 11,52; Mt 23,13; 23,15; Isz 108/197 Az ismeret kulcsa a logika !

[3] Tm 40., Mt 13,12; 25,29; Mk 4,25; Lk 8,18; 19,26; Isz 110a/216,7

Az egyetlen dolog, ami akkor is a birtokunkban marad, ha van, s akkor is ha nincs – az eszünk !

Amit nem használunk, az olyan, mintha nem is lenne...

Amiről nem tudjuk, hogy hol van, olyan, mintha nem is lenne !

[4] Tm 71.

[5] Jn 8,30-47

[6] Lk 18,22a A gazdag ifjúnak csak a torka véres ! (Zsk 21.)

Mk 10,21 Jézus meg is mosolyogta őt, ebből gondolták, hogy „megszerette”.

[7] Isz 86/166

Jézus szellemi hagyatéka, a Tamás-evangélium, tudatosan megszerkesztett mű. A logionok sorrendje nem esetleges, ez itt is kiderül. Erre a Tm 43. szomszédai a bizonyítékok: a Tm 42. és 44. is logikai kapcsolatban áll a vizsgált igével. Magát a mondást a Tm 34. mögött meghúzódó események váltották ki, ezért az előrébb is áll. Aki még ezután is kételkedne a jézusi szerkesztés tudatosságában, az lapozza fel a Máté-evangéliumot: ott mind a négy logion *szoros egymásutánban* sorakozik fel. Mt 12,22-30 = Tm 34., Mt 12,31-2 = Tm 43., Mt 12,33-34a = Tm 42., Mt 12,34b-5 = Tm 44.

[8] Tm 17., Jn 8,51-2 (Csia Lajos fordítása)

[9] Tm 1., 17., 59., Mt 10,28; Lk 12,4-5; Jn 11,25-6; 16,1-4

[10] Jn 7,15

[11] Tm 1., 2., 3., 26., 49., 57., 89., 91. A szombatnapi elmélkedés csak a minimum !

[12] Isz 153/160

[13] Mt 9,5; Mk 2,9; Lk 5,23; Tm 107., Isz 123/204

Ez az aktív nyugalom [1] át is ruházható, a Fiú státusában való hit függvényében [2]. Péter azért tudott elindulni Mestere felé a vizen, mert elhitte neki, hogy ez lehetséges. Nem a saját jogán maradt a felszínen, hanem a „hordozás” következtében [3]. Az útkészítőnek előreküldött tanítványok szintén az Emberfi által delegált hatalom segítségével voltak képesek gyógyítani. Úgy látszik, a szentföldet a nyilvános működés idején egyfajta térerő hatotta át, amit az ismeretlen ördögűző is megérezett! [4].

15,13–4

A Szellemi Hagyaték-beli logion és a jánosi igehely világossá teszi [5], hogy itt nem egyszerű ültetésről van szó, hanem arról a szőlőtőről, amit az Atya minden egyes emberbe beleplántált. Ezen az agytekervények közti zártkerti területen csírázhat ki az a Pneumagma, amely a Szentlélek templomává válhat [6]. Nem lehet vita tárgya: kizárólag ezen a telken épülhet fel az Isten „országa”, ami egy királlyá tévő lelki- vagy tudatállapot [7]. Csak ez az egyéni dugvány hozhat gyümölcsöt [8], ebben a szántóföldben van elrejtve az igazi kincs [9]. Innen kell kitépni a gyomokat, hogy ne legyenek akadályai a nagy aratásnak [10].

A mátéi szövegből kiderül, hogy Jézus a farizeusokról beszél, tehát azokról a hivatalos mértékadókról, akik a kollektív és közvetett istenkapcsolat letéteményesei s egyben földi haszonélvezői. Konfrontációk során felesleges vitatkozni velük; inkább kígyók módjára okosan ki kell kerülni őket, vagy galambokként egyszerűen át kell repülni felettük [11]. A Szellemi Hagyaték tudatos szerkesztése ismét tetten érhető: a Tm 38., 39. és 40. szorosan követi egymást.

Hubai Péter és Csia Lajos fordításában gyökerestül kivész minden palánta, melyet nem a mennyei Atya ültetett. Ez azt jelenti, hogy a hierarchikusan felépülő, papokra és hívekre tagolódó vallási szervezetek napjai meg vannak számlálva, mégpedig kezdettől fogva ! A Jézusra hivatkozó, ám őt meg sem értő egyházat is kár reformálgatni, mert az intézményesített hit „távol áll az Atyától”, s ezért ez a ház (struktúra) „nem erősödhet meg” [12]. Az sem kérdés, hogy kik és hol tépik ki a terméketlen szőlőtövet. Természetesen a Fiú-aspiránsok, akik barátaik segítségével [13] magukban tesznek rendet.

15,21–8

Az Emberfi csak földi hazájának keretein belül akart működni. Ez persze nem azt jelenti, hogy Izráelben gondolkodott, és még kevésbé azt, hogy a zsidó vallásban ! Világraszóló mondandói egyrészt szétfeszítik bármely kultúrkör kereteit, másrészt az államhatáron belül a nemzeteket és a számaiáikat is tanította [14], pogányokat sem átalított példaképül állítani [15], sőt asszonyokkal is szóba állt [16]. Biológiai életének időleges meg-

[1] Tm 49. „mozgás és megnyugvás”

[2] Mt 10,1; Lk 10,1–16; 10,17–20

[3] Mt 17,17 (Csia Lajos fordítása)

[4] Mk 9,38–41; Lk 9,49–50

[5] Tm 39., Jn 15,1–8

[6] Tm 2., 3., 28., 71., Jn 2,21 Jézus valóban testének templomáról, vagyis saját Pneumájáról beszélt ! Pál szerint (1Kor 5,19) a Szentlélek temploma az ember (egész) teste, de nagyot téved, vö. Tm 28. A téma bővebben: *Az elvetett kő*, 46 – 52. old. (mek.oszk.hu/15000/15052)

[7] Tm 1.

[8] Jn 15,1–8

[9] Tm 110., Mt 13,44

[10] Tm 56., Mt 13,24–30; 13,36–43; Mk 4,26–9; Jn 4,34–8

[11] Tm 38., Mt 10,16; 23,13; Lk 11,52; Isz 80/5,1 108/197

[12] Tm 72., Mt 26,61; Mk 13,2; 14,58; 15,29; Jn 2,19; ApCsel 6,14; Isz 183/62

[13] Lk 16,9–13; Tm 89.

[14] Jn 4,39–42

[15] Mt 8,5–13; Lk 4,25–8

[16] Jn 4,1–26

óvása érdekében azonban többször is „visszavonult” [1], esetünkben Tírusz és Szidón vidékére. Most is a tanúságtétel folytatása érdekében akart rejtve maradni, működését ugyanis előre megtervezte [2]. Ha külföldön is ugyanazt csinálja, amit Izráelben, akkor nem marad olyan menedéke, ahol kifújhatja magát. Valódi nyugta úgysem lehetett [3]. Nemes tettei általában demonstratív jellegűek [4], ám amit végül is megtett a kánaáni asszonynak, az oktatási szempontból céltalan, hisz nem volt a tanítványa. Mégis segített rajta, mégpedig azért, mert az asszony tanújelét adta annak, hogy tud logikusan gondolkodni [5]. Ez pedig azt jelenti, hogy volt esélye az élő szellemmé válásra [6].

16,13–20

A Szellemi Hagyaték párhuzama [7] s a fejezetkezdő rész (16,1–4) ugyanezzel a témával foglalkozik. Mindenkit az Emberfi státusa érdekel, melynek „valamilyen” égi jelből kell kiderülnie. Barát és ellenség ilyesmire vár, az utolsó percekben is [8]. A Mester pedig arra kíváncsi, hogy tanítványai felismerik-e benne azt a Fiút [9], aki az Atya Lelkét birtokolja [10]. A Messiás ugyanis az Igazság szelleme [11], ő az, aki az első feltámadás, vagy másodszori születés [12] során megszabadít bennünket [13].

Jézus maga-választotta és következetesen használt neve éppen a státusát tükrözi, ezért nem lehet *embernek* fordítani, az „egészen egyszerű ember” értelmében [14]. Nagy kérdése ekkor értelmetlenné válna, mert így hangzana: kinek mondják az emberek az embert... Az ő terminológiájában az „ember”, ill. az „emberek fiai” egyértelműen negatív csengésű, s ez egyáltalán nem véletlen! [15].

A Tizenkettő szerint ezek a maguktól-ítélni-nem-tudó, helyes következtetésekre képtelen emberek [16] Bemerítő Jánosnak, Illésnek, Jeremiásnak vagy valamelyik prófétának mondják (s nem tartják!) mesterüket. A jüdaizmus nem ismer lélekvándorlást, és tiltja az okkult dolgokat, tehát Jézust csupán hozzájuk *hasonlítják*, vagyis a nagy próféták eszmei örököseként tisztelik. Heródes helytartó sem volt babonás, nyilatkozata így értendő: „Ez megint egy Jánoshoz hasonló bajkeverő, lehet, hogy még a magánéletembe is beleszól, az Írásokra hivatkozva” [17]. A dolgot tovább bonyolítja, hogy minden próféta a (vallási és politikai) Messiás előfutárának számít.

A Szellemi Hagyaték idevágó logionjai [18] nyilvánvalóvá teszik, hogy Jézus nem prófétaként definiálta magát, az ismert – s kevésbé ismert – helyeken csak közmondásokat idéz, ezt más szituációkban is megteszi [19]. A témáról lásd korábbi írásomat [20].

- [1] pl. Jn 7,1
- [2] Jn 12,20–23
- [3] Tm 87., Mt 8,20; Lk 9,58; Isz 195/37
- [4] Mt 15,26
- [5] Mt 15,27
- [6] Tm 115.
- [7] Tm 92.
- [8] Mt 27,39–40; 27,49; Lk 19,11b: „Úgy gondolták; azonnal meg kell jelennie Isten királyságának.”
- [9] Jn 8,12; Tm 23. = én vagyok az első, teljesen megvilágosodott személy a világon.
- [10] Jn 14,6–11; Tm 107. Az iszlám hagyomány Jézust Isten Lelkeként aposztrofálja.
- [11] Tehát maga Isten, aki „szellem és igazság” (Jn 4,23–4; 15,26–7), s mint ilyen: az „igazi” Messiás. Benne „nem állt meg” a Sátán, Ő hiányzik belőle, mert önhibájából nem került beléje.
- [12] Filipp 3,10–2 (Csia Lajos ford.) Tm 1., 52., 102., Jn 3,3–7; Isz 172a/190 – 172b/207; Fp evang. 100.
- [13] Jn 8,31 Szövegösszefüggés: Jn 8,12–47
- [14] Lásd Karl Herbst: *A valódi Jézus kritikáját*. In: *Kenyértörés*, 33 – 41. old. (mek.oszk.hu/18400/18476)
- [15] Aki tudja, hogy mi az ember, az valamennyit ismeri (Jn 2,24–5). Jézus tisztában volt azzal, hogy a homo sapiensben egy sátáni program munkál (vö. Jn 8,38; 8,41a). Az ember egy demiurgosz gépiesen működő teremtménye (Jn 8,44a), akinek szíve-motorja automatikusan hajlik a rosszra (Ter 1,28; 5,5; 8,21).
- [16] Tm 42., 43., 44.
- [17] Mt 14,1–5; Mk 6,16–9
- [18] Tm 50., 51., 52. Újabb példája a szoros jézusi szerkesztésnek!
- [19] Tm 30., Isz 171/213; Mt 13,57; Mk 6,4; 10,9; Lk 4,23 13,33; Jn 4,44
- [20] *Próféta volt-e Jézus?* In: *A szűk kapu*, 62 – 63. old. (mek.oszk.hu/08000/08061)

A nép azonban ama várva várt (vallási és politikai) Messiásnak se tartotta őt, ez a cím ugyanis hiányzik az emberek vélekedéséből. A jézusi mondások, tettek és jelképes cselekedetek tudniillik eléggé zavarba ejtőek voltak a számukra. Nem helyezkedett szembe a megszálló hatóságokkal [1], pogányokat is gyógyított [2], samáriaiakkal társalgott [3], talányos módon viszonyult az adófizetéshez [4], felesleges dologként állította be a körülméltelkedést [5] és számárcsikó hátán érkezett a fővárosba [6].

A Péter vallástételét helybenhagyó, boldoggá avatása utáni parancs [7] még sokszor elhangzik a nyilvános működés során, ám ennek igazán egyszerű oka van. Jézus azt szeretné, ha mindenki maga ébredne rá arra, hogy kivel áll szemben ! Ez a mai teológusok egy részére és a toleránsabb zsidó gondolkodókra is vonatkozik...

16,21–4

Csia Lajos fordításából derül ki, hogy a „hátam mögé” Péternek szól [8], tudniillik ez Jézus alázatos követésére vonatkozik. Aki tanítványa akar lenni, az nem bírálhatja őt felül, hiszen hiányzik hozzá a tudása [9]. Ez az „éretlenség” máskor is előkerül... [10]. Olvassuk hát a verset helyesen: „Eredj a hátam mögé, te ördögi program szerint viselkedő sátánfi [11]. Kelepce [12] vagy nekem, mert gondolkodásmódod túlon túl emberi”. A jézusi indulatot a kísértés súlya váltotta ki [13], hisz ez a szituáció egyike a Sátán tizenhét legdurvább támadásának [14].

Ezekre az atrocitásokra fel kell készülni, mert nemcsak a királyi mivoltban fogunk osztozni, hanem a királyok sorsában is ! [15]. A Fiú-aspiránsoknak a *kivégző keresztet* kell a vállára vennie, nem holmi személyenként kiszabott, mindennapi kereszteteket. A jézusi terminológiában a „kell” nem misztikus predestinációra utal, hanem elkerülhetetlen szükségszerűségre. A 21. versben háromszor is ott áll ez a szó, de máshol is előkerül. Csia Lajos helyes fordítása nemcsak a 18,7 alatt jelzi ezt. Ha egy hazugságokra épült világban valaki elkezd leleplezni a fonáságokat, akkor demonstrációi miatt rövid úton likvidálni fogják [16]. A világ fiainak nem érdeke, hogy kiderüljön az igazság [17]. Ezért hangzik el a *három* kritériumot tartalmazó logion: ha velem akarsz tartani (bárki vagy is), akkor alkalmazkodj a parancsaimhoz [18], tagadd meg magadat [19], s barátkozz meg a biztosan bekövetkező erőszakos halállal.

16,25 – 17,13

Az ember – halhatatlan lelkén kívül – semmiféle csereértékkel nem bír abban a transzcendens küzdelemben, ami a feje fölött s a fejéért zajlik [20]. Ezért „kell”, hogy angya-

- [1] Mt 5,41
- [2] Mt 8,5–13
- [3] Jn 4,1–42
- [4] Tm 101., Mt 22,15–22; Mk 12,13–7; Lk 20,20–5
- [5] Tm 52., Jn 7,22
- [6] Mt 21,1–5
- [7] Mt 16,20 ...mert erre maguktól kell rájönniük !
- [8] A „távozz tőlem Sátán” teljesen rossz megoldás.
- [9] Jn 9,5; 11,7–10; 15,9–17 A rabszolga nem tudja, mit (miért) cselekszik az ura !
- [10] Tm 20. Aki még nem látja át a Dolgokat, az nem „rendezkedhet”.
- [11] Jn 8,44a A „fi”, ill. „fia” nem családi kapocs, hanem valakihez, valamihez való tartozást fejez ki.
Pl.: baromfi, ládafia, vásárfia, halálfia stb. Péter tehát még a teremtőjére hajaz (vö. Lk 22,31–2).
- [12] A „törbe esés” meggátol bennünket a haladásban.
- [13] Jn 8,41a
- [14] Lásd a *Szentlecke Pálról* c. könyv 25. oldalát (mek.oszk.hu/16500/16532)
- [15] Tm 109., Mt 19,28 = veletek is azt tesz majd, amit velem (vö. Mt 10,24–5; Jn 15,20).
- [16] Jn 7,1; 7,19c; 8,37; 8,40; 11,47–54 Ha hagyjuk ezt, mindenki benne hisz majd ! (Az 51. és 52. vers csak kommentár.) Az államhatalmat képviselő Heródes is megfenyegette (Lk 13,31–3).
- [17] Jn 3,19–21
- [18] Jn 15,9–17 A vértanúhalál okára a 13. vers utal (vö. Jn 10,17–8).
- [19] Lk 14,25–27 Még saját (evilági vágyak kialakította) személyiségedet is !
- [20] Tm 2., 28., 67., 71., 86., 110., 113., Isz 133/34,14

laink segítségével [1] felismerjük Jézusban a mennyei Atya felhatalmazott nagykövetét, aki szellemi fáradozásaink arányában [2] teljesen megvilágosít bennünket, hisz éppen ez a szándéka ! [3]. A Tábor-hegyre ugyan nem mehetünk fel, hogy magyarázatai alapján értsük meg egyedüli mértékadóságát... *Péter, János és Jakab* történetesen ott fogta fel – Mesterük napnál is világosabb szavai alapján –, hogy a kollektív üdvtörténet prominens személyiségei, Mózes és Illés az élen, ömellette nem rúghatnak labdába [4]. A „látomás” szó az egyéni és személyre szabott kinyilatkoztatás vételének helyét jelzi, vagyis azt a zártkerti területet, mely agytekervényeink között terül el [5].

17,14–21

A történetet lezáró 20. és 21. versben található a lényeg. A Szellemi Hagyaték mustármaghoz *hasonlónak* mondja a mennyek királyságát [6]. Tudniillik, a könnyű és gyors ismeretszerzésről van szó, amit az egyre gyarapodó tudás (vagyis az igazi mammon) tesz lehetővé. Ez végső soron az Atyától származik [7]. Maga Jézus így fogalmaz: „Ha *olyan* volna a hitetek, mint a mustármag...” [8]. Nem méretbeli növekedésről van tehát szó, hanem fejlődő képességről. Amikor az apostolok „hitük növelését” kérik tőle, tulajdonképpen azt szeretnék, ha tölcsérrel töltené azt a fejükbe. Mennyiségbeli növelés viszont csak akkor lehetséges, ha van *mihez* hozzáadni [9]. Tehát rajtunk fordul, hogy mikor és mennyit fogunk fel [10]. Ha keresünk, akkor találunk, ha kérünk, akkor kapunk, méghozzá túlcorduló mértékkel [11]. A meggazdagodás nem illúzió, hanem reális lehetőség ! [12]. A betegségeket okozó ördögök kiűzéséhez azonban közvetlen istenkapcsolat szükséges [13], ahogy minden más nemes tett véghez viteléhez is.

Jézus a nyilvános működés során (már) nem imádkozott és nem böjtölt [14], s a Tizenkettőt se biztatta ilyesmire [15]. Tágabb értelemben vett tanítványainak is csak jó okkal és titokban (vagyis ritkán) kell ezt tenniük [16]. Ha most mégis aszkézisre buzdít, az kizárólag azt jelenti, hogy nem a hagyományos imáról és böjtről van szó. A Szellemi Hagyaték idevágó logionja alapján meg is van a megoldás:

„Ha nem böjtöltök a világgal, nem találjátok meg a királyságot. Ha nem teszitek a szombatot szombattá, nem látjátok meg az Atyát” [17]. A világgal való böjtölés a világ értékeinek elutasítását jelzi, ez kiderül az Iszlám hagyomány idevágó passzusából:

Mondták az apostolok Jézusnak: Isten Lelke ! Mi már úgy imádkozunk, ahogyan te imádkozol, úgy böjtölünk, ahogyan te böjtölsz, és úgy tartjuk Istent emlékezetünkben, ahogyan te tanítottad. Mégse tudunk a vízen járni. Jézus ezt mondta nekik: „Valljátok be nekem, milyen bennetek a világ szeretete !” ill.: „Milyennek értékelitek a dénárt és a drahmát?” Ezt válaszolták: Mi valóban szeretjük a világot. ill.: Jónak. Mondta Jézus: „A világ szeretete megrontja a hitet. Nekem viszont a világ annyit ér, mint a kő vagy a szemét.” ill.: „Én pedig szemétnek” [18].

[1] Tm 89., Mt 18,10–1; Lk 16,9–12

[2] Mk 4,24–5; Lk 6,38; 8,18

[3] Tm 16., 32., 78., 84., 91., 109., Mt 5,15; Mk 4,21–3; Lk 11,33

[4] Tm 51. A „színeváltozásról” bővebben: *A szűk kapu*, 69 – 70. old.

[5] Tm 18., 20., 110., Isz 41/57; Mt 5,5; 13,44; Lk 18,8; 23,43 Mindegyikben ama „földről” van szó !

[6] Tm 19., Mt 13,31–2; Mk 4,30–2; Lk 13,18–9

[7] Lk 11,13; Jn 3,34–5; 7,16–7

[8] Lk 17,5–6

[9] Tm 40., 89., Mk 4,24–5

[10] Tm 1., 37., 58., 93.

[11] Mk 4,24

[12] Tm 77., 82., 96., 110., Mt 13,45–6; Lk 12,33–4

[13] Tm 107., Isz 123/204

[14] Tm 105., Mt 9,14–5; Mk 2,18–20; Lk 5,33–5

[15] Tm 13.

[16] Mt 6,5–6; 6,16–8

[17] Tm 26.

[18] Isz 152a/49 – 152b/126

Fentiekből nyilvánvaló, hogy a Tizenkettő nem úgy imádkozott s nem úgy böjtölt, ahogy a Mesterük, pedig kérésükre tanította őket... [1]. A szombat megszentelése tudniillik *rendszeres vallásfilozófiai elmélkedéseket* jelent, melyek nemes tettekhez, munkákhoz vezetnek [2]. Aki meglátja az Atyát [3], annak közvetlen istenkapcsolata lesz, tkp. ezt jelenti „a királyság”, ill. „az Isten országa”!

17,24–7

A diplomadó összegének csodás előkerülése kizárólag egy *halásznak* szólt, aki nagyon jól tudta, hogy egy véletlenszerűen kifogott hal szájában (és nem a gyomrában !) semmiképp nem lehet egy ezüst sztátért találni. Ez az érme bőven fedezte két ember kétszer két drachmáért „egyházi” adóját. Péter értett a jelből: kétségtelenül a Fiúval áll szemben.

18,1–14

Az őszinte érdeklődéssel és találási szándékkal *keresők* a csordaszellemű hívekkel ellentétben, sose fogynak ki a kérdésekből, ők ugyanis érintettek a Dolgokban [4]. Ezeknek közvetlen istenkapcsolattal rendelkező őrangyalaik vannak.

18,18–20

E szövegrész fölé teljesen új alcím kéne, mert a közösségi téma véget ér a 17. verssel. Az „oldás és kötés a földön” a szuverén királyi uralkodásra utal [5]. Csia Lajos fordításában világos, hogy az Atya a *megegyezésre* vonatkozó kérést fogja teljesíteni, tehát az áhított egység előbb–utóbb létrejön. Ám itt nem emberekről, hanem azok alkotóelemeiről van szó ! A jézusi terminológiában a „megegyezés” azt jelenti, hogy nem különböznek. Ha tehát a hústest és a lélek homogén egésszé válik, akkor megszületik az új ember, akit a Pneumája irányít [6]. Pál ezt így fogalmazta meg, a Tm 47. nyomán:

„Mert ő a mi békességünk, aki a kettőt egyé tette, azzal, hogy az ellenségeskedést, ezt az elválasztó közfalat saját húsában lebontotta, hogy magában a kettőt egy új emberré teremtsen azzal, hogy békességet csinál, s mindkettőt egy testbe foglalva a kereszten át kiengeszteli Istennel. S miután önmagában az ellenségeskedést megölte, eljött, a békesség örömhírét hirdette nektek...” [7].

Ez a „megegyezés” a közvetlen istenkapcsolat feltétele, ami a *kereső* ember fejében valósulhat meg. Az ő agyában gyűlhetnek össze egyszerre ketten vagy hárman [8]. Jézus tehát egy konkrét személlyel van, neki segít.

19,27 – 20,16

Az alcímmel megszakított szöveg ugyanarról a témáról beszél. A szőlőmunkásokról szóló példabeszéd csak szemlélteti a mondanivalót. A 20. fejezet igazából a 19,27-tel kezdődik. Jézus valódi követése a hozzá hasonló Fiúvá/Leánnyá válás. A tanítványok mindössze vele együtt vonultak. Mesterük bízott abban, hogy előbb–utóbb ténylegesen az ő státusába kerülnek [9]. Ez azonban újjászületés nélkül lehetetlen vállalkozás [10]. Meg kellett volna érteniük, hogy az Emberfivé emelkedés számukra is járható út. Minden remény-

[1] Lk 11,1–4

[2] Tm 1., 2., 3., 26., Jn 4,23–6

[3] Tm 14., Mt 5,8; Jn 5,37b

[4] Tm 48., 53., 69., 70., Mt 5,10; Lk 4,18–9

[5] Tm 1., 82., 110.

[6] Tm 28., 47., Fülöp-evang. 101., 104.

[7] Efézus 2,14–7a (Csia Lajos fordítása)

[8] Tm 29.

[9] Jn 14,1–14

[10] Jn 3,3–6

beli követőjének ezt kínálja, az utókor Fiú-aspiránsait is beleértve [1]. Magyarul megfogalmazott válasza imígyen hangzik: „Pontosan olyanok lesztek, mint én, s lényegében ugyanazt fogjátok csinálni, mert ti is az Atya emberi fiaivá avanzsáltok”.

Kronológia tekintetében az lesz közületek az első, illetve a nagy [2], aki elvállalja a Szolga szerepét [3], tehát az, *aki a legkorábban követ engem a Fiúságban*. Az Atya azokon kezdi a jutalomosztást [4], akik hozzám hasonlóan [5] megtagadják magukat és felveszik a keresztyüket, mégpedig azért, hogy másoknak is esélyük legyen az Élet megszerzésére [6]. Ők fognak a jobb- és baloldalamon ülni odaát, mert megelőzik a többieket. Ezek az „utolsók” lesznek az elsők [7], mármint időrendileg. Valójában mindenki ugyanazt fogja kapni, mégpedig az Atya tökéletessége okán [8].

22,15-22

A Szellemi Hagyaték párhuzamos logionjában egy lényeges adalékkal egészül ki a történet: „...és ami az enyém, azt adjátok nekem” [9]. Az egyetlen dolog, amire Jézus igényt tartott, az a hit volt. Azt akarta, hogy higgyünk neki, mégpedig a saját érdekünkben. Hitelt követelt a szavainak, azoknak a megmentő ígéknek, melyek az Atya kinyilatkoztatásait tartalmazzák.

Akár azt is állíthatnám, hogy a három párhuzamos hellyel ellentétben [10], ez az igazi szöveg, a többiről, valamilyen okból, lecsípték a hangsúlyos toldalékot. Ilyet azonban nem mondok, mert teljességgel valószínűtlen, hogy a logion végét levették volna a Fiú ajkáról. Akkor viszont egyetlen lehetséges megoldás marad, amit teljes súlyommal képviselek is, nevezetesen az, hogy ezt a toldalékot *maga Jézus* írta hozzá, a Szellemi Hagyaték megalkotásakor.

23,1-4

A hivatalos és hivatásos mértékadók „Mózes székébe ültek”, azaz: vallásalapítóként törvénykeznek. Mindenáron vezetni akarnak, balekokat tolva előre. Ha már rájuk hallgatnak, legalább ne utánozzátok őket, mert vizet prédikálnak, de bort isznak.

23,8-12

Én vagyok a mesteretek: az Atya felhatalmazott nagykövete [11], ezért ne szerveződjetek hierarchiába, hisz egy szinten vagytok ! [12]. Ne hajoljatok meg a formális tekintélyek előtt, inkább alakítsátok ki közvetlen istenkapcsolatokat ! Oktatótok az Igazság Lelke, aki bennetek lesz s az enyémből merít [13]. A legokosabb *úgy* szolgáljon nektek, *ahogy* én tettem [14]. Aki nem így viselkedik, azt nagyravágyása vezérli, ám hiúsága tudatlanságot szül. Az ilyen önjelölt mértékadók [15] lekezelik a megvilágosodás útjára lépett kicsinyeket, súlyos botrányokat okozva [16]. Ezekről az is elvételik, amijük volt ! [17].

[1] Tm 109., Jn 10,16

[2] Mt 20,26-8

[3] Mt 20,20-8

[4] Mt 20,23

[5] Tm 26., 57., 91., 99., Mt 11,28; Mk 9,43-8; Lk 13,24; Isz 132/113

[6] Jn 15,12-3

[7] Mt 20,8c

[8] Mt 5,43-8

[9] Tm 101., Jn 6,29

[10] Mt 22,15-22; Mk 12,13-7; Lk 20,20-5

[11] Jn 3,2 Nikodémus Istentől jött tanítónak titulálta !

[12] Jn 13,4-7; 13,12-7

[13] Jn 14,15-7; 15,26; 16,13

[14] Jn 4,23-4; 6,38; 15,12-3; 17,18-9

[15] Jn 5,43b

[16] Mt 18,1-7

[17] Tm 40., Mt 13,12; 25,29; Mk 4,25; Lk 8,18; 19,26; Isz 110a/216,7

24,27–31

Az Emberfi (hozzánk való !) megérkezése, vagyis státusának és követhetőségének felismerése [1], teljes megvilágosodásunkkor [2], azaz a (számunkra) utolsó napon lesz [3]. Ekkor fog feltámasztani bennünket az életnek nevezett „ostoba halálból” [4]. Az addigi nyomorúságos (tudatlan) létet követően egy új világkép tárul majd elénk [5]. Akkor jajgatni fog minden nép (ill. mind a tizenkét zsidó törzs gyászol), mert kiderül, hogy nincs kollektív – kiválasztottságon alapuló – üdvözlés. A (mindenkori) Emberfi jele a magabiztos fellépés lesz [6]. Ez a személy intuitív módon nyújt majd segítséget [7] a keresőknek, lakjanak bárhol is a földön [8]. Hangos kürtszava azonban kizárólag ama „másik füllel” lesz hallható [9].

24,32–6

A fügefa jézusi képként a megvilágosodásra utal, mert már kora tavasszal gyümölcsöt hoz. Ha tehát kezdjük értegetni, hogy miről beszél, akkor az igazi Messiás (a bennünk megszülető Fiú) már belső házunk küszöbén áll. A királlyá válás lehetősége öröktől fogva adott [10], ám a koronázás időpontja tőlünk függ. Az Atya–Fiúi viszony szigorúan kétoldalú dolog, amiből mindenki más ki van rekesztve, tudniillik csak személyre szabott módon „működik”. Előtte azonban mindenképpen más (világnézeti) felismerésre kell térnünk, mert a régi (geocentrikus és emberközpontú) ősképeken nyugvó szemlélet nem fog magától felszámolódni [11].

24,40–1

A megoldás a Szellemi Hagyaték párhuzamos mondásaiban rejlik [12]. Tehát: egy (kézi) malommal csak egy asszony örülhet (nyugodtan), ahogy egy ágyon is csak egy ember nyugodhat (békében). A lelkileg megosztott személyben azonban ketten, sőt hárman is lehetnek [13]. Vagyis ezt a mondást a hústestre és a szellemre kell vonatkoztatnunk. Az előre megjövendölt állapot (ketten fognak nyugodni egy ágyon) csak abban az esetben következhet be, ha a hústest „meghal” (= csatát veszít), ő tehát ezért nyugszik, s ha a szellem él, mert ő már eljutott a nyugalom helyére. Ez a „világ végén” lesz, tehát akkor, amikor helyes szemléletre jutunk [14].

25,41

Az „örök tűz” és a „gyehenna” Jézus terminológiájában ugyanazt jelenti: a szemétnak minősülő világot. Utóbbi a jeruzsálemi hulladéklerakó neve volt, mely állandóan égett. Tehát, aki odakerül (átvitt értelemben) az elvilágiasodik, azaz pusztán hústestként funkcionál [15]. Ez a közvetlen istenkapcsolatot nélkülöző élettér a Vádlónak és kollaboránsainak készült, vagyis saját maguknak csinálták ! Nekik jó ez a bűneiket leplező „külső sötétség” [16], ahol időnként sírás és fogcsikorgatás van.

[1] Tm 109., Mt 19,28; 25,31; Jn 1,51

[2] Jézus is ekkor jött rá arra, hogy a Sátán egy gonosz demiurgosz (vö. Lk 10,18).

[3] Jn 6,39–40; 6,44; 12,48

[4] Isz 57/129

[5] Tm 10., 112., Mt 5,17–20; Lk 16,17

[6] Tm 49., 82., Mt 7,29

[7] Tm 89.

[8] Jn 10,16; Mt 8,11 A trónörökösök „a négy szél irányából” jönnek.

[9] Tm 32.

[10] Tm 18., 48., Jn 1,1–2; 8,58

[11] Tm 85.

[12] Tm 60. (21., 28., 29., 47., 48., 61., 113.)

[13] Tm 29.

[14] Tm 112., Mt 5,17–20; 24,35; Lk 16,17

[15] Mt 10,28; Lk 12,4–5; Tm 59. Az Ördög csak akkor vihet el minket, ha országbeli értelemben már hullák vagyunk, „megszáradt szőlővesszők” (Jn 15,6), száraz faágak (Lk 23,31).

[16] Jn 3,19–20

Ezen az ígehelyen mindenki egy Isten által létrehozott pokolra gondol, Csia Lajos fordítása azonban a józan észet igazolja. Ő nem az Örökkévalóra utaló „készített” kifejezést használja, hanem azt írja: „készült”. A megosztott lelkű embereknek nem világos, hogy ki, és kinek csinálta a szóban forgó pokoli helyet. Az egyszerű szemmel néző, kevéretlen szívű olvasó viszont tudja, hogy az „örök tűz” bizony életterünkben lángol, (nemi) vágyaink férgé *ezen a világon* nem pusztul el soha [1]. Jézus – mint mindig – elrejtí a lényegét, amit csak a Pneumával (belső füllel) rendelkezők foghatnak fel.

Az egyetlen Valóság anyagivá perturbált része, az „Univerzum”, nem más, mint a Tékozló fiú működési területe. A benne uralkodó (éppen aktuális) pokoli rendszert pedig angyalai, vagyis a gonosz lelkek hozzák létre [2], úgy, hogy manipulálják az eleve rosszra hajló embereket [3], akik a Másoló szántóvetőivé lesznek, fenntartván azt a világot, ami az ördögök lakhelye, a Sátán vezérlete alatt [4].

Az értelmezést a Máté 25,32-ben szereplő „nemzetek” kifejezés is nagyon zavarja. Ez egy szolgai fordítás, mely egyszerre ostoba és magyartalan. A különböző szövegváltozatokban „népek”, „a világ pogányai”, illetve „a világ nemzetei” szerepelnek. E két utóbbi jó nyomon jár, csak hiányzik belőlük a határozottság. Természetesen *a világ fiáról* van szó, azaz olyan *egyénekről*, akiket a világ nemz (magának). A „nemzeteket mind” csupán annyit jelent, hogy *minden létező személyt*. Népeket ugyanis nem lehet nemük alapján vagy nagyság szerint csoportosítani [5].

[1] Mt 5,27–30; Mk 9,43–50: Az utolsó mondat test és lélek egységéről szól, ami az *új ember* ismértve (Tm 47., Efézus 2,14–8), tehát nem a közösségi élettről van szó, ahogy a Mt 18,19–20 alatt sem !

[2] Bővebben: *Pszichén innen, és túl...* 8 – 41. old. (mek.oszk.hu/10800/10888)

[3] Ter 5,5

[4] Isz 57/129; 157/117; Jn 8,31–47

[5] Hasonló „ferdítés” található az Efézus 2,14–6 verseiben is. Nemzetségeket, ill. népeket nem lehet összebékíteni az új emberben, aki (mindig) egy konkrét személy. Csia Lajos zseniális fordításában persze világos, hogy miről van szó.

M Á R K S Z E R I N T

1,8

Az eredeti mondás, amit megváltoztatott formában a Bemerítő szájába adtak, így hangozhatott: „Te csak vízbe merítesz, én majd szent Szellembe foglak titeket meríteni” [1]. Ilyesmit kizárólag Jézus mondhatott, Jánosnak ugyanis fogalma se volt a szent Szellem megmentő szerepéről. A Bemerítő nem a gondolkodás általi megtisztulást hirdette. Az ő vízbe merítési gyakorlata csak jelképezi [2] a más felismerésre térést, ami erkölcsi-etikai sikon fog bekövetkezni, a delikvens magatartásának függvényében. János szerint tehát a bűnöktől való megtisztulás idézi elő a viselkedésváltozást. Ez egy ősrégi papi felfogás [3], amely sohasem igazolódott a történelem folyamán. Hiába előlegezzük meg a megváltást, a homo sapiens újra és újra visszaesik bűneibe [4]. Amíg ugyanis a világban gondolkodik [5], míg abba akar beleilleszkedni, addig fogva tartják őt a kaotikusnak tűnő ördögi Rendszer törvényszerűségei.

Jézus szerint a tudás alapú szemléletváltás az elsődleges. Az igazság megismerése szabadítja meg [6] *végleges hatállyal* [7] az embert, aki ezek után már nem is képes vétkezni [8]. János csupán „szenteltvizet hint”, vagyis az osztó igazságosság gyakorlása legfeljebb átmeneti eredményeket hozhat [9]. Királyságot kizárólag „a kehely” [10] belső megtisztítása okoz [11]. Ez nemcsak jelképezi a más felismerésre térést, hanem elő is idézi azt !

1,12-3

A Sátán, pszichén belüli realitásként, rossz gondolatokkal bombázta, amelyeket angyali sugallatok [12] közömbösítettek.

1,15

Betelt (számomra) az idő, (bennem) közel jött Isten királysága [13], térjetek más (világnézeti) felismerésre, hogy hinni tudjatok az örömhírben [14], ami egy óriási lehetőség.

1,22

Magabiztosan ! [15].

[1] vö. Tm 45., 52., 73., 90.

[2] Lk 3,3

[3] Jn 3,25

[4] Ezt jól példázza a Pálra épült kereszténység is...

[5] Tm 26., 27., Isz 32/124; 62/145

[6] Jn 8,31-6

[7] Isz 57/129

[8] 1Ján 3,9; 5,18; Jn 8,46

[9] Tm 45., Mt 11,9; Lk 7,26

[10] Az ember lelke, mely edényként foghatja fel az „élő vizek árját” (Jn 7,37-8).

[11] Tm 90., Mt 23,25; Lk 11,39; Isz 114/61

[12] Tm 89.

[13] Tm 27. Testben, fizikailag is érzékelhető módon érkezett közétek, az én személyemben.

[14] Tömören ennyi: Ha hajlandók vagytok gondolkodni, akkor közvetlen istenkapcsolatra tehettek szert !

[15] Tm 49.

1,34

Jézus státusának kihirdetése nemcsak a tanítványoknak, de a gonosz lelkeknek is tilos. Erre ugyanis mindenkinek magának kell rájönnie !

2,16-7

A formális tekintélyek (hivatásos mértékadók) is asztalhoz dőlhettek volna Jézussal, ám ehelyett megszólták. A logion tehát egy tényt rögzít: aki erkölcsi értelemben feddhetetlennek tartja magát, az nem érzi szükségét a tisztulásnak. Így aztán abszolút esélytelenek (jaj nekik !) hisz bűnbánat nélkül nincs megbocsátás.

2,18-22

Bemerítő János, minden kiválósága ellenére [1], még „a törvény és a próféták” nemzedékéhez tartozik [2]. Ezt a böjtölési szokások betartása is bizonyítja. Jézus napjai óta [3] nem kell előírt és áldozati jelleggel művelt, képmutatáshoz vezető [4] aszkézist gyakorolnunk. Ilyesmire csak akkor van szükség, ha bűnt követtünk el vagy alulmaradtunk egy nemes versengésben [5]. Ha pedig menyegzőn vagyunk, egy „lakodalmas házban”, akkor abszolút felesleges. A „ház” ugyanis az ember lelke, legbenső valója, a személyisége. A *lakodalmas ház* pedig a homo sapiens megdicsőült, életre nemzett igazi éne. Ezen a „helyen” [6] egyesülhet az Atyával [7]. A lakodalmas ház fiai nem mások, mint Jézus igazi rokonai [8], jelen esetben a Tizenkettő. A „völegény” maga az Emberfi, aki nem-sokára elvitetik tőlük [9].

3,9

„Szólt a tanítványainak, hogy a tömeg miatt állandóan egy csónakot tartsanak készen, hogy ne szorongassák őt.” Ezek szerint a vízen járás nem öncélú dolog volt ! Ez a 4,1-ből is kiderül...

3,31-5

Jézus csupa olyasmit tanított, amin ő maga is keresztülment. Az eset arról tanúskodik, hogy nemcsak saját magát tagadta meg, hanem anyját és testvéreit is. A szövegekben a „gyűlölet” szó a leginkább zavarba ejtő [10]. Igen ám, de itt valami másról van szó: „Ha engem olyan odaadással szolgálnál, mint amilyennel azok szolgálnak, akik a menynyekben vannak, de nem lenne benned se *istenes* szeretet, se *istenes* gyűlölet, akkor az neked semmit sem használna” [11]. Ez a két dolog tehát összefügg, mert elkerülhetetlen következménye az újjászületésnek [12].

4,1

Csónak nélkül is „ülhetett volna a tavon...” (Csia Lajos fordítása)

[1] Tm 45., Mt 11,11; Lk 7,28

Szemei nem fognak megtörni = dicsfénye nem múlik el soha, örökké élni fog az emléke.

[2] Mt 11,13

[3] Tm 3., 84. Az Atya fénye (számunkra) nem más, mint Jézus.

Jn 8,56 Ábrahám (odaentről) örvendezve nézte teljes megvilágosodását.

[4] Tm 13., Mt 6,1-18

[5] Tm 105.

[6] Tm 76.

[7] Tm 107.

[8] Tm 100., Mt 12,47; Mk 3,31-5; Lk 20,21

[9] Tm 11., 37., Jn 7,33-4; 16,16-9

[10] Tm 54., 102., Lk 14,25-7

[11] Isz 34/14

[12] Tm 102., 106.

4,11-2

Feltétlenül tisztázandó, hogy miért beszélt Jézus példázatokban. A válasz benne rejlik a szövegösszefüggésben [1], de meg is mondta: „Mert néktek adták meg, hogy a mennyek királyságának titkait megismerjétek, azoknak nincs megadva” [2]. Ez szerencse kérdése is volt [3]. A Tizenkettő éveken át éjjel-nappal együtt lehetett a Mesterrel, könnyű volt hát őket tanítani. Valamit azonban a sokasággal, a szimpatizánsokkal is kellett kezdeni. A parabolagyártás tipikus jézusi módszer, s „ami el van rejtve (bennük), csak azért van elrejtve, hogy (biztosan) napvilágra kerüljön, s a mondanivaló teljesen egyértelmű legyen” [4]. Szellemi hagyatékának logionjai ugyanilyen céllal vannak megfogalmazva ! [5].

4,26-9

Aki „felkel éjjel és nappal” az lustálkodik, azaz nem végez fizikai munkát. A kovász az, ami dolgozik benne [6], méghozzá észrevétlenül ! [7]. A megművelt [8] föld [9] ugyanis magától terem gyümölcsöt. Az okos gazda [10] pedig észreveszi, hogy már arathat [11], s nem is késlekedik azzal.

4,33-4

Az első és egyetlen eset kivételével [12] sohase árulta el a megfejtést, nyilvánvaló okokból. A búza és a konkoly példázatának értelme [13] *nem* magyarázat, hanem pontosítás és kiegészítés. A Szellemi Hagyatékban már a végleges változat szerepel [14]. A feltámasztását követő galileai mesterkurzuson (amikor az ún. Tamás-evangéliumot is lediktálta), többször is korrigált a szövegeken [15]. Magyarországon Bulányi György volt az első [16], aki felhívta a figyelmet arra, hogy az apostolok nem értették az Emberfit. Valójában a Tizenkettő és a tágabb értelemben vett tanítványok között alig volt különbség, az ismeretlen ördögűző esete szintén erre utal [17]. A magdalai Mária meghökkentő éleslátással körözi le a férfiakat [18], nem csoda, hogy kivívta a Mester szeretetét [19], és a gyülekezet oszlopainak utálatát [20]. Jézusnak nagyon korán konstatálnia kellett, hogy nem Fiú-aspiránsokkal van dolga. Barátainak is csak feltételesen nevezheti őket [21], mert képtelen volt tudtukra adni azt, amit „az Atyánál hallott”. Mindössze a kinyilatkoztatásokat tartalmazó szövegeket mondhatta el, abban bízva, hogy az apostolokká degradált fiatal emberek tovább adják azokat. Hisz alig várták, hogy „végre ne példaszóval, hanem nyíltan beszéljen” velük [22]. A főpapi ima szintiszta pedagógia... (Jn 17,1-26).

[1] Mk 4,1-34 Ez Jézus ismeret-átadási módszere, *keresők* számára vö. Mk 4,33-4a.

[2] Mt 13,11-3; Mk 4,11-2; Lk 8,10 Akik nem érintettek, azoknak nem is kell érteniük ! (Jn 5,38; 5,42)

[3] Mt 13,16-7 A „boldog” egyedül ezen az igehelyen fordítandó „szerencsésnek”.

[4] Mk 4,22

[5] „Aki megtalálja e szavak értelmét, nem ízleli meg a halált” (Prológus)

[6] Tm 97., Mt 13,33; Lk 13,20

[7] Tm 98.

[8] Tm 110., Mt 13,44

[9] Mt 5,5 Az agytekervényeink közötti „zártkerti terület”, melyen nem szabad építkezni (Tm 66.), de lehet logikusan gondolkodni !

[10] Mt 13,52

[11] Tm 20., Jn 4,34-8

[12] Mt 13,18-23; Mk 4,14-20; Lk 8,11-5

[13] Mt 13,36-43

[14] Tm 56.

[15] *Kulcs a példabeszédekhez.* Lásd *A Tamás-evangélium végén* (mek.oszk.hu/14600/14682)

[16] *Pintér István: Bulányi, a tisztelendő* (mek.oszk.hu/10200/10251)

[17] Mk 9,38-41; Lk 9,49-50

[18] Zsk 109. (Mária evangéliumának töredéke)

[19] Fülöp-evang. 111. (Zsk 43)

[20] Tm 20., 115.

[21] Jn 15,14

[22] Jn 16,29-30

Az Emberfi fel is teszi a költői kérdést: „Nem értitek ezt (a magvetős) példázatot? Akkor hogyan fogjátok megérteni a többit...? [1]. Sok próféta és „király” kívánta látni, amit ti láttok (nemes tetteimet), de nem látták, és hallani, amit hallotok (logionjaimat), de (a lelkületük miatt) nem hallották” [2]. Itt a magyarázat a keménynek tűnő Izajási idézetre ! A jézusi közlendők mondanivalóit csak azok foghatják fel, akik rendelkeznek a „másik füllel” [3], az értő érzékszervvel, a Pneumával [4]. Ennek megléte vagy hiánya egy (igazi) király szemében [5] éppolyan szembetűnő, mint a lábasjóságok fajtája vagy neve [6]. A Fiú napnál is világosabb (!) kinyilatkoztatásai [7] tehát egy lelkületi gáton törnek meg. Az ösképek [8] bűvöletében élő Tizenkettőt nem az utolsó vacsorán „kérte ki” a Sátán [9], hanem már a nyilvános működés legelején. Fejlődésük fokára jellemző, hogy még „az utolsó utáni napon” is azt kérdezték, amit kezdetben [10].

5,11-3

Az országbeli hullák gonosz lelkeként folytatják a pályafutásukat [11], mely igazából a szellemi létmódban teljeseedik ki. „Ott” ugyanis többet élvezhetnek a világ dicsőségéből (javaiból), mert már nem korlátozza őket a porhüvelyük. Közlekedési eszköz nélkül és villámgyorsan küzdhetik le a távolságokat, olyan dolgokat láthatnak-hallhatnak, amiket hús-vér emberként nem fürkészhettek ki. Minden érzés az agyban realizálódik, ők pedig elméletileg annak a fejébe mennek bele, akiébe akarnak. *Ezért* kétségtelen a származásuk is. Mivel csak emberekben érzik jól magukat [12], biztos, hogy valaha ők is azok voltak [13]. A homo sapiens igazi háza a lelke, és ilyesfajta otthonra a gonosz szellemeknek is szüksége van. Nyilvánvaló, hogy nem akarnak „feneketlen mélységekbe” [14] és „víztelen (= élettelen) helyekre” menni, ahol nincs lélek. Olyan – pneumatikus lehetőségekkel bíró – psziché a disznókban sincs, de a csordának még mindig magasabb a szabadsági foka, mint az általuk tiprott földnek... A meredélyen pedig azért rohantak alá, mert a gonosz lelkek mindenhol rosszat tesznek [15].

5,35-40

Jézust a hivatásos siratóasszonyok és a fuvalás zenészek [16] nevethették ki, akiknek ez csak egy meló volt... Tudták, hogy őket akkor hívják, ha biztos a dolog.

6,4

Ez egy korabeli közmondás, tehát nem Jézus próféataságának a bizonyítéka. Az újszövetségi anyagban többször is idéz népi bölcsességet.

- [1] Mk 4,13 Ez az „elszőrnyedés” csak itt található, a többi evangélista megfélekedett róla...
- [2] Mt 13,16-7; Lk 10,23-4 A „király” kifejezés itt a Tm 79. alapján értendő, tehát a világ sikeres fiairól van szó, az irigyelt életművészekről, az élet császárairól.
- [3] Tm 32., Mt 10,27
- [4] Tm 71.
- [5] Mt 19,28; 25,31-2
- [6] Mt 25,32-3
- [7] Tm 23., Mt 5,14-6; Lk 11,33; Jn 8,12
- [8] Tm 85.
- [9] Lk 22,31
- [10] ApCsel 1,6
- [11] A téma bővebben: *Pszichén innen, és túl...* 17 – 20. old. (mek.oszk.hu/10800/10888)
- [12] vö. Mt 12,43-44a; Lk 11,24 sőt, még a környékről sem akarnak elmenni (Mk 5,10)
- [13] Még a nemük is megmarad, mert az csak „odafent” szűnik meg (Lk 20,34-6). Az ember nemisége nem a test függvénye. A gyönyör ugyanis az agyban realizálódik.
- [14] Egyes fordítások szerint: az „alvilágba”. Ez azonban nem külön hely, hanem a szellem perturbációja, az anyag „üres” belseje. Lásd *A fizika költészete* c. könyvemet (mek.oszk.hu/18800/18894)
- [15] Mt 8,28-34; Mk 5,1-20; Lk 8,26-39
- [16] Mt 9,23

6,12

Csia Lajos fordításában más (világnézeti) felismerésre kell térni!

6,16

Heródes, egy országrész fejedelme, nem lehetett ostoba. Tudta, hogy akit ő lefejeztetett, az nem támadhatott fel. Szavai így értendők: Na, ez megint egy olyan bajkeverő, mint János volt, talán még a magánéletembe is beleszól, az Írások alapján.

6,20

Heródes azért félt Jánostól, mert tudta, hogy a Törvény szerint igaza van, tehát annak alapján könnyen fellázíthatja a népet. Valószínűleg nem a „védelmébe”, hanem őrizetbe vette. Amikor kihallgatta (s nem hallgatta, mint egy őszinte érdeklődő), csak egy csodabogarat láthatott benne, mint később Jézusban [1].

6,48

Nem valószínű, hogy Jézus el akart menni az ellenszélben küszködő hajósok mellett... Csodának minősülő nemes tetteit mindig az irgalom motiválta.

7,20-3

Itt is kiderül, hogy a homo sapiens, aki egy zsebkiadású káoszharcos [2] gonosz terem-tőjére hajaz [3], egy belülről fakadó sátáni programnak engedelmeskedik.

9,33-7

A szinoptikusok közül ebben az esetben Máté nyújtja a legkevesebb információt, Márk egy lépéssel tovább megy, Lukács pedig még tovább... A márki bővítmény a következő: „...az nem engem fogad be, hanem azt, aki engem elküldött. Magyarán: az illető közvetlen istenkapcsolatra tesz szert.

9,38-41

Csia Lajos fordításában az ismeretlen ördögűző Jézus nevével, s nem *nevében* munkálkodott. Csak így lehetett, mert utóbbi közvetlen istenkapcsolatra utal, amivel az illető nem rendelkezhetett... Az Emberfi maga-választotta és következetesen használt neve [4] tudniillik a státusát tükrözte, a szóban forgó egyén viszont nem volt Fiú. A delikvens tehát nem saját jogon [5] működött; őt is „hordozta” [6] az a térerőszerű felhatalmazás, ami a próbaútra küldött tanítványoknak is Erőt adott [7], a Mesterükben való hit függvényében.

9,43-50

A Máté-evangélium párhuzamos részéből egyértelműen kiderül [8], hogy itt a szexről van szó, ami a királlyá levés legnagyobb gátja, főleg, ha házasság életmódba torkollik. Ekkor ugyanis lehetetlenné válik a legfőbb parancs teljesítése [9].

[1] Lk 23,6-12 (vö. Lk 3,15-20)

[2] Pierre Casetti-Frei

[3] vö. Jn 8,38; 8,44a

[4] pl. Mt 16,13

[5] Mt 9,6; Mk 2,10; Lk 5,24

[6] Mt 17,17c; Lk 9,41c (Csia Lajos fordítása)

[7] Mt 10,1; Mk 6,7; Lk 9,1

[8] Mt 5,27-32

[9] Mk 12,28-30 Csia Lajos fordításában: „...egész gondolkodásodból és minden egész erődből”.

9,49–50

A „tűzzel” – vagyis a fénybe borító logikus érveléssel [1] – nemcsak magunkat (és ezáltal a világot) lehet tartósítani [2], ez a „só” szükséges a megvilágosodáshoz [3], és a lángoló vitákban való helytálláshoz is ! [4]. Ebben és ezzel a tűzzel kell megkeresztelkedni [5], hiszen ez szüli meg a (jézusi) békét, a tudás nyugalmát és hatalmát, azaz: a királyságot ! [6].

10,2–12

Jézus mindig arra válaszolt, amit kérdeztek tőle. Válaszaiból tehát nem szabad messze-menő következtetéseket levonni. Itt a tulajdonképpeni téma a válóleveles gyakorlat, ami hasznot hozott a templomnak, mert illetéket kellett érte fizetni, mint minden más után [7]. Azaz: a kérdés csak látszólag erkölcsi jellegű, valójában a vallási üzletmenettel kapcsolatos. Az Emberfi nulla toleranciát jelentő elutasítása [8] igazából az egész teokratikus rendszerre vonatkozik [9]. Ennek bírálata általánosan a saját törvényüket olvassa a fejükre. Kérdése: „Mit parancsolt *nektek* Mózes?” azt jelzi, hogy ő nem tartja magára nézve érvényesnek a júdaizmus vallási előírásait. Később ámen-igével is megerősíti ezt a tényt [10]. Amikor a Teremtés könyvére hivatkozik, az nem azt jelenti, hogy igaznak tartja az abban foglaltakat, hiszen azt is Mózes írta. Jézus válasza tehát nem szentesíti a házasságot. Nem derül ki belőle, hogy neki mi a véleménye magáról az intézményről. A nyilvános vitát egy megfellebbezhetetlen közmondással zárja le: „Amit Isten egy igába fogott, ember azt ne válassa széjjel”. Otthon, tanítványai körében, már (ki)nyilatkozik a témáról [11], s természetesen a királlyá levés szempontjából.

10,21

A gazdag ifjú esetéről külön tanulmányt írtam, itt annyi is elegendő, hogy a 21. versben szereplő „megszerette őt” azt jelenti: hitetlenkedve mosolyogta meg az illető dicsekvő állítását [12].

10,28–31

Jézus már előfutárait is úgy küldi ki, mint juhokat a farkasok közé [13]. Ilyen körülmények között a „százannyi” birtoklása illuzórikusnak tűnhet, pedig kizárólag ebben a vándorlásra kényszerített helyzetben lehet százannyink mindenből. Ugyanis, üldözötként

[1] Tm 23., 32., 49., 61., Mt 5,15–6; Lk 11,33–4; Jn 8,12

[2] Mt 5,13; Lk 9,50

Az állhatatosságot a test és a lélek békéje biztosítja (Tm 47.) Ez az *új ember* ismerve ! (Eféz 2,14–6).

[3] Tm 83.

[4] Tm 15., Mt 10,34–7; Lk 12,51–3

[5] Tm 52., Mt 5,13–4; Jn 4,1–2

Ez az a keresztség (Csia Lajos helyes fordításában: bemerülés, mármint a Lélekbe), amire a Zebedeus-fiak még nem képesek, hisz azt sem tudják, hogy miről beszélnek...

Jézus a „tűzzel” való keresztelessel (Jn 3,22) szerzett több hívet (Jn 4,1–2), mint a Bemerítő gyakorlatát – egy ideig még – tovább vivő, korábban őhöz tartozó tanítványok (Jn 1,35–42).

[6] Tm 1., 2., 9., Mt 5,13; Lk 12,49

[7] Lk 2,24

[8] A házassági elválásról In: *Kenyértörés*, 12 – 14. old. (mek.oszk.hu/18400/18476)

[9] Mt 21,12–3; Mk 11,15–7; Lk 19,45–6; Jn 2,14–6

[10] Jn 6,32 Totális trónfosztás !

[11] Mt 19,10–2

[12] Lásd a Zsk 21-et.

[13] Mt 10,16–23; Lk 10,3; Zsk 114.

Mt 10,16: A galambok nem szelídek, hanem egyszerűek ! (Tm 38.). A szelídség egyik esetben se célra vezető. Az akadályokat viszont (kigyózza) meg lehet kerülni, ill. az országútról letérve (toronyiránt) is lehet haladni.

A Mt 10,23b csak annyit jelent, hogy Jézus a sarkukban fog járni.

„száz” helyre is el fogunk jutni, és mindenhol akadnak majd pártfogóink. Ők – rokon-szenvűk jeleként – befogadnak bennünket ingatlanjaikba, s rendelkezésünkre bocsátják ingóságaikat. Ez már a kettesével kiküldött tanítványok esetében beigazolódott! [1].

10,35–40

A Zebedeus-fiak fogadkozása [2] ugyanolyan komolytalan dolog volt, mint a gazdag ifjú életszentsége... Mivel alkirályi pozíciókba szerettek volna kerülni, Izráel politikai helyreállításában bíztak. Jézus válasza így hangzott: „Lehet, hogy – várakozásaim ellenére – pár év múlva végigmentek a megvilágosodás folyamatán, egyelőre azonban olyan távol vagytok a Céltől, mint Makó Jeruzsálemtől.”

11,27–8

A hivatalos és hivatásos mértékadók tudták, honnan ered Jézus hatalma [3], csak vele akarták kimondatni a káromlást. Kaifás előtt deklarálja is [4], mert akkor már nem volt veszténivalója. Indirekt módon kezdettől fogva világossá tette a státusát [5]. Nikodémus rá is jött, hogy kivel áll szemben [6]. Az Emberfi jogosan méltatlankodik: „Amit mondok nektek, azokból nem ismeritek meg, hogy ki vagyok én?” [7]. A fel-nem-ismerés oka egyrészt az, hogy „nem arra használjátok az eszeteket, amire kéne” [8], másrészt „senki sem ért meg engem, csak akinek Atyám megadta azt” [9].

12,1–12

Az „örökség” Isten képviselte, a közvetítői hatalom. Ezt akarta megőrizni magának a vallási arisztokrácia. Egy teokratikus rendszerben ugyanis ez rengeteg pénzt is hoz.

12,24–5

Máté és Márk ebben a témában „Isten hatalmára” hivatkozik, ami csak homályosan utal a lényegre. Az evangélisták, más (világnézeti) felismerésre térés hiányában, már a logion elhangzásakor se érthették az Emberfit. Itt ugyanis Isten igazi Világának miliójéről van szó, ami alapvetően különbözik evilág rendszerétől. Lukács körülírása azonban érthető: „E kornak fiai [10] házasodnak és férjhez mennek, de akiket méltóknak ítélnék arra, hogy eljussanak ama következő korba, s a halottak közül való feltámadásra [11], azok nem fognak sem házasodni, sem férjhez menni, többé már meg se halhatnak, mert az angyalokkal egyenlők [12], s mivel a feltámadásnak fiai, Istennek is fiai”. A geocentrikus és emberközpontú világnézetben gondolkodó homo sapiens szemléletét ősképek [13] határozzák meg, ezért jut logikai zsákutcákba. Antropomorf elképzelései miatt Istent is váltivarúként fogja fel, ami a szentháromság nemi jellemzésénél is problémát okoz...

[1] Lk 22,35 (Mt 10,9–13; Mk 6,7–10; Lk 9,3; 10,1–9)

[2] Mt 20,22c; Mk 10,39a

[3] Tm 65., Mt 21,33–41; Mk 12,1–9; Lk 20,9–16; Jn 3,1–2

[4] Mt 26,63–4; Mk 14,61–2; Lk 22,66–70

[5] Jn 8,25 Nemes tettei is azt sugallták: *én vagyok!*

[6] Jn 3,1–2

[7] Tm 42., Mt 12,33; Lk 6,43

[8] Tm 92., Mt 16,1–3; Lk 12,54 Magyarán: nem foglalkoztok a Dolgokkal.

[9] Jn 6,36–40; 6,65; 17,2; 17,6; 17,24; Tm 48., 69.

[10] A „fia”, ill. „fiai” nem vérségi, hanem hovatartozási viszonyra utal, anélkül, hogy az illető nemét meghatározná. Jézus is így módon Isten Fia, aki elméletileg Leány is lehet (Tm 115.).

[11] Itt az „első feltámadásról” is szó van (Jn 5,19–30), hiszen a megvilágosodott, és így „tökéletes emberré” vált személyek, akárcsak Jézus, már nem koitálnak (vö. Fülöp-evang. Zsk 40.).

[12] Isten igazi, első kézből való teremtményeivel, akik nem emberek, nem egy demiurgosz kreálmányai.

[13] vö. Tm 85.

13,14

A Máté által is hozott [1] „pusztító utálatosság”, ami a szent helyen – tehát a templom területén – fog állni, a Római Birodalom hadseregének önkényuralmi jelképe. E dombormű a zsidók szemében bálvány volt, ami előtt pogány áldozatokat is bemutatnak. Dániel próféta – politikai éleslátással – megjósolta [2], hogy ez még az ő idejében be fog következni. Jézus arra utal, hogy ugyanez fog történni; a küszöbön álló lázadást leverő megszállók nem lesznek tekintettel a leigázott nép vallására. A kikényszerített türelmi időszak Pilátus idejében volt, ekkor leszedték a heródesi palotáról a jelvényeket és képeket.

14,22-5

Ezt a fontos igehelyet már részletesen elemeztem [3], ezért most csak a lényegét foglalom össze. Jézus szavakkal, tettekkel és jelképes cselekedetekkel tanított. Az utolsó vacsorán ugyanazt közölte tanítványaival, amit mindig, csak szimbolikus módon. Az aktust persze értelmezni kell, ahogy minden más logiont is. Terminológiájának ismerete nélkül természetesen nem boldogulhatunk. Aki Pálhoz hasonlóan [4] nem akar megtanulni jézusul, az könnyen kollektív szövetségkötésre és általános bűnbocsánatra gondolhat. Az emberiség szintű megváltás tévtana mára már beleivódott a zsidókeresztény köztudatba, ám az ehhez hasonló dugványokat gyökerestül ki fogják tépni [5].

Az Emberfi azt akarta kifejezésre juttatni, hogy ő áldozatot hoz tanítványaiért, és tőlük is hasonló áldozatot vár. Azt is világossá tette, hogy más (világnézeti) felismerésre térés nélkül nincs bűnbocsánat [6]. A hívók által gyakorolt „áldozás” így értelmetlen és céltalan, hisz semmiféle áldozatot nem hoznak, és más szemléletre se térnek. Következésképpen bűnbocsánatban sem részesülnek. Az ostya vételével nem kerül beléjük az Isten, mivel hozzá Jézuson keresztül vezet csak út [7].

Őbenne ott volt az Atya, mert megteremtette vele a közvetlen kapcsolatot. Ezt mi is megtehetjük, ám ehhez nem kell se templom, se oltár... Az istengyermekség az egyetlen szentség, a többi nem használ semmit ! [8]. Az Örökkévaló sehol sincs jelen ezen a világon, kizárólag Fiaiban vagy Leányaiban nyilvánulhat meg. Ezt a jelenlétet azonban a papi „átváltoztatás” nem realizálja, mivel az egész ceremónia Jézus egy meg nem értett szimbolikus tettén alapul.

16,15-6

Aki hisz Jézusnak (logionjai hallgatása és olvasása során) s maga is Lélekbe merítkezik (végig viszi a viszonylag hosszú megvilágosodási folyamatot), az (már immanens módon) üdvözl. Aki nem hisz igéiben, az nem részesül kinyilatkoztatásban. Következésképpen kárba fog menni az evilági élete, mert nem használja ki az uralkodási lehetőséget [9]. Ezek a királyok tudniillik ugyanazt [10] fogják csinálni, mint Jézus.

[1] Mt 24,15

[2] Dán 9,27; 11,31; 12,11

[3] *Merre menjünk?* 17 – 19. old. (mek.oszk.hu/16100/16137)

[4] 1Kor 11,23 – 6

[5] Tm 39., Mt 15,13; Jn 15,1–8

[6] Lk 24,47b (Lásd Csia Lajos fordítását.)

[7] Jn 14,1–14

[8] Tm 52., 1Ján 5,12

[9] Tm 82., 96., 110.

[10] Tm 13., 109., Mt 10,1; Lk 10,19

LUKÁCS SZERINT

Az evangélium tulajdonképpen a 3,1-el kezdődik... Szót vesztegetni csak az ajánlásra érdemes (1,1–4). A közhiedelemmel ellentétben nem egy előkelő személy a címzett, ami egy ilyen világméretű publikálásra szánt irat esetében egyébként is nonszensz. Az anyag minden Istent szerető embernek szól, ezt jelenti ugyanis a Teofil név.

2,25–35

Simeon csak a júdaizmus szempontjából lehetett igaz ember, mert Izráel politikai helyreállítását várta. A Jézus által megígért szent Lélek tehát biztosan nem „ülhetett rajta”. Akkoriban minden harmadik ember azzal hitegette magát, hogy még életében meglátja a Messiást. Az izajási idézet is sántít, mert a pogány nemzetek Izráel dicsőségén keresztül juthatnak világossághoz. Ez Beméritő János utópiája, aki a választott nép kollektív kisugárzásában bízott. A szülők csodálkozása is érthetetlen a korábbi angyali üdvözet után [1], főleg, hogy „Mária mindezeket a dolgokat megőrizte és forgatta szívében” [2]. Simeon úgy áld, mint minden jós: szavaiba bármit bele lehet magyarázni... Anna prófétanő imádkozással és böjtöléssel nemigen szolgálhatott Istennek [3], s ha éjjel-nappal a templom területén tartózkodott, akkor több ezer újszülöttért adhatott hálát. A szöveg szerint azonban az Istenről beszélt, nem Jézusról [4]. Jeruzsálem „megváltásához” édeskevés a várakozás [5], az ítélet napja hamarabb fog eljönni! [6].

2,41–52

A tizenkét éves Jézus már egyáltalán nem gyermek... Talán csak néhány hónap kell a barmicvóig, ami a zsidó nagykorúságot jelenti. A jeruzsálemi forgatagban bizonyára más lurkók is „elvesztek”, ami a jelzett korban, pláne egy fiúnál, egyáltalán nem indokolja a nagy riadalmat. A szövegből pedig az derül ki, hogy a kamasznak nem voltak saját teológiai nézetei, csak jó „belátásai” (értette, hogy miről van szó), és jó „feleletei” (tehát az előírásoknak megfelelően válaszolt).

3,7–9

Ezek a Beméritő szájába adott, értelmetlenül összeszedett jézusi szavak. A Lk 3,8a-val még Csia Lajos se tudott mit kezdeni, ez Máténál a legszörnyűbb... (3,8). Külön piktúra, hogy a 9. vers (Máténál 3,10) az Emberfi ajkán egyértelműen a Sátánra utal [7], ami a legtöbb fordításból nem derül ki. Az olvasók itt egy szigorú Bíró-Istenre gondolnak, akivel János riogat. Ezt a 3,16–7 is valószínűsíti, holott ez egy jézusi logion és egy jézusi példabeszéd keveréke.

[1] Lk 2,10–20

[2] Lk 2,19

[3] Tm 105., Mt 9,14–5; Mk 2,18–20; Lk 5,33–5; Jn 4,23–4

[4] Lásd a különböző, homályosabbnál homályosabb fordításokat.

[5] Tm 114. Jézus szerint a zsidók várakozása egyszerre felesleges és terméketlen.

[6] Mt 23,37–9; Lk 13,34–5

[7] vö. Tm 59., Mt 10,28; Lk 12,4–5; Jn 15,1–8

7,11-7

Ha nem érinti meg a fiú koporsóját, akkor a tömeg azt is hihette volna, hogy egy tetszhalott éledt fel.

7,24-5

„A szélről ingatott nád” azokra utal, akik mindig arrafelé hajlanak, amerre a (politikai) szél fúj. Tehát az adott körülményekhez igazodó, köpönyegforgató emberekre. Ezek fényűző körülmények között élnek; puha ruhákban járnak, s valóságos palotákban laknak. Jólétüket „alkalmazkodó képességük” teszi lehetővé, ám ugyanez a lelkiület gátolja meg őket abban, hogy megismerjék az igazságot. Ez a tény hiúsította meg a Beméritő szociális programját. A főváros vonzáskörzetében élő, tehetős és befolyásos „polgári” réteg ugyan kitódult hozzá, ám ezzel az emberanyaggal nem lehet sokra menni.

7,28

Aki (csak) asszonytól született, az nem született újjá, nem született meg másodszor [1].

9,27

A mondás azért kelt zavart, mert a katolikus szentírások ezeken a helyeken [2] „lefordítottak” egy önálló jelentéssel bíró jézusi terminust. Érdekes módon a János-evangéliumban megmaradt az eredeti kifejezés, mely sűrűn előfordul a Szellemi Hagyatékban. A dilettáns fordítók számára egyértelmű volt, hogy a „halált nem ízlel”, illetve „halált nem lát” kifejezést a biológiai életben maradás értelmében kell használni. A jézusi terminológia ismeretében ez durva – bár könnyen felfedezhető – hiba. Jánosnál összemósodik a kettő, de szerencsére helyesen: ugyanis aki „nem lát halált” (vagyis tudja, hogy nincs), az nem is „ízleli-kóstolja” meg (tehát nem lesz halálfélelme). Jézus a Jn 8,51-ben az új világkép kialakulásáról beszél [3], ami a halál „nemlétével” is megajándékozza a kereső embert.

A szóban forgó ige Máténál, Csia Lajos fordításában a leghűbb: „Bizony azt mondom nektek, hogy vannak némelyek az itt állók közül olyanok, akik halált nem kóstolnak addig, amíg meg nem látják az Emberfit királyként eljönni”.

Jézus tehát úgy gondolta, hogy a Tábor-hegyen *meg tudja magyarázni* a királyságát. Sajnos, nem sikerült [4], így félreértett kijelentése nyomán elkezdődött a visszaszámlálás a világvégeig. Az őskeresztények és a későbbi (köztük a legújabb kori) szekták hitét ez az apokaliptikus várakozás határozta meg. Ehhez persze az a téves elgondolás is hozzájárult, hogy Isten királysága látható s helyhez kötött módon valósul majd meg. Magyarán (vagy inkább héberül): egy földi ország jön majd létre, a Messiás uralma alatt, a „kiválasztottak” vezetésével, illetve kizárólagos részvételével.

9,57-62

Jézus nyilvános működése közben is folytatta emberhalászó gyakorlatát. Tanítványait ő maga választotta ki, az önként jelentkezőket eltanácsolta. Nem rajongókra volt szüksége, akik tűzön-vízen együtt menetelnek vele. Olyan Fiú-aspiránsokra vadászott, akik átvehetik a helyét, folytatva a demonstratív módon végzett felvilágosító munkáját. Azt szerette

[1] Tm 3., 14., 45., Jn 3,3-7; Isz 57/129

[2] Mt 16,28; Mk 9,1; Lk 9,27

[3] Tm 112., Mt 5,17-20; 24,29; 24,35; Mk 13,24-5; Lk 16,17

Lk 21,25-8: A kereső egyén megváltása akkor kezdődik, amikor régi világképe összeomlott! (Tm 85.)

[4] Ezt a lefelé jövet feltett kérdés bizonyítja (Mt 17,10-3; Mk 9,10-3), amiről Lukács szemérmesen hallgat... Illés prófétáról bővebben: *A szűk kapu*, 62 – 63. old. (mek.oszk.hu/08000/08061)

volna, ha a történelem során, a világ valamelyik szegletében [1], mindig nyitva tart egy „atyai nagykövetség”. Ezen a területen kívülséget élvező „helyen” hajthatták volna le a fejüket a megváltásra vágyó keresők. „Kövess engem” parancsa szó szerint veendő, azt akarta, hogy a megszólított személy az ő státusát szerezzék meg. A királyok nem temetik a halottakat, hanem feltámasztják ! A (biológiai) halottak eltemetése az (országbeli) halottak reszortja. A Fiú-aspiránsok ilyesmire, a még élők érdekében, nem érnek rá... Aki ezt nem fogja fel, az csak arra alkalmas, hogy szétvigye a királyság hírét. Az apostolokká degradált Tizenkettő sorsa is ez lett... S azoké is ez lesz, akik földjük [2] felszántása közben múltbéli dolgokkal foglalkoznak [3].

10,1-12

Ezek a kettesével előre küldött tanítványok voltak Jézus útkészítői. Az Emberfi szinte a sarkukban járva [4] érkezett egyik városból a másikba. A szóban forgó párok Fiú-aspiránsokká avanzsálhattak volna, tekintettel a Mester hátszelére [5]. Ez reális lehetőség volt, hisz már csak aratni kellett [6]. Mindenhol lakott „békesség fia”, azaz olyan ember, aki teljes lelki nyugalommal megállt a saját vallásfilozófiai lábán [7], távol tartva magát a csordaszellemtől. A királyság nem bővli áru, tehát nem a házalás esete forgott fenn. Még köszönteniük sem volt szabad senkit, mert az tisztelgés mások formális tekintélye előtt. Az ő nagyságuk azonban valódi, ugyanis vérré vált tudáson alapul. Ők már tudják, hogy Jézusban eljött az Isten királysága. Ezért aztán böjtölni sem kell, az ételválogatás is felesleges [8].

10,17-20

A tanítványok Jézus nevével üzték ördögöt. Ez azt jelenti, hogy az Emberfire hivatkoztak, hiszen ez volt a maga-választotta, és következetesen használt neve [9]. Akkoriban minden ötödik-hatodik embert Jézusnak hívtak, tehát ez úgy hangzott volna, mint ha ma Jóska vagy Pista nevében akarnánk parancsolgatni a gonosz lelkeknek. Mesterük tudta, hogy az ördögöket ki lehet űzni az általuk megszállt emberekből, a betelepültek létszámától függetlenül [10]. Megvilágosodott személyként [11] megértette, hogy a Sátán (a júdaizmus felfogásával ellentétben !) sose volt az Égben [12]. Akit már Fiú-aspiránsként jegyeznek [13], szintén belátja ezt.

10,24

A „király” kifejezés itt a Tm 79. alapján értendő, tehát a világ sikeres fiairól van szó, az irigvelt életművészekről, az élet császárairól.

[1] Mt 8,11; 24,31; Mk 13,27; Lk 13,28-30

[2] Tm 110., Mt 13,44

[3] Mária fia Jézus mondta: „Az evilági élet csak három nappól áll: tudniillik, a tegnappól, amelyik már elmúlt, és belőle semmi sem marad a kezében. Aztán a holnappól, amiről egyáltalán nem tudod, hogy megéred-e, vagy sem. Végül a mából, amikor bírod az életet. Használd ki tehát ezt a napot előre haladásodra !” (Isz 164/173)

[4] Mt 10,23b

[5] Mt 10,1; Mk 6,7; Lk 9,1

[6] Jn 4,38; Tm 20.

[7] Tm 15., Mt 10,34; Lk 12,49

[8] Tm 13.

[9] pl. Mt 8,20; 9,6; 10,23; 11,19; 12,8; 16,13; 16,27; 17,12; 17,22; 18,11; 19,28; 20,18; 20,28 stb.

[10] Mt 12,43-5; Mk 5,1-9

[11] A „villám” általában a teljes megvilágosodásra utal, itt azonban azt is jelzi, hogy egy égből föld felé való zuhanás történt (a gondolkodó fejében). Ez a „trónfosztás” megfordíthatatlan esemény, éppen úgy, mint a régi világkép elemeire való (Mt 24,29; Mk 13,24-5; Lk 21,25-6) szétesése (vö. Tm 72.)

[12] Tehát Istenben nincs dualizmus, a Sátán nem társteremtő, nem az igazságosság ügyvédje, hanem egy teljesen fekete (sötét) lélek, aki nem más, mint az Ördöggé lett tékozló fiú, azaz: bukott angyal.

[13] Mt 10,30-1 A státusba kerülés után !

10,25–37

A példabeszéd mondanivalója kezdettől fogva [1] jelen van a jézusi életműben. A nemes tetteket belülről fakadó irgalomból kell véghez vinni, spontán módon, nem áldozathozatal gyanánt.

10,38–42

Csia Lajos fordításából (is) kiviláglik: nincs „jobbik” rész, csak jó.

11,24–6

A tisztátalan szellem nem megy ki az emberből csak úgy, önszántából, azt ki kell űznie valakinek. Ha a „ház” védtelenül marad, akkor a tüneti kezelés nem sokat ért, mert a gonosz lélek vissza tud térni. Az ember háza (lelke, belső struktúrája) akkor a legsebezhetőbb, ha az üres tétlenségben, „kisöpörve és felékesítve” áll. Az az „értő érzékszerv” (a lelkiismeret) amit nem használnak, könnyen legyőzhető, hisz nincs hadrendbe állítva. „Tisztaszobánkba” ekkor rosszhiszemű és jogcímnélküli lakók fognak beköltözni, akiket önerőnkől már nem is tudunk kitenni. A gondolkodó ember ezzel szemben állandóan használja az esztét. Nem üres a feje: soha sincs „kisöpörve”. Egy dolgozószobát ugyanis nem érdemes kiglancolni, úgyis „rendetlenség” lesz benne. Az ilyen ember háza mindig lakott, tehát sohase védtelen, a tisztátalan szellem nem tud csak úgy visszajönni, hiába hoz magával erősítést, akár egy légiót [2]. A Jézus által meggyógyított személyek mind rájöttek arra, hogy Isten Fiával találkoztak. Az írástudók és a farizeusok azonban nem tudták levonni ezt a helyes következtetést, mert agyukat megbénította az a hit, amit „a bölcsektől és belátóktól” [3] örökölték. Jézus épp azért mondta el ezt a logiont, hogy figyelmeztesse őket a nem-gondolkodás súlyos veszélyeire. Hiába történnek csodás dolgok a szemük láttára, ha az nem hozza működésbe az agytekervényeiket. Ezért nem produkált soha égi jeleket, hisz már a földiek (a gyógyítások) sem hozták meg mindig a várt eredményt.

11,27–8

A Szellemi Hagyaték párhuzama [4] világossá teszi a „hallják és megőrzik” jelentését... Tehát azok a boldogok, akik értik és demonstratív módon meg is valósítják azt, amiről Jézus beszél.

11,33–6

Jézus nem azért állt ki a világ szeme elé [5], hogy mondanivalóit eltitkolja. A látni akaró vakok szeme meg is nyílik [6], ellentétben a „látókkal”, azaz a mértékadói szerepkörben tetszelgő vakokkal [7]. Az Emberfi a „másik füllel” [8] is bíró egyéneknek beszél, azoknak a járókelőknek [9], akik be akarnak menni (a királyságba). Aki nem érintett ebben a dologban, az nem foghat fel semmit... Azok azonban, akik készek cselekedni az Atya akaratát [10], előbb-utóbb mindent megértenek.

[1] Mt 5,7; 6,3; 7,21; 9,13; Tm 62.

[2] Mk 5,8–9; Lk 8,30

[3] Mt 11,25–6; Lk 10,21–2 A formális tekintélyek valójában nem okosak, mert elődeik nézeteit biflázzák be, mások által bejárt gondolatpályákat tisztelnek – vesztükre (vö. Tm 85.).

[4] Tm 80.

[5] Tm 27.

[6] Tm 69., 70., Mt 5,6; Lk 4,18–9; 6,20–1

[7] Jn 9,40–1

[8] Tm 32.

[9] Jn 10,9 bejár és kijár = átmegy az Ajtón. Tm 41.: *Legyetek átmenők!*

[10] Jn 7,17

11,42

Itt egy fordítási hiba van, amit Csia Lajos csípőből korrigál. A farizeusok nem az igazságot, ill. a jogosságot hanyagolják el, hanem az ítéletet, vagyis a jó (logikus) következtetések levonását ! Erre céloz Jézus, amikor azt mondja: ítéljétek meg magatok (józan paraszti ésszel), hogy mi a helyzet... [1].

11,52

Az ismeret kulcsa: a logika (2).

12,16–21

A Szellemi Hagyaték párhuzama [3] jobban kiemeli a két leglényegesebb dolgot. Egy: az illető a lelkében döntött így, azaz szíve szerint ezt kívánta. Kettő: az aznap bekövetkező (országbeli) halál „éjszaka” érte, vagyis a diagnózis: szellemi sötétség [4]. Aki reményeit anyagi javakba veti, az egyértelműen a világ mellett köteleződik el. Ezzel elveszíti Isten iránta való szeretetét [5], és az ezzel járó kincseket [6], tehát nem hívhatja le angyalai segítségével [7] az igazi mammont [8].

12,32

A „kisdéd nyáj” nem más, mint a térben és időben szétszórt, különféle nemzetiségű [9] más akolból való juhok [10] összessége. Ezek létszámára a Szellemi Hagyatékban talá-lunk utalást [11].

12,33–4

Az el nem avuló erszényekben igazi mammon van, amihez egyszer hozzájuthatunk [12].

12,41–8

Csia Lajos szerint a hű és eszes sáfár kellő időben adja ki a szolgák lisztrészét. Tehát olyan sűtnivalóról van szó, ami mindennapi (mennyei) táplálékunk lehet ! [13]. Ezt a „kenyeret” kérjük a Miatyánkban is. A szóban forgó illetőt (akárcsak Jézust) az Atya minden vagyona fölé fogja állítani, tehát belőle is Fiú lesz. A szőlősgazda ugyanis mindenkinnek ugyanazt a bért fizeti [14].

12,58–9

Ez nem önálló logion, hanem a szövegösszefüggés része [15], ami az éberség fontosságát hangsúlyozza. A hanyagok önhibájukból fognak szenvedni, immanens módon [16].

[1] pl. Lk 12,57

[2] Tm 38., 91., 103., Mt 11,28–30; 23,13; Isz 80/50,1; 108/197; 132/113

[3] Tm 63., Isz 136/221; 137/38

[4] Tm 61., Mt 6,22–3

[5] Isz 139/41

[6] Mt 6,19–21; Isz 51/192

[7] Tm 89., Mt 18,10–1; Mk 1,13; Lk 11,13; 12,8–9; 16,9–13; Jn 1,51

[8] Lk 16,9–13

[9] Jn 10,16

[10] Mt 8,11; 24,31; Mk 13,27; Lk 13,28–30

[11] Tm 22.

[12] Tm 82., 96., 110., Mt 13,44; Lk 16,9–13

[13] Tm 97., Jn 4,31–4

[14] Mt 19,27 – 20,16

[15] Lk 12,35 – 13,9 Az új fejezet a 13,10–zel kezdődik.

[16] Tm 26., Isz 32/124

13,10-7

A 15. versben Jézus háromszoros munkavégzésre mutat rá: eloldás, kivezetés, itatás... A Törvény szerint szombaton bármelyik tilos. Sokkal fontosabb, hogy a következő versben megnevezi a Sátánt, mint a betegségért felelős személyt. Évekkel később Péter is ezt állítja: „A názáreti Jézust felkenste Isten Szentlélekkel és hatalommal, s ő szertejárt, jót tett, és meggyógyított mindenkit, akin az Ördög hatalmaskodott.” [1]

13,23-4

Csia Lajos fordításában: „Küzdjetek azért, hogy a szűk kapun bemehessetek, mert azt mondom nektek, hogy sokan igyekeznek majd bemenni, de nem lesz rá erejük”. Máténál is ez áll: „Bemerítő János napjaitól mostanáig erőszakoskodnak a mennyek királyságán, és erőszakosok ragadják azt magukhoz” [2]. Lukácsnál úgyszintén: „A törvény és a próféták Jánosig voltak, akkortól kezdve Isten királyságának örömmüzenetét hirdetik, s mindenki erőnek erejével törekszik afelé” [3]. Természetesen önmehtagadással összekötött szellemi erőfeszítésekről van szó [4].

13,33

Az Emberfi itt egy korabeli közmondást idéz: „Nem engedhető meg, hogy próféta más-hol vesszen el, mint Jeruzsálemben”. A népi megfigyelésnek bőven volt alapja [5].

14,28-35

Ennek a három bekezdésnek három mondanivalója van... Aki Jézus státusára vágyik, annak fel kell mérnie azt, hogy miről is van szó; fel kell égetnie maga mögött mindent; s állhatatosan végig kell csinálnia a dolgot.

16,1-12

A talentumos, ill. minás példabeszédnek ugyanez a mondanivalója, és Szellemi Hagyaték-beli változat is van [6]. Égi barátaink nem mások, mint közvetlen istenkapcsolattal rendelkező őrangyalaink [7]. Ők önzetlen segítőtársaink lesznek a megvilágosodási folyamatban. Jóindulatukat eszünk használatával [8] vívhatjuk ki. Ha ez a hamis mammon már nem elég a Dolgok megértéséhez, akkor juttatnak nekünk az igaziból. Személyre szabott információikat intuitív módon foghatjuk fel. A kinyilatkoztatások vételében persze nekünk is van szerepünk, hiszen csak arra építhetnek, amit már tudunk.

16,19-36

A példabeszéd mondanivalója az, hogy a királyság szempontjából a lelkületi affinitás a döntő. Akit nem érdekelnek a Dolgok, azt nem lehet megérinteni. A „szilárdan álló nagy szakadék” nem más, mint az érdektelenség lelkületi gátja. Ez az, ami *mindkét oldalról* lehetetlenné teszi a közeledést. Aki nem keres, az nem fog találni... Erről beszél Jézus a János-evangéliumban [9]. A legtöbb emberre az ő feltámadása se gyakorol hatást!

[1] ApCsel 10,38 Csia Lajos fordításában: „...akiket a Vádló a maga hatalma alá kényszerített.”

[2] Mt 11,12

[3] Lk 16,16

[4] Tm 26., 57., 91., 93., 108., 110., Mt 13,44; Isz 32/124; 103/194,1; 132/113

[5] vö. Mt 23,29-35

[6] Tm 89.

[7] Mt 18,10

[8] Tm 40., Mt 13,12; 25,29; Mk 4,25; Lk 8,18; 19,26; Isz 110a/216,7

[9] Jn 5,40-7

17,20–1

A Szellemi Hagyaték párhuzama [1] több információt tartalmaz, mint a három ismertebb fordítás. A katolikus abszolút rossz, mert azt sugallja, hogy Isten „országá” az emberek erkölcsi-etikai viselkedésétől függ, s itt a földön „épül fel”, noha nem látható (*közöttetek van*). Ez teljesen jézusidegen [2], amellet materialista–panteista felfogás, hisz csak akkor valósul meg, ha a homo sapiens létrehozza [3]. A protestáns először is jelzi, hogy az eljövétel nem kiszámítható, ami helyes [4], és látni sem lehet. A királyságról azt állítja, hogy *már közöttünk van*, ami az Emberfi akkori jelenlétére vonatkoztatva szintén igaz [5]. Csia Lajos szerint nem látható és helyhez se köthető, mivel *bennünk van*. Ezt a fordítást a Szellemi Hagyaték más logionjai is megerősítik [6], tekintve, hogy egy lehetőség-ről van szó, melynek kiaknázása rajtunk fordul. Ez – nyilvánvaló módon – az eljövétel időpontjára is válasz. A párhuzamos mondás [1] mindezt tartalmazza, sőt két adalékkal ki is egészíti. Egy: az eljövételre való várakozás terméketlen dolog. Kettő: ha bennünk lesz, akkor a királyság „a földön is kiterjed”, vagyis körülöttünk (téreőszerűen) is megvalósul, úgy, ahogy a Miatyánkban kérjük ! Az ismeretlen ördögűző [7] ezt a sugárzást vette... Esete eklatáns példa az „ország” mérhető növekedésére, ami úgy értendő, hogy másokban is teret nyer. A mustármagról szóló példabeszéd [8] nem földrajzi és kollektív expanziót vetít előre, hanem a kereső egyén rohamos tudásbeli gyarapodását.

18,1–8

A példázat első versének értelmes fordítása csak a mondanivaló ismeretében lehetséges. Magyarul így hangzik: „Jézus azt szerette volna, ha tanítványai minél előbb kialakítják közvetlen istenkapcsolatukat. Ezt elősegítendő, állhatatosságra biztatta őket, ezzel a példabeszéddel is”. A lényegét korábban már kifejtette... [9]. Az „igazságszolgáltatás” nem más, mint az igazi mammon szolgáltatásszerű [10] rendelkezésre bocsátása. A nyolcadik vers második felében szereplő „föld” az agytekervényeink között húzódó, felszántani való ugarra céloz [11].

18,11

A farizeus magában beszélt, tehát hangosan, jól hallhatóan !

22,22

„Az Emberfi elmegy ugyan, amint az el van rendelve...” Itt a Nagytanács rendeletéről (a Szanhedrin határozatáról) van szó, nem az eleve elrendelés tévtanáról !

22,29–30

Csia Lajos fordítása nem sikkasztja el a lényegét: a *végrendelkező* Jézus ténylegesen birtokában van annak, amit reánk hagy [12].

[1] Tm 114.

[2] Tm 66., Mt 21,42; Mk 12,10; Lk 20,17; Jn 15,1–8; Zsolt 118,22

[3] Lásd Teilhard de Chardin kritikáját. In: *A fizika költészete*, 49 – 50. old. (mek.oszk.hu/18800/18894)

[4] Mt 24,36; Mk 13,32 Az Atya–Fiúi viszony kétoldalú dolog, mely személyre szabott módon működik.

[5] Tm 27., Lk 11,20 Jézus mindkét helyen a fizikai jelenlétét húzza alá.

[6] Tm 1., 2., 3., 71., 114. „Olyan közel vagyok hozzátok, mint testetek ruhája” (Kopt zsoltárkönyv)

[7] Mk 9,38–41; Lk 9,49–50

[8] Tm 19., Mt 13,31–2; Mk 4,31–4; Lk 13,18–21

[9] Lk 11,5–13 (Mt 7,7–11; Tm 2., 89., 93.)

[10] A Jóisten „de” és „ha” nélkül jót sugároz felénk. Ennek vétele állhatatos keresésünktől függ.

[11] vö. Lk 13,6–9 (Tm 20., 110., Mt 13,44; Lk 23,43; Isz 41,57)

[12] vö. Mt 19,28

22,31–8

Jézus az utolsó vacsorán deklarálja azt, amit már az elején sejtett, és működése során végig konstatálnia kellett. A Tizenkettő nem fogta fel, hogy miről van szó, még a három legígéretesebb tanítvány se. Folyamatosan elbeszéltek egymás mellett, logionjait homály övezte, példabeszédeivel nem tudott megvilágítani semmit, jelképes cselekedetei észrevétlenek maradtak. Egyedüli mértékadóságát csak nemes tettei bizonyították. A Sátán kezdetől fogva „kikérte” a Fiú-aspiránsokat, akik emiatt legfeljebb apostoli szerepre voltak alkalmasak. A sziklaember Péter már csak „Simon, Simon...” Még az is kétséges; megte-e valaha. Lelkesedéssel és karddal senki sem tudja királlyá verekedni magát.

24,48–9

A nyilvános működés hitelt érdemlő tanúi a tanítványok. Ők láttak és hallottak mindent [1], ezért nekik van a legnagyobb esélyük a teljes megvilágosodásra. Ha nem térnek vissza eredeti foglalkozásukhoz és „a júdaizmus fellegvárában” [2] is kitartanak a Mester egyedüli mértékadósága mellett, akkor részesülni fognak a tudás hatalmában. Ám ez (esetükben) egy nagyon hosszú tanulási folyamat lesz...

*****

„Péter, Jakab és János, az Üdvözítő mennybemenetele után, nem törekedtek ama dicsőségre, hanem a szadduceus Jakabot választották meg jeruzsálemi püspöknek” [3]. Az Emberfi ezt előre látta [4]: „A tanítványok mondták Jézusnak: Tudjuk, hogy el fogsz menni tőlünk. Ki az, aki nagy lesz fölöttünk? Jézus mondta nekik: Ahonnan jöttetek, és ahová menni fogtok, az Jakab, az igaz, aki miatt az ég és föld keletkezett.”

Az „igaz” úgy gondolja, hogy Isten csak a hozzá hasonló erkölcsös emberek miatt nem pusztítja el a világot. Ez a tévhit az ős-júdaizmusból ered [5], s azóta is úgy vélik, hogy bizonyos létszámú „igaz” tartja a frontot az Úrral szemben... A tömeg számára ez kényelmes álláspont: majd a szent emberek elboronálják a dolgokat, hisz azért vannak. Az „igaz” talán méltán, de beképzelt ember, aki – országbeli értelemben – halott.

Jézus a valósághoz hűen vázolja fel a dicstelen közeljövőt: a törvény és a próféták talajából kinőtt hajtás vissza fog kunkorodni a gyökerekhez. A hagyományok őrzői pedig „az igazak”, például a közismert Jakab, akit az Emberfi nem választott be a Tizenkettő közé... Az önállótlan [6] tanítványok kérdése világosan arra utal, hogy igénylik a vezetettséget, holott Mesterük tiltotta a hierarchiába való rendeződést! [7].

A Törvény alapja a geocentrikus és emberközpontú szemlélet [8], mely értelem-szerűen bírói istenképet sugall. Ezért aztán a Tizenkettő továbbra is egy földi királyságot fog várni [9]. A vezetői ambíciókkal és képességekkel bíró Jakab könnyedén fölébük kerekedik. A jó svádájú Saulus–Paulus szintén háttérbe szorítja őket [10]. Kétszer is megfeddi Pétert, aki már csak „megfáradt presbitertársnak” tartja magát. A reábizott nyáj legeltetéséről régen lemondott, s halni készül [11].

[1] Jn 1,14

[2] Mt 23,37–9; Lk 13,34–5 Jeruzsálem „fiai” a zsidó hit korifeusai, a vallási értelmiség.

[3] Zsk 119.

[4] Tm 11.

[5] 1Móz 18,22–33

[6] Tm 15., 22., 48.

[7] Mt 23,8–12; Jn 13,3–17

[8] Mt 5,17–20

[9] ApCsel 1,6

[10] Jn 5,43; Tm 17. Jézus részletekbe menően ismerte a saját végét is (vö. Mt 20,17–9).

[11] 1Pét 5,1–4; 2Pét 1,14

J Á N O S   S Z E R I N T

A ma is használatos szöveg őse valószínűleg egyidős a többivel. A szoros összefüggést a szinoptikusok lábjegyzeteiben található tömördek jánosi hivatkozás is bizonyítja... Téma és mondanivaló szempontjából tehát megvan az átfedés. Nem véletlen, hogy az evangéliumot anullálni akaró egzegéták is ebből az anyagból merítenek, ha nem tudják kellőképpen alátámasztani „mezítlábas” magyarázataikat...[1]. Van azonban ennél súlyosabb érv is a hitelesség mellett ! Köztudott, hogy a legkorábbi újszövetségi iratok szent Pál nevéhez fűződnek. A címzetes apostol teológiájában viszont kimutatható az erős jánosi hatás. Ez már az 50-es évek elején beleivódhatott. Ő nem szorgalmazta mások iratainak publikálását [2], ezért ez az evangélium is sokáig lappanghatott, míg elnyerte végleges formáját. Annál is inkább, mivel az anyag főként a farizeusokkal folytatott eszmecsereket dokumentálja, ők pedig úgy határoztak, hogy agyonhallgatják a Jézus-eseményt. Az irat ennek ellenére nem antiszemita, ezt csak a laikusok állítják. Stílusát se lehet idegennek nevezni, a Fülöp-evangélium például sokkal elvontabbnak hat. Az igazság az, hogy túlságosan belénk rögződött a szinoptikusok miliője, ami kezdetben csak a legerősebb színfolt volt a sokféle megközelítés között. Az egységesítésre törekvő szelektálás a kanonizáció bűne. A perdöntő pedig az, hogy ez az evangélium nyelvezetében és művességében is tökéletesen összecseng a Szellemi Hagyatékkal, ami közös nevezőt képez a szinoptikusok és János között.

1,1-3

A Szellemi Hagyaték, a Fülöp- és a János-evangélium [3] az egyetlen, szellemi szövevből álló Valóságra utal [4], ami a homo sapiens lelke mélyén is ott lappang ! [5]. Más szóval: az, amivé az ember lehet, az már megvan, mégpedig öröktől fogva. A mindenkori Fiú vagy Leány (az elsőszülöttet is beleértve) a lelkületi azonosság miatt [6] osztódik Isten időtlen életében. Az Emberfi igazi valója – és ez a lényeg ! – már biológiai megszületése előtt létezett, az Abszolútum *alkotó* részeként [7]. Persze, nem Jézusként, nem emberként, és nem hústestben. Az Atya önmagában való élete, amelyben Fiát is részesítette [8], két irányúan végtelen, vagyis nem ismer múltat és jövőt. Odaát örök jelenben zajlanak az események. Ebből adódik a földi történések előre tudása is, mert bármiféle „saját idő” alá van rendelve az abszolút időnek [9]. A lelkületbeli megegyezés tehát valóságos egységet teremt ! [10].

[1] pl. Karl Herbst. Művének kritikáját lásd *Kenyértörés*, 33 – 41. old. (mek.oszk.hu/18400/18476)

[2] Pál hét evangélistáról tud (ApCsel 21,8), tevékenységüket pedig nem nézi jó szemmel... (1Tim 1,3–11). A „nemzetségtáblázatok” a Mt 1,1–17 és a Lk 3,23 – 38 között találhatók.

[3] Tm 18a: „Boldog, aki azelőtt lett, amikor még nem volt...”

Fp 111.: „Boldog, aki már létrejött előtt létezett...”

Jn 8,14: „Én tudom, hogy honnan jöttem, s hova megyek...”

Jn 13,3: „...tudta, hogy az Istentől jött, és hogy az Istenhez megy.”

Jn 8,58: „Bizony, bizony azt mondom nektek: mielőtt Ábrahám lett, én vagyok.”

Jn 17,24: „...mert szeretél engem már a világ kezdete előtt.”

[4] Bővebben: *A fizika költészete* (mek.oszk.hu/18800/18894)

[5] Tm 28., Fp 101., 104., Jn 6,63

[6] Tm 107., Mt 17,20; Mk 11,23; Isz 123/204

[7] Jn 1,3: „Minden általa lett, egyetlen létező se lett önélküle.”

[8] Jn 5,26

[9] Lásd *Mint a nap!* (mek.oszk.hu/22000/22058)

[10] Jn 3,34–5; 5,17–23; 7,16; 8,19; 10,33–9; 12,49–50; 14,7a; 14,9–11 stb.

1,4-5

A Szellemi Hagyaték párhuzamos logionjai [1] és a szinoptikusok sem hagynak kétséget afelől, hogy Jézus volt az első teljesen megvilágosodott ember. A negyedik vers azonban hozzá hasonlóan többet mond: „Én vagyok a világ világossága, aki engem követ, nem jár sötétségben, hanem az élet világossága az övé” [2]. Csia Lajos helyes fordításában a sötétség ezt a világosságot nem tudta feltartóztatni [3].

1,6-8

Ezeknek a verseknek ugyanaz a szerepük, mint a szinoptikusok elején olvasható bevezetőknek. A nem létező kollektív üdvtörténet kontinuitásának érdekében, János személyével, megpróbálják összekapcsolni az ó- és az újszövetséget. Ez a törekvés a 14-18. versekben is látszik... A 15. vers két jézusi logionból van összegyúrva [4]. Ha János valóban kimondta volna, akkor tisztában lenne az 1,1-3 értelmével. Ez viszont csak úgy képzelhető el, ha az Emberfi státusában van, magyarul: ő a Messiás ! Jézus azonban mondhatott olyat, hogy: „Utánad léptem fel ugyan, mégis megelőzlek, mert előbb voltam, mint te” [5]. Ilyen kijelentések miatt haragudhatott meg rá a Beméritő [6]. János egyáltalán nem tett tanúságot a názáreti ács mellett, aki nem is fogadott el bizonyosságot emberektől [7]. A teologizáló szerkesztő itt egy jézusi logiontöredékkel zárja le dicstelen művét [8], ami a 32-34. versekben tetőzik. Mivel Jánost Isten küldte el (6. vers), csak ő adhatott neki szóbeli (!) instrukciókat... Ez olyan bensőséges viszonyt tételez fel, ami megkérdőjelezi az Elsőszülött státusát ! Persze, ilyesmiről szó sincs: a teofánia ötlete a meg-nem-értett 51. versből származik [9].

1,9-13

Az embert a logikus gondolkodás világosíthatja meg, tehát Jézus pályáját elvileg valaki más is befuthatta volna... Követhetőségének éppen ez a garanciája ! A nagy lehetőség természetesen a nők számára is adott [10]. Ha felismerjük az Emberfi státusát (magaválasztotta neve pont ezt tükrözi), akkor hinni is fogunk neki. Ekkor, hozzá hasonló módon, újjászületünk [11]. Erre a másodszori születésre [12], mely az első feltámadás [13], kevesen képesek [14], mert a többség lelkiileg motiválatlan [15].

1,31

Itt a válasz azoknak a teológusoknak, akik Jánost Jézus szekta-társává, rokonává, sőt mesterévé akarják tenni. A Beméritő hiteles vallomása: nem ismertem őt (amíg le nem jött a Jordán partjára). Az Emberfinek semmi szüksége nem volt arra, hogy „ismertté tegyék Izráel előtt”. Ehhez elegendő volt meggyógyítania egy leprást. Ettől kezdve mások szeme láttára egy városba se mehetett be nyíltan [16]. S most még csak a nyilvános működés legelején vagyunk !

[1] Tm 23., 49., 61., 78. (Mt 6,22-3; Lk 11,35-6)

[2] Jn 8,12 Jézus mivoltával is akkor leszünk tisztában igazán, ha örökébe lépünk ! (Zsk 80.).

[3] Jn 1,5

[4] Tm 18a; Fp 111. Ez a Jn 1,30 alatt is „elhangzott”.

[5] vö. Jn 8,58

[6] A Jn 1,29 valahogy így értendő: „Nézzétek ezt az isten barmát, állítólag ő menti meg a világot !”

[7] Jn 5,31-4 János nem Jézusról tett tanúságot, hanem az (osztó) igazságról ! (Csia Lajos fordítása)

[8] Jn 5,37b

[9] A Szentlélek „leszállását” (ApCsel 2,1-3), a Jn 3,8 és a Lk 24,49 félreértése szülte. Ipse dixit...

[10] Tm 115.

[11] Jn 3,3-8 (Tm 1., 2., 3., 4., 10., 26., 55., 81., 85., 89., 107.)

[12] Tm 3., 106., Isz 172a/190 – 172b/207

[13] Filipp 3,10-2 (Csia Lajos fordítása)

[14] Tm 22., 48., 76., Mt 22,14; Lk 12,32; Fülöp-evang. 115. (Zsk 46.)

[15] Jn 5,40-7; Lk 16,26 A „nagy szakadék” az érdektelenség gátja !

[16] Mk 1,40-5 Bővebben: Jézus és a Beméritő. In: *A szűk kapu*, 52 – 63. old. (mek.oszk.hu/08000/08061)

1,32-6

A négy kánoni evangéliumból csak Máté adja a Bemerítő szájába a jézusi kiáltványt: „Térjeteek új felismerésre, mert itt van közel a mennyek királysága !” [1]. János eredeti kiáltványa a Mk 1,7-8-ban olvasható. A János-evangélium szerkesztője az Emberfi ajkáról lopott összefüggő szakaszokat ad a Bemerítő ajkára, de ilyen messzire ő se megy... János magyarázhatja a bizonyítványát [2], de – és éppen ezért ! – nem hirdetheti a mennyek országának közelségét. Hiszen az (a szerkesztő szerint is) a fölötté álló Jézus reszortja, aki nem vízzel keresztelt, hanem „tűzzel” [3], vagyis a dolgokat fénybe borító logikusan lángoló érveléssel. A 3,27 az ő logionja, a 3,31-5 mondanivalóit pedig korábban (3,13-9) szintén az Emberfi fogalmazta meg. A 36. vers a Jn 6,40 átirata, „csak” a feltámasztás változott át Isten haragjává...

Lukács nem írja, de Máté igen: Jánost Heródes börtönében keresték fel a tanítványai [4]. Ez azt jelenti, hogy a Bemerítő „behódolása” nem a Jordán partján történt, ahogyan azt a Máté és a János-evangélium hozza [5], hanem sokkal később ! Márk és Lukács nem is közöl ilyen túl korai „alávetettségi” szövegeket. János evangélista *utólag* munkálkodik az üdvtörténet folyamatosságán [6]. Az ó- és újszövetség nem létező kontinuitása érdekében Jézus és a Bemerítő súlyos teológiai konfrontációját negatívából pozitívvá varázsolja [7]. Ha a „behódolás” igaz lenne, akkor János összes tanítványa átállt volna Jézushoz, aki másnap (!) érdekes módon, nem öleli keblére barátját, hanem csak ott *járkál*, látótávolságban. Magyarán: messze elkerüli a róla bizonyosságot tett illetőt ! A Bemerítőt, akárcsak Nikodémust, a nemes tettek győzték meg, amiket nem lehetett félremagyarázni. Bár, egyeseknek sikerült... [8].

1,45-51

Egész Izráel a Messiást várta [9], ámde nem *kereste*... Nátánáél sorsát „júdeai” lelkülete alapozta meg: úgy tudta, hogy Názáretből nem támadhat próféta [10]. Jézust ugyan Isten fiának aposztrofálta, de ezen olyasvalakit értett, aki rövidesen helyreállítja Izráelt. Rajongó felkiáltásában ez a kettősség rejlik (49. vers). Így már érthető; miért tűnt el az Írásokból balfenéken. Pozitív figurává akkor válhatott volna, ha Péterhez és a gonosz lelkekhez hasonlóan a Magasságos küldöttét ismeri fel benne, aki nem lehet más, mint a Szabadító [11]. Ugyanakkor: ha az Emberfi dicsér valakit, annak igen komoly oka van. Vajon mi lehetett Nátánáél érdeme? Mit csinálhat egy „igazán izráelita” a fügefa alatt? A farizeusok az utcasarkon imádkoztak, ő viszont *rejtekebe* vonult ! [12]. Ezt csak olyasvalaki szűrja ki, akinek van hozzá „szeme”. Nátánáélben tehát nem volt a képmutatókhoz hasonló csalárdság. Az 51. vers pedig azt jelenti, hogy a tanítványok, órangyalaik segítségével [13], meg fogják érteni, hogy Jézus az egyedüli mértékadó.

[1] Mt 3,2 (Csia Lajos fordítása)

[2] Jn 3,27-30

[3] Jn 3,22; 3,26; 4,2; Tm 9., 15.

[4] Mt 11,2-3

[5] Mt 3,13-5; Jn 3,22-36 Az evangélista a 24. verssel árulja el magát, amit „majd elfelejtettem” alapon szűrte be a jézusi szövegekkel megspékelt saját anyagába (3,27; 3,31-6 versek). Ezek a logionok már elhangzottak a Jn 3,1-13 alatt.

[6] Jn 1,6-8; 1,15

[7] Jn 1,29-36; 3,27-36 A valóságban ilyesmi hangozhatott el: „Nézzétek ezt az isten barmát, állítólag ő veszi el a világ bűneit !”

[8] Mt 12,24; Mk 3,22; Lk 11,5

[9] Tm 114. A (kollektív) üdvtörténeti várakozás egyszerre felesleges és terméketlen.

[10] Jn 7,52

[11] Mt 16,16; Mk 5,7

Az összes előfordulási helyen az Abszolútumról van szó, Jézus sem Izráel kisajátított Istenére utal. (Mk 5,7; Lk 6,35c; Lk 24,49c; ApCsel 7,48; 16,17; Lk 1,32-5; 1,76)

[12] vö. Mt 6,5-6

[13] Tm 89.

2,1-12

A kánai menyegző *szegény emberek* rendezvénye lehetett, különben nem fogyott volna el a bor. Gazdagok multságára az Emberfi egyébként se ment volna el. A víz borrá változtatásának célja volt, mégpedig a Tizenkettő összekovácsolása. Mária jelenléte erősen kérdéses, szerepeltetése valószínűleg utólagos átköltés, ezt a történet végére biggyesztett 12. vers is elárulja. Ha már az elején tisztában volt sarja közvetlen istenkapcsolatából fakadó határtalan lehetőségeivel [1], akkor miért akarta a nyilvános működés közepén hazatoloncolni, mint egy dühöngő örültet? S ha Jézus vérszerinti testvérei is megízlelték a borrá vált vizet, miért tartottak vele? Nyilván azért, mert nem voltak ott Kánában. A meghívás csak a Mesternek és tanítványainak szólt!

2,13-6

Bulányi György volt az első, aki észrevette, hogy Jézus a templom megtisztításakor nem okozott anyagi kárt, és erőszakot sem alkalmazott. Ezért nem avatkozott be az őrég a felfordulásba. A lábasjóságokat ugyanis újra össze tudták terelni, s a pénzt is fel lehetett szedni a földről. A kötélből font hevenyészett „korbács” az ökrök és a juhok kiűzésére szolgált. A galambárusokat pedig szóban utasította a ketrecek eltávolítására.

2,21

Az ige a hústest templomáról beszél, a létrehozott Pneumáról, ami Isten igazi háza [2].

2,23-5

Aki tudja, hogy mi lakik az emberben, az valamennyit ismeri... A homo sapiens sajnos egy sátáni program szerint működik [3]. Homokra épült „házába” [4] bármikor beköltözhetnek a gonosz lelkek [5].

3,1-8

Nikodémus csak éjjel, a sötétben merte felkeresni Jézust, mert féltette hivatalos mértékadói státusát. Formális tekintélye, amely mögött nem volt igazi tudás [6], a Nagytanács tagjai közé emelte. Számára nyilvánvaló volt az Emberfi jogállása [7], hisz látta az egyértelmű jeleket! [8]. Azt is felfogta, hogy újra át kell elmélkednie mindent, Ádámtól és Évától kezdve, ám erre nem mutatott hajlandóságot... Magyarán: felmentést kért a gondolkodás alól. Szellemi fáradozás nélkül azonban nincs újjászületés! [9]. Az ész használata nemcsak egy názáreti építómester kiváltsága... (8. vers). A vízből és szellemből való születés nem más, mint gondolkodás általi megtisztulás. Ezt képviselte az Emberfi a Jordán partján, a Beméritő ellenében [10].

3,11-2

Mindenki azt bizonygatja, amiről meg van győződve. Én az *égvilágon mindent tudok* a Valóságról [11], mégsem hisztek nekem, holott demonstrálom is az igazamat [12].

[1] Tm 107., Mk 9,23

[2] Tm 28. Pál – tévesen – az egész emberi testet tartja a Szentlélek templomának (1Kor 5,19).

[3] Jn 8,38; 8,41; 8,44

[4] Mt 7,24-7; Lk 6,46-9

[5] Mt 12,43-5

[6] Jn 3,10

[7] Ezzel a vallási arisztokrácia tagjai is tisztában voltak! (Tm 65., Mt 21,33-41; Mk 12,1-9; Lk 20,9-16)

[8] Jn 3,2; 5,36

[9] Tm 57., 78., 91., 93., 95., 108., 110., Mt 11,12; Lk 16,16; 13,23-4; Isz 132/113

[10] Jn 3,25

[11] Mt 11,27a; Lk 10,22a; Jn 3,12-5; 3,35; 4,16-9; 16,15

[12] Tm 27.

3,13-8

Vallásfilozófiai gondolatmeneteinkben mindig felülről lefelé kell haladni [1], az Abszolútum vélt tulajdonságaiból kiindulva. Ha a környezetünkben tapasztaltak nincsenek összhangban ezekkel, akkor le kell vonni a megfelelő következtetést, más (világnézeti) felismerésre térve! [2]. Jézus rájött arra, hogy honnan jött, s hogy hova megy... [3].

3,14-8

Az Emberfi tisztában volt vele: elkerülhetetlen, hogy ezen az Isten-telen világon ne úgy végezze, mint a gonosztevők [4]. Az Atya is tudta ezt, mégis odaadta Egyszülött Fiát [5], hogy senki el ne vesszen [6], aki felismeri annak Felkenti mivoltát. A státusát tükröző nevében való hit tehát élet és halál kérdése [7]. E nélkül ugyanis lehetetlenné válik szó szerinti követése [8]. Jézus azért vállalta el a kereszthalállal járó küldetést, hogy az utókor keresőit is meg tudja menteni [9].

4,10

Isten ajándéka „a Pneuma”, vagyis az Atya által biztosított meggazdagodási lehetőség, [10] ami minden ember lelke mélyén ott lapul [11], várva, hogy az irgalom logikája [12] dinamizálja, azaz: életre nemzze [13] benne ezt az „értő érzékszervet”.

4,22-4

A zsidók jöttek rá arra, hogy a Magasságos „szellemi halmazállapotú”, érzelmi töltését tekintve pedig irgalmas. Az Abszolútum szubsztanciája tehát az irgalom logikája. Ezért keres az Atya olyan imádókat, akik nemes tetteiket spontán irgalomból gyakorolják [14]. Az ilyesfajta szeretet hiányzik az írástudókból, akik egymást avatják szentté, holott a Fiúi státus után kéne törekedniük! [15].

5,17-30

Az Emberfi szavait csak az értheti meg, akit az Atyától származó [16] irgalmas lelkülete képessé teszi erre. Ez az egyén már életre nemzette a Pneumáját, ez pedig biztosíték arra, hogy előbb-utóbb teljesen meg fog világosodni. Az értő érzékszervet nélkülözők viszont tudatlanságban maradnak. Az egyre mélyülő sötétség [17] azonban a kárhozatba vezet. A jelen lévő országbeli halottak még a Pneumát nélkülöző hústest [18] biológiai sírjában vannak, ám ha megértik, hogy Jézus miről beszél, akkor megindul bennük az okosodási folyamat.

[1] Jákob *lajtorjája* In: *Krisztusi kiskaté*, 50 – 53. old. (mek.oszk.hu/14600/14656)

[2] Tm 4., 55., 72., 81., 85., Jn 7,7; Isz 57/129

[3] Jn 6,62; 8,14; 10,31-9; 13,3 (Zsolt 82,6)

[4] Jn 8,37-8; 8,40-7

[5] Akik Jézus előtt jöttek, mind tolvajok és haramiák voltak! (Jn 10,8)

[6] Evilág egy olyan hely, ahol az ember elveszhet! (Mt 10,28; Lk 12,4-5)

[7] Jn 6,29; 8,24

[8] Jn 10,1-5 Nevükön szólítja = egyéni és személyre szabott kinyilatkoztatásokban részesíti őket.

[9] Jn 10,11-8; 17,20

[10] Tm 1., 2., 96., 110., Mt 13,44

[11] Tm 1., 2., 3., 28., 40. Istent csak egyénileg lehet megközelíteni, eszünk használatával (Lk 17,20-1).

[12] Jn 4,23-4 szellemben és (isteni) igazság(osság)ban = értelemmel vezérelt jó cselekedetekkel (Mt 6,33).

[13] Tm 2., 71. Tőlünk függ, hogy a statikus szubsztancia dinamikussá válik-e... A *mikor* rajtunk fordul!

[14] Tm 62., Mt 5,7; 5,16; 6,3; Lk 10,25-37; Jn 4,23-4

[15] Jn 5,42-4

[16] Jn 6,37-40; 6,44-5; 6,65; 7,17; 8,37-47

[17] Tm 61., Mt 6,22-3; Lk 11,34-6

[18] Tm 81., 88., 113.

5,37–40

Ama másik fül [1] és lelki szemek nélkül sohase fogjátok látni s hallani az Atyát [2]. „Értő érzékszerv” hiányában nekem se hihettek, holott én magam vagyok a közvetlen istenkapcsolat bizonyítéka, élő példája [3]. Erről a lehetőségről [4] az Írások is beszélnek !

6,35–51

A végső Célt [5] csak azok fogják elérni, akik a találás eltökélt szándékával keresik a válaszokat az élet nagy kérdéseire. Azok, akik valósággal éheznek és szomjazzák az igazságot [6]. Az „üldözött szívű” [7], érzékeny lelkiismeretű egyének kínlódva akarják megérteni a dolgokat, transzcendens megszabadulásban [8] reménykedve. Jézussal a kereső egyének állnak szóba, őket küldi hozzá az Atya [9]. Az Emberfi ezeket a Fiú-aspiránsokat a saját javaiból táplálja [10], a rendelkezésére bocsátott „igazi mammonnal” [11], ami az Atyától származik [12]. Számunkra tehát ő a kinyilatkoztatás kútfeje [13]. A legtöbb keresztyén (= Krisztusra hivatkozó) azonban csak tülekedik a kút körül, de valójában nem akar inni, mert nem is szomjas ! [14].

6,52–8

Az Emberfi maga-választotta neve a státusát tükrözi. „Húsa és vére” a lényegre, azaz a mivoltára utal. Aki „eszi és issza őt”, az azonosul vele, tehát ugyanabba a státusba kerül [15]. A megvilágosodás folyamatának utolsó napján (mely az első, *igazi* feltámadással egyenlő) szert tesz az isteni, önmagában való, örök életre.

6,61–6

Aki nem gondolkodik, azt könnyen zavarba lehet ejteni, aki viszont használja az eszét [16], bármit megérthet [17], ha vizuálisan nem is tudja elképzelni [18]. A teljes megvilágosodás egy viszonylag hosszú folyamat eredménye, tehát állhatatos magatartást kell tanúsítanunk ! [19].

6,67–9

Ez a jánosi igehely ugyanolyan súlyú, mint a szinoptikusok által dokumentált „vallástétel”, melyet azoknál is a Tizenkettő szószólója fogalmaz meg [20].

[1] Tm 32.

[2] Tm 14., 16., 26., Fp 109., Jn 6,46 Jézus látta őt !

[3] Tm 27.

[4] Jn 6,45; 10,34–6; Izajás 54,13; Jeremiás 31,34; Zsolt 82,6

Aki az Atyát hallgatta és nála tanult, az Jézushoz hasonló autodidakta ! (vö. Mt 13,52; Jn 7,15)

[5] Mt 19,21 (Csia Lajos fordítása)

[6] Tm 70., Lk 6,21

[7] Tm 69., Mt 5,10; Lk 4,18–9

[8] Jn 8,31–2; Fülöp-evang. 100.

[9] Jn 6,44

[10] Tm 12., 109., Jn 4,32

[11] Mt 6,11

[12] Tm 61.

[13] Tm 12., 75., Jn 7,37–9

[14] Tm 75.

[15] Tm 109., Mt 19,28

[16] Tm 40., Mt 13,12; 25,29; Mk 4,25; Lk 8,18; 19,26

[17] Például azt, hogy az ember lelke praexistens. (Tm 18a; Fp 111., Jn 8,14; 8,58)

[18] Tm 28., 85.

[19] Tm 1., 37., 93., 95., Mt 5,13; Mk 9,49–50; Lk 11,9

[20] Mt 16,13–20; Mk 8,27–30; Lk 9,18–21

7,1

Az Emberfi, szellemi hagyatékában, maga is használja a „zsidók” kifejezést [1], s ezzel be is határolja annak jelentését. Terminológiájában a helyes következtetéseket önhibájukból [2] levonni nem képes, hivatásos – hivatalos vagy önjelölt – mértékadókat jelöl. Ezeknek a „bölcs és belátó” [3] embereknek az értelmessége kimerül a Törvény és a próféták szörszálhasogató elemzésében, ill. árnyalatokig menő kiegészítésében [4]. Ő maga egy mondatban (!) is össze tudta foglalni a lényegét [5], emberarcúvá téve a lélektelen betűt [6], az Írás érvényét is figyelembe véve... [7].

Megfosztotta ugyan trónjától Mózes [8], és azt állította, hogy a prófétákban nem volt meg az Élet [9], de büszke volt arra a kultúrkörre, amelyik szülte őt. A számáriai asszonynek azt mondta: „Ti azt imádjátok, akit nem ismertek, mi azt imádjuk, akit ismerünk, mert az üdvösség a zsidók közül ered” [10]. Etnikai értelemben ő maga is az volt, tudniillik a genetikai hovatartozást Izráelben anyai ágon tartják számon.

Nem véletlenül, hisz a Mózes által megteremtett teokratikus társadalom tucatnyi nemzetiség összekovácsolásának eredménye [11]. „Az ígért földjét” tizenkét kulturálisan különböző törzs vette birtokba. Még ma is négy, külső jegyek alapján azonosítható rassz él az országban. Európában sokáig úgy vélték, hogy a „zsidó” meghatározás egyszerre jelent fajt és vallást. Ez azonban csak mózesi álom... Ő ugyanis tervszerű homologizációval, a nemzetállamok asszimilációs politikájának megfelelően, olvasztotta be a kisebb népeket a vándorlás során, ami tulajdonképpen „menetelés” volt, a létszám növelésének érdekében. Tehát amikor az Emberfi a tizenkét törzs feletti ítélkezésről beszél [12], akkor az egész világot veti tanítványai lába elé !

Az ortodox felfogás szerint az (az igazi) zsidó, aki betartja a Törvényt. A neológok azt mondják: zsidó az, aki annak vallja magát. Egyik sem igaz, és ezt Jézus példáján láthatjuk be. Ő betű szerint nem tartotta be a Törvényt, mégis (igazi) zsidó volt, mert a legmagasabb szinten szentelte meg a szombatot [13]. Nyilván körül is volt metélve, de ezt nem tekintette vallási előnynek [14]. Pál az ő nyomdokain járva jelentette ki: „Nem az a zsidó, aki szemnek láthatóan az, és nem az a körülmetélés, ami a húson látható, hanem az számít zsidónak, aki rejtett mivoltában az, és a szív körülmetélése az igazi körülmetélés, amely szellemben, nem betűben történik, és melynek magasztalása nem emberektől származik, hanem Istentől” [15].

Nyilvánvaló tehát, hogy Jézus a formális tekintélyekre ragasztotta a „zsidó” kifejezést, megbélyegző címkéként. Azokra a képzett és végzett személyekre, akik lenézték a „Kabátfalváról” érkezett laikust, hiába igazodott el mesteri módon a szent Írásokban... [16]. Ha más kultúrkörbe születik, akkor annak a társadalomnak a korifeusai jártak volna így. Egy megvilágosodott ember nemzetek és vallások felett áll ! Ilyen alapon a „keresztény” is lehet szitokszó, hiszen a gyakorlat messze áll az elmélettől.

[1] Tm 34., 38., **42.**, 43., 44., 103., Isz 86/166

[2] Tm 92., Mt 16,1–3; Lk 12,54 Nem arra használjátok az eszeteket, amire kéne !

[3] Mt 11,25; Lk 10,21

[4] Mt 23,1–4

[5] Mt 7,12

[6] Mk 2,23–8 A szombat lett az emberért, nem az ember a szombatért !

[7] Zsk 33.: A kalásztépés után (Mt 12,1–8), ugyanazon a napon, Jézus meglátott egy embert, aki munkát végzett szombaton (vö. Tm 26.). Ezt mondta neki: „Ember ! Ha tudod, hogy mit teszel, boldog vagy. Ám ha nem tudod, átkozott és a Törvény megszegője vagy !”

[8] Jn 6,32–3

[9] Tm 51., 52., 58.

[10] Jn 4,22

[11] A „héber” kifejezés gyűjtőfogalom, a bevándorolt, periférián megtelepedett jövevényeket jelölte.

[12] Mt 19,28 (Tm 1.)

[13] Tm 26.

[14] Tm 52.

[15] Róm 2,28–9 (Tm 52., Jn 6,63)

[16] Jn 7,15 Nem volt nyoma annak, hogy bármelyik rabbi „lábánál ült” volna.

7,1-9

Jézust a Törvény értelmében akarták megkövezés általi halálra ítélni. Tehát jogosan és hivatalosan akarták kivégezni, a júdaizmus előírásainak megfelelően, tiszta lelkiismerettel [1]. Heródes – az államhatalom képviselője – politikai okokból akart megszabadulni tőle [2]. Ez jól jött volna a gazdasági életet ellenőrző vallási arisztokráciának is, mert egy pogány végezte volna el a piszkos munkát. A Beméritő esetében ez be is jött!

Vérszerinti testvérei ismerték az Emberfi felfogását, de nem osztották a nézeteit, a nyilvánvaló jelek ellenére sem. Tanítványai sorába akkor álltak volna be, ha a vallásos közvélemény is a keblére öleli. Ennek hiányában attól féltek, hogy fivérük magatartása miatt rájuk is rossz fény vetül. Érthető, hogy nyilvános működése idején haza akarták toloncolni [3].

Jézus tudta, hogy előbb vagy utóbb likvidálni fogják, de tartani akarta magát a tervéhez, a Küldetés sikere érdekében. Testvéreinek ilyen manőverezésre nincs szükségük. Ők a lételemükben vannak; életük maga a cél. Az ilyen sodródó emberek nem jelentenek veszélyt sem a világra, sem annak Fejedelmére [4].

8,21-4

Minden emberben sátáni lelkület munkál [5], a homo sapiens egy előre gyártott program szerint működik [6]. E „zsebkiadású káoszharcos” [7] legnagyobb vétke a (logikus) gondolkodás nélküli gépies cselekvés. *Ezzel* káromolja a szent Szellemet [8]. A farizeusok tehát a mentalitásuk miatt nem ismerték fel Jézus státusát.

8,31-41a

Az a „ház”, amiről Jézus beszél, nem más, mint a homo sapienst körül vevő világ [9], amiben sírva és fogcsikorgatva [10] is otthon akarja érezni magát... Ebben az élettérben azonban embergyilkos urának rabszolgája [11]. Viszonylagos szabadságot csak a „zárt földi pálya” nyújt neki. Geocentrikus és emberközpontú szemléletet vallva ez „természetes” dolog. Az Úrral kötött szövetség hatálya alatt álló zsidók úgy tudják, hogy ők üdvtörténeti értelemben, kiválasztottságuk miatt, biztonságban vannak. Ezért „nem fér meg bennük” Jézus beszéde, aki azt akarja értésükre adni, hogy csak a Fiúi státussal járó egyéni és közvetlen istenkapcsolat adhat nekik örök életet. Ábrahám (legendabéli) tette a kollektív szövetségekötés volt, amely nem járt isteni kinyilatkoztatással. A júdaizmusban ennek helyére a Törvény került, ám az nem tesz lehetővé semmiféle megmenekülést [12].

8,41b

Ez utalás azokra a logionokra, amiket hallgatósága nem értett meg [13]. Az egyikben például kétszeri születésről beszél [14].

[1] Jn 7,20; 10,31-3

[2] Lk 13,31

[3] Tm 100., Mt 12,47; Mk 3,31-5; Lk 20,21

[4] Jn 14,30

[5] Jn 2,24-5; 8,38; 8,41; 8,44a

[6] Lk 9,51-6

[7] Pierre Casetti-Frei

[8] Tm 43., Mt 12,31; Mk 3,28; Lk 12,10; Isz 86/166

[9] Tm 72., 1Ján 3,8b A világ miniatűrített változata a család (vö. Tm 15., Mt 10,34; Lk 12,49)

[10] Mt 8,11-2; Lk 13,23-30

[11] Isz 137/38; 157/117; Fülöp-evang. 100.

[12] Mt 23,15; Jn 7,19 A vallásból hiányzó kinyilatkoztatás Jézus munkásságához fűződik.

[13] pl. Tm 102., 106., Jn 3,3

[14] Isz 172a/190 – 172b/207

8,42-6

A homo sapiens a Sátán teremtménye, akit „a saját képére” formált. Kreálmánya, hozzá hasonló módon, önző, hazug és ostoba. Az ember tehát a mentalitása miatt nem képes szóba állni Jézussal, aki egy alapvetően más szférát képvisel [1]. Azt (az igazi) világot a Törvény geocentrikus és emberközpontú szemléletével nem lehet felfogni [2]. A vádló önhibájából (lelkülete miatt) nem tett szert az irgalom logikájára, nem is gyakorol irgalmat senkivel. Ő már terveiben se szánt örök életet a birodalmát benépesítő lényeknek. Tőle indul ki minden Rossz, amit begyűrűző hazugságai tesznek lehetővé. A zsidók azért kételkednek az Emberfi státusában, mert az ellenkezőjét állítja annak, amit a Hazugság atyja zsigerileg beléjük vert. *Ezért* tudja legyőzni bennük a vakhit azt a logikát, amivel Jézus megtiszteli az Atyát, aki maga a „szellem halmazállapotú” Logika [3].

A 46. versben nem Jézus (abszolút) büntelenségéről van szó, hanem gonosz (azaz hazug) vagy igaz beszédről. A „bűn” itt a „gonosz” fogalmat helyettesíti, sajnos rosszul. Más igehelyek nyilvánvalóvá teszik ezt a hibát [4]. A különbség árnyalatnyi, de az értelmezés szempontjából végzetes. Nem kéne annak lennie, hiszen a szövegösszefüggésből is kitűnik, hogy *verbális vétek* a téma. A perdöntő bizonyíték éppen ebben az evangéliumban van: „Ha gonoszul szoltam, bizonyítsd rám a gonoszt, ha pedig megfelelően, miért versz?” [5]. Ezt akár a 8,46-ba is be lehet helyettesíteni...

8,47-59

Isten Jézus által tolmácsolt beszédei logikusak, tehát irgalmas lelkülettel [6] meg lehet őket érteni. Ez csak azoknak nem sikerül, akik sátáni mentalitásuk miatt képtelenek a helyes következtetések levonására [7]. Lesznek majd olyan *keresők* [8], akik felismerik a mondásaiban rejlő logikát, s ez az, ami dicsőséget jelent a Fiú számára ! Az Emberfi nem is vágyik másfajta elismerésre [9]. Aki „veszi” a logionokban rejlő kinyilatkoztatásokat, annak nem lesz halálfélelme, mert felfogja, hogy igazi halál nincs és nem is lehet [10]. A zsidók ezt nem tudják, mert önhibájukból kifolyólag [11] nem ismerték meg az Atyát, Jézus fellépéséig nem is hallottak róla ! Ő viszont ismeri, mégpedig Atya-Fiúi mélységben, vagyis magáévá tette irgalmas lelkületét [12]. Az Emberfi nem Ábrahámtól származtatja magát, hanem Istentől [13], ennek ellenére nem azt állította, hogy ő látta az ősatyát, hanem azt, hogy a pátriárka *odafentről* örvendezve követte figyelemmel [14] nyilvános működését, amit egy igazi szövetségkötés előzött meg ! [15].

8,58

Jézus itt praeexistens énjére (önmagában való életére) utalt, amit már evilág megteremtése előtt birtokolt [16].

[1] Jn 8,23

[2] Mt 5,17-20; Lk 16,17 A Törvényt az új világkép fogja érvénytelenné tenni.

[3] Tm 43., Mt 12,31; Mk 3,28; Lk 12,10; Jn 4,23

[4] pl. Mt 15,19; 20,15; Mk 7,21-3

[5] Jn 18,23

[6] Tm 48., 69., Jn 5,24

[7] Tm 42.

[8] Tm 32., 78., Jn 10,16; 10,27; 17,20

[9] Tm 109.

[10] Tm 10., 112.

[11] Tm 26., Jn 3,3-7

[12] Tm 107.

[13] Tm 102., 106., Jn 3,3

[14] Lk 20,37-8 Isten számára mindenki él !

[15] Tm 3. Valakinek „a napjai” = királyként való uralkodásának ideje (vö. Tm 82.).

[16] Jn 1,2; 5,26; 17,5; 17,24

9,1-7

Természetesen nem a Jóisten vakította meg az illetőt, hogy Fia rajta demonstrálhassa a hatalmát. Már a tanítványi kérdés is logikátlan, hisz a szenvedő alany legfeljebb előző életében követhetett volna el valamilyen bűnt. Töröljük ki a szövegből a „hanem” szót, és a „szülei” után tegyünk pontot. Így ezt kapjuk: „Sem ő nem vétkezett, sem a szülei. Azért történik ez (mármint a gyógyítás !), hogy Isten munkái láthatókká legyenek”.

Egy Isten által teremtett világban senki se születhetne testi vagy lelki fogyatékkal. Az Emberfi nemes tette éppen erre mutat rá, pontosabban arra, hogy evilág nem lehet az Örökkévaló alkotása. Ha így lenne, akkor Jézus folyton keresztbe tenne Atyjának, márpedig ezzel beavatkozna a teremtés rendjébe. Olyan meghasonlást keltene [1], ami felrobbantaná az egész Valóságot [2], amely a Magasságos igazságosságán [3], vagyis az irgalom logikáján [4] alapul. Ez már csak azért is lehetetlen, mert ezeket a „munkákat” Atyja segítségével, vele összhangban [5] vitte végbe, sőt a jeleket maga az Atya művelte, a számára működési lehetőséget biztosító emberi Fia által [6].

A júdaizmus szerint a betegség az Úr büntetése [7], ezt a tanítványok is így tudták. Mesterük viszont azért „jött”, hogy nemes tetteivel is elgondolkodtassa őket... [8]. A közvetlen istenkapcsolatot tudniillik a végső kérdéseken [9] való filozofálás eredménye teremti meg. Szó szerinti követőinek ennek erejében [10] nálánál is nagyobb tetteket kell véghez vinniük. Ez pedig nem kecsegtető ígéret, hanem végrehajtandó feladat ! [11].

10,1-16

A juhok azok a Fiú-aspiránsok, akiket az Atya adott Jézusnak [12], tehát: a keresők. Karámjuk legbensőbb valójuk, azaz: féltve őrzött lelkük. A karám ajtaja: nyitottságuk a közvetlen istenkapcsolatra [13]. Arrafelé egy keskeny út vezet, aki kollektív megoldásokat javasol [14], az eltereli a figyelmet az *igazi* lehetőségről [15]. A mindenkori juhok [16] pásztora az Emberfi, aki éppen ezt csillantja fel [17]. Az ajtónálló a józan ész [18], ami csak a logika előtt hajol meg [19]. A keresők ezt meg is találják Jézus logionjaiban [20], aki egyéni és személyre szabott kinyilatkoztatásokban részesíti őket [21]. Számukra saját példáján mutatja meg a már bejárt utat [22], így a tanítását valóra váltók könnyen királlyá válhatnak [23].

[1] Mt 12,25-6; Mk 3,24-6; Lk 11,17-8a

[2] Isten, teremtségi tevékenysége, világa és teremtményei homogén Egységet képeznek.

A téma bővebben: *Az ember igazi tragédiája*, 1 – 10. old. (mek.oszk.hu/10100/10148)

[3] Mt 5,6; 6,33a (Csia Lajos fordítása)

[4] Jn 4,23-4

[5] Jn 5,17-24; Tm 107.

[6] Jn 14,10

[7] Jn 9,34

[8] 1Ján 3,8b; Tm 72.

[9] Lásd *Az ember igazi tragédiája*, 29 – 30. old.

[10] Jn 14,12; 16,23-7 Majd akkor, ha már ti is Fiúi státusban lesztek !

[11] Mt 7,21-3

[12] Jn 6,44; 17,2; 17,6; 17,9-10; 17,24

[13] Jn 6,35-45; 6,65

[14] Tm 66., Mt 21,42; Mk 12,10; Lk 20,17 Ezek az „ország” szocializmusszerű építői !

[15] Tm 1., 2., 3., 4., Mt 7,13-4; Lk 13,23-30

[16] Jn 10,14-6; 17,20-1

[17] Mk 1,14-5; Tm 27., Jn 14,6

[18] Tm 40., Mt 13,12; 25,29; Mk 4,25; Lk 8,18; 19,26

[19] Tm 91., Mt 11,28

[20] Tm 109., Jn 8,50-1

[21] Nevükön szólítja, mert személyesen ismeri őket ! (vö. Mt 10,29-31; Lk 10,20)

[22] Jn 4,36-8; 14,6

[23] Tm 109., Mt 19,28

11,25-6

Aki felismeri Jézus státusát, és emiatt hitelt ad annak, amit mond, feltámad az életnek nevezett ostoba halálból [1]. Aki viszont az Élőre tekint [2] és az Élőből is él [3], annak már van értő érzékszerve [4], amit szellemi fáradozással [5], az eszével hozott létre [6]. Ez az illető nem kerül „a gyeheennára” [7], azaz: sem életében, sem holta után nem hal országbeli halált. Ő legfeljebb biológiailag halhat meg, odaát azonnal feltámad. Azok az élők pedig, akik hisznek az Emberfiben (= követik a Fiúságban), már biológiai életük során feltámadnak [8], vagyis: közvetlen istenkapcsolatuk miatt Élővé válnak.

11,45-54

A vallási arisztokrácia Isten képviselőjét, vagyis a közvetítői hatalmat akarta megőrizni magának. Egy teokratikus rendszerben tudniillik ez rengeteg pénzt is hoz. A farizeusok rájöttek arra, hogy ha Jézus tovább demonstrálja a közvetlen istenkapcsolat lehetőségét, akkor ők eltűnhetnek balfenéken [9]. Az 51. és 52. vers igen nagy valószínűséggel csak szerkesztői kommentár.

12,1-8

A 6. vers rosszhiszemű feltételezés... Utólag könnyű besározni azt, akiről már kiderült; áruló volt. A 8. vers arra utal, hogy ezen a velejéig rossz világon lehetetlen rendet tenni pusztán az osztó igazság gyakorlásával. Ez nemcsak a Bemérintő kritikája, hanem azok figyelmeztetése is, akik „az országot” szocializmusszerűen akarják építeni! [10].

12,23-6

Ez a rész a szinoptikusoknál is megtalálható versek megfelelője [11]. A 26. vers minden kereszténynek szól: engem csak tényleges követőim érdekelnek, mert azok kerülnek Fiúi státusba.

12,35-6

Ha nem hallgattok rám, be fogtok sötétedni [12]. Fogalmatok sincs arról, hogy mi az ember, hol van, mivé lehet, s mit veszíthet!

15,1-8

Kizárólag az Atya–Fiúi viszony lehet gyümölcsöző, a közvetett és kollektív istenkapcsolatot hirdető vallási szervezetek fel fognak morzsolódní! [13].

19,11

A Sátán adta „felülről” a hatalmat Pilátusnak, aki csak egy fogaskerék a Gépezetben.

[1] Isz 57/129; Lk 23,39–43 A jobb lator, ott és akkor, létrehozta a Pneumáját.

[2] Tm 58., Jn 9,39–41; 11,9–10; 12,35–6; 14,6–11

[3] Tm 112., Tm Prológus

[4] Tm 71., Lk 17,20–1

[5] Tm 57., 78., 91., 93., 95., 108., 110., Mt 11,28; Isz 132/113

[6] Tm 40., Mt 13,12; 25,29; Mk 4,25; Lk 8,18; 19,26

[7] Mt 10,28; Lk 12,4–5

[8] Tm 1., 71., Fp 100., Filipp 3,10–2

[9] Jn 12,19

[10] Tm 66., Mt 21,42; Mk 12,10; Lk 20,17

[11] Mt 16,24–8; Mk 8,34 – 9,1; Lk 9,23–7

[12] Tm 61.

[13] Tm 39., Mt 15,13

ZSIDÓKERESZTÉNY HAGYOMÁNY

Az újszövetségi szentírásban a négy kánoni evangélium után az *Apostolok cselekedetei* című „egyháztörténelmi kalandregény” következik. Ez egy Pál által lektorált, teológiailag súlytalan, egzegétikai elemzésre alkalmatlan mű. Egyetlenegy jézusi logion sincs benne, leveleiben is csak elvétve akad [1]. A mások nevével fémjelzett levelekben is az ő szája-íze szerinti témák kerülnek elő. A *Jelenések könyve* műfaját tekintve érdekes, messze-menő következtetések azonban nem vonhatók le belőle. Az irat mondanivalója a saját korához kötődik, megértéséhez pedig nagyon alapos ószövetségi ismeretek szükségesek. A Zsidókeresztény hagyomány viszont egykor teljes terjedelmű, mára darabokra törött evangéliumok cserepeiként értékes anyagnak bizonyul.

Zsk 4a (Héberek evangéliuma)

Az Úr anyja és testvérei mondták neki: Keresztelő János keresztel a bűnök bocsánatára. Menjünk és keresztelkedjünk meg általa ! De ő ezt válaszolta nekik: „Mit vétettem, hogy menjek és megkeresztelkedjem általa? Hacsak az, amit mondtam, nem tudatlanság.”

Ez a nagy valószínűséggel megtörtént eset a kánoni evangéliumokba és a Szellemi Hagyatékba is belekerült [2].

Zsk 7a (Nazoreusok evangéliuma)

Fiam, minden prófétában rád vártam, hogy eljőjj és megnyugodjam benned. Mert te vagy az én nyugalmam, te vagy az én elsőszülött fiam, aki mindörökké uralkodsz.

A „fiam” elé már csak az *emberi* jelző kellene, akkor az elsőszülöttség is értelmet nyer. Ne feledjük: világszerte támadnak majd Fiak, akik királyként lépnek a nyilvánosság elé [3].

Zsk 11. (Héberek evangéliuma)

Én a legméltóbbakat választottam ki magamnak; a legméltóbbak pedig azok, akiket az én mennyei Atyám adott nekem [4].

[1] Ezek gyűjteményét lásd *Szentlecke Pálról*, 56 – 63. old. (mek.oszk.hu/16500/16532)

[2] Tm 105., Mt 9,14–5; Mk 2,18–20; Lk 5,33–5

[3] Mt 8,11; Lk 13,28–30

[4] Jn 6,44; 17,2; 17,6; 17,9–10; 17,24

Zsk 14a (Szíriai Efraim)

Ahol fájdalom van, oda siet az orvos – mondta az Úr [1].

Zsk 20. (Kopt zsoltárkönyv)

Jézus mondta: Olyan közel vagyok hozzátok, mint testetek ruhája [2].

Zsk 21. (Héber evangéliuma)

Azt mondta neki egy gazdag: Mester, mi jót tegyek, hogy éljek? Jézus ezt válaszolta neki: „Ember, tedd a törvényt és a prófétákat!” Az így válaszolt: Megtettem. Mondta neki: „Menj, add el mindenedet, amid csak van, oszd szét a szegények között, és jöjj, kövess engem!” A gazdag azonban vakarni kezdte a fejét, és nem tetszett neki. Ezt mondta neki: „Hogyan mondhatod; megtettem a törvényt és a prófétákat? Hiszen meg van írva a törvényben: Szeresd felebarátodat, mint önmagadat. És íme, sok testvérednek, Ábrahám fiainak, por lepi a ruháját, éhen halnak, a te házad pedig tele van mindenféle jóval, de abból sehogys sem jut nekik semmi.” Aztán megfordult, és így szólt tanítványához, Simonhoz, aki ott ült mellette: Simon, Jóna fia, könnyebb a tévénél átmennie a tűzön, mint a gazdának bejutnia a mennyek országába” [3].

Lásd még: *Új írások – régi témákban*, 68. old. (mek.oszk.hu/08700/08766)

Zsk 24a (Alexandriai Kelemen)

Jézus ezt mondja: Kérjétek nagy dolgokat, és hozzá a kicsinyek is megadatnak [4].

Zsk 24b (Origenész)

...és kérjétek mennyieket, és hozzá a földiek is megadatnak [4].

Zsk 27. (Tertullianus)

Megkísértés nélkül senki sem juthat be a mennyek országába [5].

Zsk 28.

Minden áldozat tűzzel sózatik meg [6].

Zsk 32a (Alexandriai Kelemen)

Legyetek szakértő pénzváltók, akik némely pénzeket visszautasítanak, a jót pedig megtartják.

[1] Mt 9,10–3; Mk 2,17–21

[2] Tm 2., 3., Lk 17,20–1 (Csia Lajos fordítása)

[3] Mt 19,16–26; Mk 10,17–27; Lk 18,18–27

[4] Mt 6,33

[5] Mk 1,12–3; Lk 4,1–13

[6] Mt 5,13; Mk 9,49–50

Zsk 33. (Codex Cantabrigiensis)

A kalásztépés után [1], ugyanazon a napon, Jézus meglátott egy embert, aki szombaton munkát végzett, és ezt mondta neki: „Ember ! Ha tudod, hogy mit teszel, boldog vagy. De ha nem tudod, átkozott és a törvény megszegője vagy.”

Zsk 35. (Fülöp 109.)

Senki sem láthat semmit a valódi létezők közül, hacsak olyan nem lesz, mint azok ott. Nem úgy, mint amikor az ember, aki a világban van, látja a napot, bár ő nem nap, és látja az eget, a földet és minden egyebet anélkül, hogy azonos lenne velük. Nem így van az Igazsággal, hanem ha láttál valamit az ottaniak közül, azonossá váltál az ottaniakkal. Láttad a Lelket, és Lélekké lettél, láttad a Krisztust, és Krisztussá lettél... Ugyanis, amit látsz, azzá fogsz válni [2].

Zsk 37. (Fülöp 122.)

Az Atya a Fiúban volt, a Fiú pedig az Atyában [3]: ez a mennyek országa [4]. Helyesen mondta az Úr: vannak, akik nevetve mentek be a mennyek országába [5], és ... nem azért, mert ez tréfa, hanem mert megvetette ezt a világot a mennyek országáért. Ha megveti valaki a világot [6], és semmibe veszi, mint ami tréfa, nevetve fog kijönni belőle.

A királyi tudatállapotot a közvetlen istenkapcsolat okozza ! Nem egy szocializmus-szerűen építhető-szervezhető földi ország létrehozására kell törekedni !

Zsk 38. (Fülöp 101.)

Rablók közé került a lélek, foglyul ejtették, Krisztus azonban kiszabadította... [7].

Zsk 39. (Fülöp 100.)

A pogány nem hal meg, hisz nem is élt soha... [8]. Aki hitt az igazságban, az élt, és fönnáll a veszélye annak, hogy meghal [9]. Akik azt állítják, hogy az Úr először meghalt, és azután feltámadt, tévednek. Ugyanis először támadt fel, és utána halt meg (biológiailag). Aki nem nyeri el először a feltámadást [10], az nem is fog meghalni... Mivel ebben a világban vagyunk, az illik hozzánk, hogy létrehozzuk magunknak a feltámadást [11], hogy amikor levetjük a hústestet, a megpihenésbe kerüljünk... Mert jó távozni a világból, mielőtt az ember bünt követett volna el.

[1] Mt 12,1-8; Mk 2,23-8; Lk 6,1-5

[2] Tm 14., Mt 5,8; Jn 5,37-8

[3] Jn 5,17-30; 12,44-50; 14,6-11

[4] Tm 1.

[5] Jézus önmagáról beszél, akárcsak a Mt 19,12 alatt.

[6] Tm 99., Lk 14,25-35; Jn 16,33b: Én legyőztem a világot magamban.

Isz 62/145: A világ magától is könnyen megvethetőnek látszik.

[7] Tm 28.

[8] Isz 57/129 „Én azért jöttem, hogy felkeltsélek titeket az ostoba halálból...”

[9] Tm 58., 59., Jn 11,25-6

[10] Tm 1., 71., Fp 100., Filipp 3,10-2

[11] Tm 1., 71., 59.

Zsk 40. (Fülöp 111.)

Egy számár, körben járva a malomkő körül, megtett jártában száz mérföldet, de mikor szabadjára engedték, ugyanazon a helyen volt. Vannak az emberek között is olyanok, akik nagy utat tesznek meg, de nem jutnak előre.

Zsk 41. (Fülöp 104.)

Senki sem fog egy nagy és értékes tárgyat elrejteni egy nagy dologban, sokszor előfordul azonban, hogy valaki tizezreket tett fillért érő dologba. Hasonló a helyzet a lélekkel is, értékes dolog került értéktelen testbe [1].

Zsk 43. (Fülöp 111.)

Az Úr jobban szerette a magdalai Máriát összes nőtanítványánál [2], és sokszor megcsókolta [3]. A többi asszony látta, hogy mennyire szereti őt, és azt mondták neki: Miért szereted őt jobban mindnyájunknál? A Megváltó pedig így válaszolt nekik: Miért nem szeretlek titeket úgy, mint Máriát? Egy vak és egy látó, amíg mindketten sötétben vannak, nem különböznek egymástól. Mikor azonban eljő a világosság, a látó látni fogja a világosságot [4], a vak pedig sötétben marad.

Zsk 45. (Fülöp 100.)

A rabszolga csak arra törekszik, hogy szabad legyen, de nem törekszik ura vagyonára. A fiú azonban nemcsak fiú, hanem igényt tart atyja örökségére is [5]. Akik a halott dolgokat öröklik, maguk is halottak. Akik az életet öröklik, élnek, és öröklik az élet is, és a holtat is [6]. A halottak egyáltalán nem örökölnék, hiszen hogyan örökölhette az, aki halott? Ha a halott öröklí az élet, nem fog meghalni, az a halott nagyon is élni fog... [7]. Mondta az Úr a tanítványoknak: Törekedjetez bemenni az Atya házába [8], de ott ne fogjatok meg semmit, és ne vigyetek el onnan semmit. Mindaz, ami az Atyáé, az a Fiúé is [9], de amíg a Fiú kicsi [10], nem bízzák rá mindazt, ami az övé. Amikor azonban férfi lesz, az Atya odaadja neki mindenét, amiye van.

Zsk 46. (Fülöp 115.)

Az igazság nem meztelenül jött a világba, hanem szimbólumokban és képekben [11]. Máshogy a világ nem fogja megkapni az igazságot [12]. Az igazság, mely kezdettől fogva létezik, el van vetve mindenütt. Sokan vannak, akik látják, amint elvetik, de kevesen vannak, akik látják, amikor learatják.

[1] Tm 2., 71., 28., Jn 6,63

[2] Hetet név szerint is ismerünk.

[3] Szokás volt a hosszú útról érkezőt testvéri csókkal köszönteni, fejét olajjal megkenni (Lk 7,45–6).

[4] Tm 23., Mt 6,22–3; Lk 11,35–6; Jn 8,12

[5] Jn 8,31–6

[6] Tm 10.

[7] Jn 11,25–6

[8] Jn 14,2

[9] Tm 61., Jn 16,14–5

[10] Tm 20. kicsi (gyerek) = még éretlen

[11] A jézusi képvilágot ugyanúgy kell ismerni, mint a terminológiáját!

[12] Csak így lehet a mondanivalót pontosan és az utókor számára is érthetően közölni.

Zsk 47a (Fülöp 115.)

Van újjászületés és van az újjászületésnek egy képmása. Valóban illő, hogy újjászülessenek a képmás által [1].

A képmás: a valóság tükörképe. Valakinek a képmása: az, amit az illető *személyesen* felfog a valóságból. A hagyományos elképzelések nem tűnnek el csak úgy, a régi téveszméket ki kell irtani magunkból [2], hogy helyet adjanak az egyéni és személyre szabott kinyilatkoztatásoknak [3].

Zsk 47b (Jusztinosz)

Újjászületés nélkül nem léphetsz be Isten országába [4].

Nem erkölcsi megújulásról van szó, hanem a geocentrikus és emberközpontú világkép lecseréléséről [5].

Zsk 48. (Fülöp 106.)

Az égi embernek több gyermeke van, mint a földinek. Ádámnak ugyan sok gyermeke van, ám azok halandók [6]. Mennyivel több van a tökéletes embernek [7], hiszen övéi nem halnak meg, hanem mindig újra nemzik őket. Az Atya gyermekeket hoz létre, de a gyermekek nem képesek (földi) gyermekeket létrehozni. Akit ugyanis (lélekből) nemzettek [8], az már nem képes (földi módon) nemzeni. A (lelki) gyermek (lelki) testvéreket hoz létre magának, nem pedig (földi) gyermekeket.

A tökéletes vagy *új ember* az, aki már békét teremtett magában [9]. Ezzel antropológiai értelemben teljessé vált, hiszen Pneumával is kiegészült.

Zsk 49. (Fülöp 110.)

A gyöngy, ha sárba dobják, nem lesz értéktelenebb, és balzsammal bekenve sem lesz értékesebb, tulajdonosánál mindig becsben áll. Ugyanígy van ez Isten gyermekeivel is: bármilyen körülmények között legyenek is, Atyjuknál megvan az értékük... Sem a világ nem romolhatatlan, se az, aki a világot alkotta [10]. Mert a dolgok nem romolhatatlannak, csak a gyermekek. És semmi sem kaphatja meg a romolhatatlanságot, hacsak nem lesz gyermekké [11]. Aki azonban nem képes a befogadásra, mennyivel kevésbé lesz képes az adakozásra...

Ha nem azonosulunk az irgalom logikájával [12], akkor nem is inspirálhat bennünket nemes tettek végrehajtására.

[1] Tm 85.

[2] Tm 39., 72., Mt 15,13

[3] Tm 89., Mt 18,10b; Mk 1,13; Lk 12,8–10; Jn 1,51

[4] Tm 102., 106., Jn 3,3–6; Isz 172a/190 – 172b/207

[5] Tm 112., Mt 5,17–20; 24,35; Lk 16,17

[6] Tm 86.

[7] Tm 47., Efézus 2,14–7a

[8] Tm 102., 107., Zsk 7a

[9] Tm 47.

[10] A Sátánná lett Tékozló fiú, aki demiurgoszként hozta létre sötét birodalmát.

Bővebben: *Az ember igazi tragédiája*, 1 – 20. old. (mek.oszk.hu/10100/10148)

[11] Mt 18,1–6; 18,10 A gyermekben valódi tudásvágy él (Tm 70.), ezért folyton kérdez!

[12] Tm 107., Jn 4,23–4

Zsk 52. (Fülöp 124.)

Akiben megvan az igazság ismerete, az szabad [1]. A szabad ember pedig nem vétkezik [2], mert aki vétkezik, az a bűn szolgája.

Zsk 58. (Titusz)

Krisztusnak, a mi Urunknak a kérdése és válasza szerint a ciprus a tisztaság misztériuma. S méltán, mert a ciprus csúcsa egyetlen ágával az ég felé törekszik.

Zsk 59. (A Megváltó dialógusa)

Aki az igazságtól származik, az nem hal meg, aki azonban asszonytól született [3], az meghal.

Zsk 61a (Alexandriai Kelemen)

Salome megkérdezte az Urat: Meddig lesz a halálnak hatalma? Ő ezt válaszolta: Amíg ti, asszonyok, szültök.

Ez a Zsk 48. női változata. Egyenjogúság van !

Zsk 65. (Péter cselekedetei)

(Jézus mondta) Akik velem vannak, nem értettek meg engem.

Zsk 66. (A Megváltó dialógusa)

A tanítvány nem hasonlít mesterére [4].

Zsk 68a (Héberék evangéliuma)

Még ha keblemen vagytok is, ám az én Atyám akaratát nem teljesítitek, elűzlek titeket az én keblemről [5].

Az Atya akarata: az ő felhatalmazását követő nyilvános működés.

Zsk 99. (Barnabás levele)

Akik engem akarnak látni, és országomba akarnak eljutni, azok sérüléseken és szenvedéseken át érhetnek csak el.

[1] Jn 8,31–6

[2] 1Ján 3,9

[3] Tm 14., 45., Mt 11,11; Lk 7,28

[4] Tm 20., 115.

[5] Mt 7,21–3

Zsk 109. (Mária evangéliuma)

Amikor Jézus mindnyájunkat köszöntött, ezt mondta: Békesség néktek ! Az én békességemet szerezzétek meg [1]. Vigyázzatok, hogy senki ne vezessen félre titeket e szavakkal: „nézzetek ide !” vagy „nézzetek oda !” [2], mert az Emberfi a bensőtökben van [3]. Őt kövessétek ! Akik keresik, megtalálják őt [4]. Menjetez hát, és hirdessétek az evangéliumot az országról.

A királyság, ami egy isteni tudatállapot [5], nem köthető helyhez. Ez az „ország” a kereső emberben növekszik láthatatlan módon [6], és az egyén környezetében hódíthat egyre nagyobb teret. Az Atya nevét (létét és mivoltát) nemes tetteinkkel szentelhetjük meg [7].

Zsk 114.

Az Úr azt mondta: „Olyanok lesztek, mint a bárányok a farkasok között” [8]. Péter ezt kérdezte tőle: És ha a farkasok széttépik a bárányokat? Ezt felelte neki: „A bárányok ne féljenek a farkasoktól, még akkor se, ha azok halálukat okozzák. És ti se féljetez azoktól, akik megölnék benneteket, mert mit sem árthatnak nektek [9]. Féljetez inkább attól, akinek hatalmában áll a testeteket és lelketeket is a gyeheña tűzérez vetni [10].

A farkasok nem mások, mint a rossz emberek és a gonosz lelkek. Ezek csak a testünkhöz férhetnek hozzá, halhatatlan lelkünkhöz nem [11]. A Sátán viszont – szinte észrevétlenül – „elvilágiasíthat” bennünket. Ez azt jelenti, hogy biológiai életünk kárba megy. Sirva és fogcsikorgatva tengődünk majd a külső sötétségben, menekülési lehetőség nélkül.

Zsk 119. (Euszebiosz)

Péter, Jakab és János, a gyülekezet oszlopoi, az Üdvözítő mennybemenetele után, nem törekedtek a dicsőségre [12], inkább Jakabot, az igazat [13] választották meg jeruzsálemi püspöknek.

A Szolga szerep [14] Fiúi státussal járt volna [15], tehát valódi hatalommal, nem formális tekintéllyel. Az „igaz” Jakab az utóbbival is beérte, ahogy Péter későbbi és mai utódai, a pápák is. A mennyország kulcsainak birtokba vételéhez azonban ez nagyon kevés ! [16].

[1] Jn 14,27

[2] Tm 114.

[3] Lk 17,20-1

[4] Tm 93., 95.

[5] Tm 1.

[6] Tm 19., Mk 4,30-2

[7] Mt 5,16

[8] Mt 10,16; Lk 10,3

[9] Jn 11,25-6

[10] Mt 10,28; Lk 12,4-5

[11] Bővebben: *Pszichén innen, és túl...* 12 – 21. old. (mek.oszk.hu/10800/10888)

[12] Jn 13,12-7

[13] Tm 11. A Mester előre látta, hogy rossz kezekbe kerül az irányítás.

[14] Lk 9,46-8

[15] Mt 20,26-8; Mk 10,43-5; Lk 22,24-7

[16] Mt 16,19 Jézus nem anyakönyvvezetőt akart csinálni Péterből, hanem hatalomgyakorlót !

ISZLÁM HAGYOMÁNY

A szövegek hitelességét a Jézus hangját ismerő [1] olvasó is megítélheti. Főleg akkor, ha ismeri a Szellemi Hagyatékot [2], aminek körülbelül egyharmad részénél hivatkozni lehet az Iszlám hagyományra, a kánoni utalások mellett. Az átfedéseknek nyelvi akadályja nem volt, hiszen az arám nyelv az egész régiót összekapcsolta. A pontosság sem kérdés, mert a szájhagyomány Keleten (még ma is) a kultúra szerves része. A Folyamköz és Perzsia területén sok zsidókeresztény szórvány volt, ezért az apostolok többsége kelet és délkelet felé indult, tarsolyában az evangéliummal. Közülük csak kettő – Péter és Pál – működött nyugaton. Érthető tehát, hogy Mohamed egy már meglévő szellemi bázisra építette az iszlámot. Az előfutárának megtett Emberfinek ugyanolyan szerepet szánt, mint az evangélisták Bemertő Jánosnak: vele teremtette meg a kollektív üdvtörténet nem létező kontinuitását [3]. Magatartása Páléhoz hasonló, aki ugyan piedesztálra emelte Jézust, ám a saját teológiáját propagálta... [4]. Mohamed egyértelműen kimondja: „Ne kételkedjetek hát benne, és kövessetek engem ! [5].

Isz 29/90

Kinyilatkoztatta Isten Jézusnak: Amikor valamelyik szolgáltnak a szíve mélyéig eljutok, és semmit sem találok benne e világnak a szeretetéből, akkor eltöltöm őt szeretetemmel, s mint barátot megtartom oltalmam alatt [6].

Isz 32/124

Isten a következőket nyilatkoztatta ki Jézusnak: Emberi fiam ! Életed minden napján úgy viselkedj, mint aki búcsút mond a világnak, és mint akinek a vágya azon dolgokig terjed, melyek Istennél vannak. A világ dolgaiból elégedj meg annyival, amennyi az élet fenntartásához elegendő, hogy ennek az életnek a silányságai és durvaságai is elviselhetők legyenek neked. *Ámen* mondom neked, hogy életed minden egyes napján megfigyelted az írásban meghatározott árat mindazért, amit e világ dolgaiból elfogadsz. Eszerint végezz tehát számadást, mert azon dolgok miatt felelned kell. Aztán, ha majd meglátod azt, amit a szenteknek ígértek, lelked bizony leheleteddel kimegy testedből [7].

Isz 33/7

Isten mondta Jézusnak: „Mária fia ! Önmagad buzdítsd ! Miután pedig magadat buzgóvá tetted, akkor buzdítsd az embereket is ! Ha nem így teszel, akkor engem szégyenítesz meg.” [8]

[1] Jn 10,4

[2] Ez az ún. Tamás-evangélium (mek.oszk.hu/14600/14682)

[3] Ezért az első huszonnyolc ponttal nem is foglalkozom.

[4] Jn 5,43

[5] Korán 43,59–61

[6] Tm 55., 81., Jn 14,30; 16,33b

[7] Tm 26., Mt 16,24–7

[8] Tm 2., 25., 31.

Isz 40/56

A messiás mondta: „Boldog az, akit Isten maga fog tanítani könyvéből, és nem hal meg majd elbizakodottan.” [1]

Isz 41/57,3

„Boldogok a tiszta szívűek, mert ők meglátják Istent az ítélet napján.” [2]

Isz 47/36,2

Mondá nekik Jézus: „Elegendőek nekünk azok használt ruhái, akik előttünk éltek.” [3]

Isz 50/65

Mária fia Jézus ezt mondta: „Megmondták nektek azelőtt, hogy fogat fogért, orrot orrért. Én pedig mondom nektek: ne álljatok ellene a rossznak rosszal...” [4]

Itt derül ki a nagy félreértés ! Mikor Jézus azt mondta, hogy *ne szálljatok szembe a gonosszal*, akkor azt nem úgy értette, hogy hagyjátok magatokat, hanem úgy, hogy a rosszat nem szabad *rosszal* viszonzni. Védekezni és jobb belátásra bírni szabad, sőt kell is, ami tilos; az a bosszú. A védekezéshez és a jobb belátásra bíráshoz legjobb a Jézus által ajánlott „pszichológiai hadviselés”: a kiszolgáltatottságunkkal való tüntetés, és az igazságtalanságra utaló túlteljesítés.

A „gonosz” háromféle lehet: *a)* a Sátán, *b)* a megszálló rómaiak, *c)* a gazemberek. Evilág Ura kiesik, mert vele nagyon is szembe kell szállni, Jézus tulajdonképpen ellenfele is ő volt. A parancs ugyanakkor nem vonatkozhat kizárólag a megszállókra sem, hiszen a mondást kiváltó magatartás egyidős az emberiséggel, ahogy az arra alkalmazott törvény is. Tehát: ha megdobnak kövel, dobd vissza kenyérrel, mert ha van valami, ami segít, akkor ez az (istennek tetsző) magatartás lesz az !

Isz 51/192

Az igaz Jézus már megmonda: „Ott van mindenkinek a szíve, ahol a kincse is van. Gyűjtsétek tehát kincseiteket a mennybe, mert így a mennyben lesz a ti szívetek is.” [5]

Isz 57/129

Mondta a messiás apostolainak: „Én azért jöttem hozzátok, az én Atyámtól és a ti Atyátoktól, hogy fölkeltsélek titeket az ostoba halálból, hogy meggyógyítsalak benneteket a bűnök betegségből, hogy végleg megszabadítsalak titeket a tévhitek, a rossz szokások és az elvetemült tettek megkötözöttségéből, azzal a szándékkal, hogy miután lelketek megtisztult a vétkektől, és a bölcsesség a lelket fölélesztette, az felemelkedhessék a meny-

[1] Tm 1., 2., 93., 95., Mt 13,52; Jn 6,45

[2] Tm 14., 61., 69., Mt 5,8

[3] Tm 35.

[4] Mt 5,38–42

[5] Tm 18., Mt 6,19–21

nyek országába, az én Atyámhoz és a ti Atyátokhoz, ahol a boldogok életét fogjátok élni, és hogya kiszabadítsalak benneteket evilág börtönéből, vagyis a szenvedések, a romlás és a megsemmisülés világából, amely bizony a siralom háza és az ördögök lakhelye a Sátán vezérlete alatt.”

Íme Jézus „székfoglalója”, mely a Lk 4,18-9 alatt is elolvasható. Ez a logion azonban több dolgot tartalmaz, igaz, semmi olyasmit, ami ne lenne összeszedhető a kánoni evangéliumokból. Megtudjuk belőle, hogy Jézus *csak az őt követni akarókhöz jött*; hogy a bűnös életmód *a helytelen világnézeti alapállás* következménye; hogy ez az élet igazából *halál*; hogy Jézus *a Messiás*, aki végleg meg tud szabadítani bennünket a tévhitteinktől, a rossz (vallási) szokásainktól és erkölcstelen tetteinktől. Egy megokosodási és (ennek következtében !) egy megtisztulási folyamat áll előttünk, mely „királyi” tudatállapotban fog tetőzni.

Bizonyos értelemben *ez a világ a pokol*, mert pokoli körülmények vannak benne. Ez az állapot azért jöhetett létre, mert evilág a Sátán birtoka (vö. Lk 4,6) és tartózkodási helye. A „siralomház” után csak a halál következhet, ettől a szomorú jövőtől akar megkímélni bennünket az Emberfi. Ő azonban kizárólag a tanítványait tudja megmenteni, vagyis azokat, akik hallgatnak reá. Aki az Élőre „tekint”, annak lehetősége van az ismeretszerzésre, az országbeli halottak viszont hiába is próbálnak látni, nem értenek semmit (Tm 58.). A Dolgokat csak az újjászületettek foghatják fel ! (vö. Mt 11,25-30; Lk 10,21-4).

Isz 62/145

„Én vagyok az, aki a világot a magasból az őt megillető alacsony helyre tettem, mégpedig Isten segítségével... Vessétek meg a világot, mert az így magától is könnyen megvetésre méltónak látszik. Becsüljétek le a világot, mert így magasztaljátok fel az örök életet. Azt semmiképpen se becsüljétek le azzal, hogy tisztelitek a világot, mert a világ semmi esetre se méltó a tiszteletre, mivelhogy benneteket mindennap kísértésbe és romlásba visz. Ha barátaim és tanítványaim vagytok, akkor lelketeket szoktassátok hozzá a világ gyűlöletéhez. Ha azonban másként tennétek, semmiképpen sem lesztek az én tanítványaim és barátaim... Fogadjátok el a szabad teret házatokul, a kriptákat pedig lakhelyül, és akkor ebben a világban úgy éltek, mint idegenek. Ugye látjátok az égi madarakat, hogy nem vetnek és nem is aratnak, és a mennybéli Isten táplálja őket ?...”

Isz 73/4

Jézus mondta: „Ne akasszatok gyöngyöket a disznók nyakába ! A bölcsesség többet ér a gyöngyöknél, de aki megvetné, az rosszabb a disznóknál.” [2]

Isz 74a/89 – 74b/59

Beszélik, hogy Jézus ezt mondta Izráel fiainak: „Vajon hol hajt ki a mag? Ezt válaszolták: A földben. Mondta nekik: *Ámen* mondom nektek, hogy a bölcsesség is csak abban a szívben hajt ki, amely hasonló a földhöz.”

A messiás mondta: „Az a mag, amely a jó földben kihajt, nem hajt ki a kemény kövek között. Így működik a bölcsesség is az alázatos szívben, de nem működik a gőgös szívben. Vajon nem látjátok, hogy akinek a feje a mennyezetig ér, maga veri be azt, aki pedig lehajtja a fejét, azt a háztető beárnyékolja és megvédi ?” [3]

[1] Tm 27., 35., 41., 55., 81., 111.

[2] Tm 62., 94., Mt 7,6

[3] Tm 8.

Isz 80/50,1

Jézus mondta: „Hasonlók a gonosz tudósok (írastudók) a folyóba csúszott sziklához, mert az a vízből sem iszik, és a termőföldet sem engedi öntözni.” [1]

Isz 80/50,2

„Hasonlók még a gonosz tudósok az árnyékszékhez, amelyet kívülről lemeszeltek, de belül ürülékkel vannak tele. Hasonlók éppen így a síremlékekhez is, amelyek kívülről lakhelyeknek látszanak, de belül a holtak csontjaival vannak tele.” [2]

Isz 81/6

Jézus mondta: „Hogyan számíthatnám a bölcsek közé azt, aki elindult a jövődó/örök élet útján, majd lépteit e világ felé irányítja? És hogyan számíthatnám a bölcsek közé azt, aki azért keresi Isten ígését, hogy másoknak hirdesse, és nem azért, hogy tetteivel megvalósítsa?

Isz 84/144

„Mit használ a vaknak, ha lámpást visz, mely másoknak világít? Mit használ egy sötét háznak, ha a tetején van a lámpás? Mit használ nektek, ha amikor bölcsességet szoltok, aközben a bölcsességet nem teszitek ? ” [3]

Isz 86/166

Jézus mondta: „Képes vagyok a holtat föltámasztani, de az ostobát sajnos nem tudom észre téríteni.” [4]

Isz 91/29

Jézus és apostolai elmentek egy kutya teteme mellett, amely már búzlótt. Mondták az apostolok: Hogy milyen büdös ez a kutya ! Ő ezt válaszolta: „És milyen fehérek a fogai”.

Ezt az „odavetett” mondást csak az tudja helyesen kommentálni, aki már érti az Emberfit. A papi magyarázat helyett (A világban nem a rosszat, hanem a szépet kell nézni...), gondolkodjunk ! [5]

1. Miért voltak fehérek a kutya fogai ?
2. Lehetek volna elvászott sárgák is ?
3. Mire utalhat a fogak állapota ?
4. A kutya fiatalon (ereje teljében) múlt ki.
5. Ez a kutya használta a fogait !

[1] Tm 33., 38., 103., Mt 5,20; 10,16; 23,9; 23,13; Lk 11,52

[2] Tm 90., Mt 23,25; Lk 11,39

[3] Tm 2., Mt 7,21-3

[4] Tm 43., Mt 12,31; Mk 3,28;; Lk 12,10; Jn 4,23

[5] Tm 58., 59.

6. A kutya arra használta a fogait, amire kell.
7. A fogak használata a kutya számára az életben maradás feltétele.
8. A kutya annak ellenére kimúlt, hogy helyesen cselekedett !
9. Halála harc közben vagy ember által következett be.
10. A kutya végelgyengülés folytán is elpusztulhatott volna.
11. A tetem mindkét esetben bűdös lenne.
12. A bűzlés teljességgel „természetes”, az apostoloknak nem ezt kéne észrevenniük !
13. Az apostoloknak messzemenő következtetéseket kéne levonniuk ebből a „helyszínelésből”, magatartás- és sorsazonosság szempontjából ! (vö. Isz 173/154)

Tehát: Addig használjuk ki a lehetőségeinket, amíg nem késő ! [1]

Isz 99a/125 – 99b/60

Jézus mondta: „A világ édessége az örök élet keserősége. A fényűző ruha a szív kevélysége, vagyis a hivalkodás és az elbizakodottság.” ... „A ruhák fényűzése: a szív büszkesége.” [2]

Isz 103/194,1

Jézus így figyelmeztette egyik tanítványát: „Az evilági dolgoktól egészen tartóztasd meg magadat, az ilyen böjtöt halálodig ne hagyj abba !” [3]

Isz 104/218

Mária fia Jézus mondta: „Óh, emberek fiai ! Csak a halálnak nemzetek, és csak a pusztulásnak építetek.” [4]

Ez Jézus talán legmélyebben szántó mondása... Letaszítja trónjáról a régi isten- és világképet, megmagyarázza celibátusát, feltárja az élet értelmetlenségét, rávilágít az Atya királyságának építhetetlenségére. És még nagyon sok másra is !

Isz 108/197

Mária fia Jézus mondta: „Óh, tanítók gyülekezete ! Úgy letelepedtetek az örök élet útjára, hogy sem magatok nem jártok az úton, hogy az örök életre eljussatok, sem másokat nem hagytok elhaladni, akik mellettetek elmennének. Jaj annak az embernek, akit ti félrevezettek !” [5]

Isz 109/53,3

„Mit használ az nektek, ha bőrötöket tisztogatjátok, ha közben a szívetek bemocskolódik ? ” [6]

[1] Tm 59., Mt 10,28; 25,1-13; Lk 12,4-5

[2] Tm 35.

[3] Tm 26., 27.

[4] Tm 27.

[5] Tm 33., 38., 103.

[6] Tm 90., Mt 23,25; Lk 11,39

Isz 109/53,6–10a

„Óh, evilág szolgái ! Hogyan éritek el az örök életet, amikor vágyaitok még mindig a világra irányulnak, és nem tudtok betelni vele? *Ámen* mondom nektek, hogy szívetek sírni fog tetteitek miatt, mert csak a világ javaival törődtök, és nem a jócselekedetekkel. *Ámen* mondom nektek: azzal, hogy kiaknázzátok a jelent, elveszítitek az örök életet. Úgy látszik, fontosabb nektek a világ élvezete, mint az örök élet nyeresége. Higgyétek el; nincs nálatok nagyobb vesztes !”

Isz 110a/216,6

„Ugyan ki az, aki túskebokorról szőlőt szed, vagy tökről fügét? Ugyanígy a hazug bölcs szavai sem hoznak más gyümölcsöt, mint hazugságot.” [1]

Isz 110a/216,7

„Mert amint a teve is igyekszik a sivatagból hazaszökni az övéihez, hacsak a gazdája feszesen meg nem köti, ugyanúgy a bölcsesség is gyorsan kibújik a szívből és eltűnik, hacsak a gazdája munkálkodásával meg nem valósítja.” [2]

Isz 112/122

Mikor megtudakolták Jézustól, hogy melyik emberre illik leginkább a „félrevezető” jelző, ezt válaszolta: „A bölcsre, aki bűnbe esik, mert amikor elbukik, az ő bukásával az egész világ elbukik.”

A bölcslet árgus szemmel figyeli a világ, mert bukása menlevelet jelentene sokaknak. Az emberek alig várják, hogy kiderüljön: az Út járhatatlan.

Isz 114/61

Jézus mondta: „Miért van az, hogy szerzetesi ruhába öltözve jöttök hozzám, amikor szívetek a ragadozó farkas szívéhez hasonló? Vegyétek föl a királyok ruháit, és szívetek vágyait istenfélelemmel fojtsátok el !” [3]

szerzetesi ruhában = aszkéta szövegekkel, képmutató viselkedéssel

a ragadozó farkas szívéhez hasonló = ösztönös (evilági) vágyakkal teli

a királyok ruhái = azok viselkedési formái, akik bementek a királyságba

istenfélelemmel = az örök élet elvesztése iránti aggodalommal

1. Jézus a vesékbe lát.
2. A királyok ruháit fel lehet venni.
3. Aki fel tudja öltetni királyi ruháját, az királlyá válik.
4. A királlyá vált Jézus bűnösökkel evett és ivott.
5. Van indokolatlan, s így fölösleges aszkézis is (vö. Tm 105.).
6. Istenfélelemmel el lehet fojtani a szív vágyait.
7. Ez az igazi önmegtagadás.

[1] Tm 44., Mt 7,16; 12,33–4; Lk 6,44–5

[2] Tm 1., 40., 93.

[3] Tm 5., 13., 90., 105.

Isz 123/204

Jézus ezt mondta: „A kegyelem jele, melyet a hívő Istentől kapott, az, hogy a hegynek azt mondja: Mozdulj meg! – és az megmozdul.” [1]

Isz 132/113

Mondta Jézus az apostoloknak: „Mennyire elámulok, amikor látom, hogy a világot követitek (abban, hogy a mindennapi dolgokért aggódtok), miközben Istentől fáradság nélkül megkaptátok az élethez szükséges evilági dolgokat. Ezzel szemben nem törekedtek az örök élet megszerzésére, pedig az ahhoz szükséges dolgokat fáradozás nélkül sehogy sem kaphatjátok meg.” [2]

Isz 133/34,2–3

„Annál tartásátok kincseiteket, aki nem veszíti el. Mert akinek evilági kincse van, az félhet, hogy baj éri; míg aki Isten kincsét bírja, annak nem kell félnie a bajtól.” [3]

Isz 133/34,4–16

„Én ezt a világot bizony nem sokra becsülöm, és tiértetek arcra döntöttem. Óvakodjatok attól, hogy utánam majd fölállítsátok! Mert a világ aljassága az, hogy *szembeszegül* Istennel. Az is a világ csúfsága/rossz mivolta, hogy a túlsó világ nem érhető el, csak úgy, ha ezt elhagyjuk. Nem így van? Tehát úgy éljétek benne, mint mellette elmenők, és ne mint odavalósiak. Tudjátok meg, hogy minden bűn gyökere a világ szeretete. Egy pillanatnyi élvezet hosszantartó szomorúságot hagy örökül. Én ezt a világot miattatok alacsonyítottam le, hogy a hátára üljétek, és így sem a királyok, sem az asszonyok nem harcolhatnak ellenetek... A világ olyanokból áll, akik keresnek és akiket keresnek. Aki az örök életet keresi, azt a világ is keresi, hogy teljesen magához kösse azokkal, amik a jelen élethez szükségesek. Aki azonban ezt a világot keresi, azt az örök élet is keresi, mindaddig a napig, amíg el nem jön a halál, hogy nyakon csípje.” [4]

Az Emberfi itt nem azt mondja, hogy „legyőztem a világot”, mert akkor az állna a szövegben, hogy „két vállra fektettem”. Az „arcra döntöttem” azt jelenti, hogy *fejtetőre állítottam, fenekestől felforgattam, leromboltam, kihúztam a lába alól a talajt*. Ezt a nagy jézusi művet nem szabad tönkretenni a világ szentesítésével. Ez a világ ugyanis szöges ellentétben áll („szembeszegül”) Istennel, és ezzel vagy-vagy helyzetet teremt. (vö. „Nem szolgálhattok Istennek és a mammonnak.”) *Ez a választásra kényszerítés aljas dolog*. Arról nem is beszélve, hogy az evilág börtönében élő személynek így vagy úgy, de meg kell halnia ahhoz, hogy elérhesse a túlsó (igazi) világot. A Fiú-aspiránsok akkor járnak el helyesen, ha átutazóként, turistaként viselkednek. Mindent megnéznék, de nem kérnek letelepedési engedélyt. Ez a világ a bűn gyönyöreire épül (ez az élet sava-borsa), de az élvezetekért vastagon fogó tollal írják meg a számlát. Aki – Jézus jóvoltából – a világ hátára ül, az *uralkodik* azon (vö. Tm 1.), tehát se a hatalom, se az érzékiség nem kerekedhet felül rajta. Az embernek azonban csak addig van esélye, amíg él, a tét tehát az örök élet mielőbbi megszerzése!

[1] Tm 107., Mt 17,20; 18,19; Mk 11,23

[2] Tm 35., 57., 78., 91.

[3] Tm 18.

[4] Tm 41., 55., 58., 59., 81., 111.

Isz 134/35

Jézus mondta: „Nem fér össze a világnak és az eljövendő életnek a szeretete a hívő szívében, amint a tűz és a víz sem fér össze ugyanabban az edényben.” [1]

Isz 135/220

Jézus kezét a földbe mélyesztette, s vett egy maréknyit belőle. Majd kinyújtotta kezeit: az egyikben arany látszott, a másikban pedig trágya. Megkérdezte tanítványait: „A kettő közül melyik a kedvesebb szíveteknek?” Azt válaszolták neki: Az arany. Jézus meg ezt mondta: „Nekem pedig mind a kettő egyforma.” [2]

Isz 136/221

Jézus mondta: „Az ember szívét nem a birtokolt tárgyak tartják rabságban, hanem a vagyontárgyakhoz kapcsolódó aggodalom, félelem és remény. Ezek viszont együtt járnak a világi javak birtoklásával. A szabadulás egyetlen útja tehát az, ha nem birtokolunk semmi földi dolgot.” [3]

Isz 137/38

Jézus mondta: „Jaj annak az embernek, aki szereti a világot ! Amint meghal, elveszíti a világot és mindazt, ami benne van. A világba helyezte reményét, és az megcsalja; bízott benne és csalódik. Jaj azoknak, akiket a világ becsapott ! Mert megviseli őket az, ami nem illik hozzájuk. Cserben hagyja őket az, amit szeretnek, s legyőzi őket az, ami fenyegető. Jaj annak az embernek, akinek a világ a gondja, mert bűnők a művei ! Így gyalázata már korán bűnének számít.” [4]

Isz 138/40

Jézus mondta: „Vajon ki lesz az, aki a tenger hullámaira épít házat? Így legyetek ti is a világgal ! Tehát ti se vegyétek úgy, mint szilárd helyet !” [5]

Isz 139/41

Ezt mondták a tanítványai Jézusnak: Csak azt az egyet tanítsd meg nekünk, amiért Isten szeret minket ! Jézus ezt válaszolta: „Gyűlöljétek a világot, és Isten szeretni fog titeket.”

Isz 142/193

Jézus mondta: „Óh, Izráel fiai ! Tudjátok meg, hogy itteni világotok úgy viszonyul örök életetekhez, ahogy napkeletetek viszonyul napnyugatotokhoz. Valahányszor kelet felé jöttök, nyugattól távolodtok; viszont valahányszor nyugat felé közeledtek, egyre inkább elváltok kelettől.”

[1] Tm 46., Mt 6,19–24; Mk 2,21; Lk 5,36–9; 16,13

[2] Tm 18.

[3] Tm 63., Mt 6,19–21; Lk 12,16–21; 12,33–4

[4] Tm 55., 81.

[5] Tm 41.

Isz 143/162

Jézus mondta: „Hasonlít a világ és az örök élet viszonya ahhoz a férfíhoz, akinek két felesége van: ha az egyikhez kedves, a másikat rosszkedvűvé teszi.”

Isz 148a/75 – 148b/46

A messiás mondta: „A világ híd, menjetek hát azon át, de semmiképp se telepedjete meg rajta !” [1]

Isz 149.

Jézus mondta: „A világ nagy(szerű) ház, vedd ezt figyelmeztetésnek, és ne építs rá !”

Egy, a maga nemében tökéletes (befejezett) házra az ember már nem akar és nem is tud még egy szintet felhúzni. Ez egyszerre fölösleges és káros dolog. A jézusi intelem egyértelmű: ne építs a világra, ne rendezkedj be itt, mert pórul jársz !

Isz 151/48

Jézus mondta: „Aki a világot keresi, az olyan, mint aki tengervizet iszik. Minél többet iszik, annál szomjasabb lesz, míg végül belepusztul.”

Isz 152a/49 – 152b/126

Mondták az apostolok Jézusnak: Isten Lelke ! Mi már úgy imádkozunk, ahogyan te imádkozol, úgy böjtölünk, ahogyan te böjtölsz, és úgy tartjuk Istent emlékezetünkben, ahogyan te tanítottad. Mégsem tudunk a vízen járni. Jézus ezt mondta nekik: „Valljátok be nekem, milyen bennetek a világ szeretete !” ill.: „Milyennek értékelitek a dénárt és a drahmát?” Ezt válaszolták: Mi valóban szeretjük a világot. Illetve: Jónak. Mondta Jézus: „A világ szeretete megrontja a hitet. Nekem viszont a világ annyit ér, mint a kő vagy a szemét.” ill.: „Én pedig szemétnék.” [2]

úgy imádkozunk és úgy böjtölünk = csak okkal, titokban és ritkán (vö. Tm 105.)

a kő vagy a szemét = a környező anyag, amin taposunk (Mt 3,9b; Lk 3,8c; 19,40)

1. Böjtölni a világgal kell ! (vö. Tm 26.)

2. A hagyományos ima nem helyettesítheti a közvetlen istenkapcsolatot !

Maradandó értékeink „odaát” vannak. Ha tudjuk ezt, akkor a világ (= az anyag) már nem tud hatást gyakorolni ránk. Ellenkezőleg: engedelmeskedni fog nekünk, például a vízen is járhatunk. A kövek (= mindaz, amit a széjjeltekinthető szem lát maga körül, s ami tkp. csak szemét) szolgálni fognak nekünk, oly módon, hogy hasznunkra lesznek valamiben. Minden ún. szerves anyag a szilárd közet elporladásából keletkezett a földtörténet során. A természet erői és a fizikai törvények csak az anyag tulajdonságai ! (vö. Mt 8,23–7)

[1] Tm 41.

[2] Tm 13., 26., 18., 105., 107., Mt 6,19–21; Lk 12,33–4

Isz 153/160

Mária fia Jézust megkérdezték: Milyen képességgel jársz a vízen? Ezt válaszolta: „Csakis hittel és bizonyossággal.” Mondták neki: Ezentúl mi is úgy hiszünk, ahogy te hiszel, és ahogy te nem kételkedsz, úgy mi sem. Jézus ezt válaszolta nekik: „Ha így van, akkor járjatok a vízen !” Elindultak tehát Jézussal együtt, de jött a tenger hulláma, mely őt a magasba emelte. Akkor ezt kérdezte tőlük Jézus: „Miért álltatok meg?” Ezt válaszolták neki: „Félünk a tenger hullámaitól ! Mondta nekik Jézus: „Miért nem féltek inkább a hullám urát ?” [1]

hit és bizonyosság = a tudás biztonsága

a hullám ura = Jézus (vö. Mt 12,8)

1. A vízen járás nem „képesség” dolga (vö. Mk 9,22b – 23).
2. A tudás biztonságát nem lehet egyik napról a másikra megszerezni.
3. Kiben kéne feltétel nélkül hinni a kéréssel előállóknak ? (vö. Mt 14,31).
4. Őszinte volt-e a kérdezők elhatározása ?
5. Elég-e a vízen járáshoz az őszinte elhatározás ?
6. Mi célból akartak a kérdezők a vízen járni ?
7. Miért és mikor járt (csak) Jézus a vízen ?
8. Tudta-e előre Jézus, hogy nem tudják őt utánozni ?
9. Minek a bizonyítéka a félelem ?

Az Emberfi számára semmi sem lehetetlen, mert egyé tette a kettőt (Tm 107.). A vízen járás és a többi, számunkra csodálatosnak tűnő dolog ennek az Atyával való lényegi egyé válásnak a következménye. Ez a benne megnyilvánuló Erő akár át is ruházható (Mt 10,1; Lk 10,17), a Fiúban való hit függvényében. Ha pedig követjük őt az isten- gyermekségben, akkor rajtunk keresztül is működni fognak ezek az erők. A státus az, ami lehetővé teszi a munkálkodást. Egy Fiú – magától értetődő módon – fiúként viselkedik, vagyis azt csinálja, amit az Atyánál lát.

Simon Péter azért tudott elindulni Jézus felé a vízen, mert elhitte neki, hogy ez lehetséges (s csak azért hihette el, mert *tudta*, hogy az ő mestere Isten fia). Péter tehát nem a saját jogán maradt fenn a vízen, hanem ugyanazért, amiért az útkészítőnek előreküldött tanítványok gyógyítani tudtak: a Jézus által delegált Erő segítségével. Péter azért kezdett el süllyedni, mert a hite mellé nem társult bizonyosság. Az ész használatát ugyanis nem lehet hittel helyettesíteni.

A kéréssel előállók – a gazdag ifjúhoz hasonlóan – csak szerettek volna valamit Jézustól, de nem akarták követni őt. Ily módon viszont nem lehet tudásra szert tenni, hiszen a tudást a státus biztosítja. A tenger hullámaitól való félelem e státus hiányát jelzi. Aki tudja, hogy nem fog elsüllyedni, az nem fog félni sem.

A „hullám ura” természetesen az Emberfi, hiszen ő az, aki tud a vízen járni... Az ő „félelme” a neki való megfelelést jelenti. A logion végén tehát ugyanarra szólítja fel a kéréssel előállókat, mint a gazdag ifjút: „Kövessetek engem a Fiúvá válásban ! Akkor majd a vízen is tudtok járni...”

Isz 155/50

Jézus mondta: „A gazdagságban három rossz van: vagy meg nem engedett módon szerzi meg valaki...” Mondták neki: És ha megengedett módon szerzi? Ő így folytatta: „Vagy olyan dolgokra fordítja, amelyek megengedhetetlenek...” Mondták neki: És ha megengedhető dolgokra költi? Így fejezte be: „Akkor a gazdagsággal való foglalkozás akadályozza meg abban, hogy Istenre gondoljon.” [2]

[1] Tm 23., 36., 59., 92.

[2] Tm 27., 63.

Isz 156/110

Jézus mondta:

Jaj nektek, akik ezt a világot szolgáljátok ! Hogyan lehetnek ellentétben az ágak a gyökerekkel, és vágyaitok a gondolkodásokkal? Szavatok orvosság, mely megszabadít a betegségtől, tettetek azonban beteg, és semmiképpen sem engedi az orvosságot hatni. Vajon olyanok vagytok, mint a szőlő, amelynek a levele szép, gyümölcse kellemes, ágai pedig könnyen növekszenek? Semmiképpen, hanem olyanok vagytok, mint a tövisbokr, melynek a levele kevés, a tüskéje sok, az ágai pedig nagyon nehezen nőnek.

Jaj nektek, evilág szolgálai, akik munkátokat lábbal tiporjátok, hogy aki csak akar, vegyen belőle, de a világot fejetek tetején hordjátok azzal a szándékkal, hogy senki se vehesse el azt tőletek. Nem vagytok tehát sem hű szolgák, sem szabad és nemes lelkű emberek.

Jaj nektek, gonosz napszámosok, akik a bért elfogadjátok, de a munkát elrontjátok ! Íme, valóban megtaláljátok azt, amitől féltek, amikor a munka ura elgondolkodik művéről, melyet elrontottatok, és béréről, melyet már megkaptatok. [1]

Jézus itt „a gonosz tudósokat”, „az elvetemült bölcseket”, a papokat inti. A logionnak azok a címzettjei, akik Isten szolgáinak hiszik magukat, az „emberektől kapott” felhatalmazás alapján.

Isz 157/117

Mondta a messiás: „A világ bizony az ördög szántóföldje, a világ fiai pedig az ő szántóvetői.

Isz 158/123

Jézus mondta a világnak: „Takarodj, te disznó !”

Isz 164/173

Mária fia Jézus mondta: „Az evilági élet csak három napból áll: tudniillik, a tegnapból, amelyik már elmúlt, és belőle semmi sem marad a kezekben. Aztán a holnapból, amiről egyáltalán nem tudod, hogy megéred-e, vagy sem. Végül a mából, amikor bírod az életet. Használd ki tehát ezt a napot előrehaladásodra !”

Isz 170/115

Mondta a messiás: „Isten barátai bizony nem félnek semmitől, és nem is szomorkodnak semmin, hiszen ők azok, akik e világ belső lényegét látják, míg ezzel szemben a többi ember csupán a külsőségeket nézi. Isten barátai e világ végére fordítják figyelmüket, míg a többi ember csak a közeli és mulandó dolgokat veszi észre. Akik attól félnek, hogy e világ dolgai legyőzik őket, azok már le is győztek; és akik tudják magukról, hogy elhagyatottak, azok már el is hagyták a világot. Isten barátai ellenségei azoknak a dolgoknak, amelyekkel más emberek megbékültek, viszont áldják azokat a dolgokat, amelyeket mások elleneznek. Míg az emberek mások vagyonát csodálják, addig nekik olyan vagyonuk van, amely a legfőbb csodálatra méltó. Róluk beszélnek a szent Írások, ők pedig azt idézgetik. Bennük van a helyes út ismerete, és ezen járva tudáshoz jutnak. Nem másba vetik bizalmukat, csak amit elérni remélnek, nem is félnek mástól, mint amitől őrizkedniük kell.”

[1] Tm 33., 38., 103.

Isz 171/213

Isten kinyilatkoztatta Jézusnak: „Nem nélkülözi a próféta az őt megillető tiszteletet, csak a maga hazájában.” [1]

Isz 172a/190 – 172b/207

Jézus mondta: „*Ámen* mondom nektek, hogy nem jut be a mennyek országába, aki nem születik meg kétszer. Istenre mondom és tanúsítom, hogy én is azok közé tartozom, akik kétszer születtek. Az első nemzés ugyanis a természeté, a másik azonban a Léleké a mennyben, ahol isteni dolgokat szemlélünk.” [2]

Isz 173/154

„Én vagyok az élet kezdete és az igazság útja. Aki engem megismer és úgy hal meg, nem halállal hal meg, hanem élettel él.” [3]

Isz 183/62

Mondták az apostolok a messiásnak: Nézd meg a templomot, milyen szép ! Ő pedig ezt válaszolta: „Népem, népem ! *Ámen* mondom nektek, Isten nem hagy követ kövön állni ebben a templomban, amelyet bűnössége miatt leront... Isten nem törődik arannyal, ezüsttel, sem ezekkel a kövekkel, melyeket ti csodáltok. Istennek minden dolog közül a nyilvánvalóan jó szívek (ti.: a létrehozott Pneumák) a legkedvesebbek.” [4]

Isz 194/79

Jézus leült az egyik ember házának árnyékába, de a ház tulajdonosa elmozdította őt a helyéről. Akkor Jézus ezt mondta: „Nem te mozdítottál el erről a helyről, hanem az, akinek sehogy se tetszett, hogy a falak árnyékában felüdüljek.” [5]

Isz 195/37

Beszélik, hogy Jézust egy napon elkapta a zuhogó eső, a mennydörgés és villámlás. Menedéket keresett, ahová behúzódhat, és meglátott messziről egy sátrat, így arra tartott. Amikor azonban belépett, egy asszonyt látott odabent, ezért kijött a sátorból. A hegyoldalban viszont látott egy barlangot, ezért oda igyekezett. Abban pedig egy oroszlán volt, akire Jézus rátette a kezét, és ezt mondta: „*Óh, Istenem ! Minden teremtménynek rendeltél egy hajlékot, ahol tartózkodhat, csak nekem nem jelöltél ki egy menedéket.*” Akkor Isten kinyilatkoztatta neki: A te menedéked az én könyörületem biztos székében van. [6]

[1] Tm 30. Ez csak egy korabeli közmondás, nem Jézus prófétai mivoltának bizonyítéka !

[2] Jn 3,3; Tm 54., 80., 100., 102., 106.

[3] Jn 11,25-6; 14,6

[4] Tm 69., 72.

[5] Utalás a Sátánra, mint a Jn 19,11-ben.

[6] Tm 87., Mt 8,20; Lk 9,58

Kulcs a példabeszédekhez

A parabolák mondanivalói máshol is előtűnnek, a szemléltetést célzó elbeszélésekbe való ágyazás általában a körülmények függvénye. Ezek közül a hallgatóság összetétele a legfontosabb. A szinoptikus evangéliumok főleg a galileai eseményekről tudósítanak, János viszont a júdeai történeteket részesíti előnyben. A Nyilvános Működés az egész országot felbolygatta, az egyszerű emberektől a vallási értelmiségig. Az Emberfi még a diaszpórát is megcélozta [1], a Jézus-esemény pedig az egész világnak szólt [2].

A zsinórmérték szerepét betöltő Szellemi Hagyaték [3] egyértelműen a szerző gondosságáról tanúskodik. Példabeszédei itt a legtömörebbek, érződik rajtuk, hogy már volt idő a pontosításokra. *A szántóföldben elrejtett kincs* a Tm 110-ben lényeges adalékokkal bővül ki, *Az igazgyöngy* (Tm 77.) tágabb keretet kap, *Az eltévedt juh* (Tm 108.) merőben más mondanivalót, *A búza és a konkoly* magyarázata el van hagyva, *A kerítőhálósat* felváltja *A bölcs halász* (Tm 7.), nincs *Gazdag ifjú* [4], hiszen a Tm 63. és 111. ugyanarról beszél, s lelünk két újat is; *A lisztel teli korsót* (Tm 98.) és *Az előkelő embert* (Tm 99.), melyek sehol máshol nem szerepelnek! [5].

Az evangéliumokban található logionoknak kb. 15%-a a példabeszéd [6]. Ennek az a magyarázata, hogy elmondásuk csak tovább szűkül egy már korábban kijelentett dolgot. Jánosnál látszólag egy parabola sincs, ám valójában abban vannak a legösszetettebbek. Igazolásként álljon itt a Jn 15,1–8 elemzése:

„Én vagyok az igazi szőlőtőke. Atyám a szőlőműves. Lemetsz rólam minden vesszőt, mely gyümölcsöt nem terem, és megtisztít mindent, mely gyümölcsöt terem, hogy még több gyümölcsöt teremjen. Ti már tiszták vagytok amiatt a beszéd miatt, melyet szoltam hozzatok. Maradjatok bennem, én is bennetek maradok. Miként a vessző nem képes magától gyümölcsöt teremni, csak ha a tőkén marad, úgy ti sem, ha bennem nem maradtok. Én vagyok a szőlőtőke, ti a szőlővesszők. Aki bennem marad s akiben én is megmaradok, sok gyümölcsöt terem, mert nálam nélkül semmit nem tehettek. Ha valaki nem marad bennem, azt kivetik, mint a szőlővesszőt, ott elszárad, azután összeszedik, tűzre vetik és elégetik. Ha megmaradtok bennem és beszédeim bennetek maradnak, kérjétek, amit csak akartok, és meglesz nektek. Azzal dicsőül meg Atyám, ha sok gyümölcsöt teremtek és tanítványaimmá lesztek.” [7]

én vagyok = az Atya emberi Fia

az igazi szőlőtőke = ami képes a gyümölcshozásra (vö. Tm 44., Mt 7,15–20)

én vagyok az igazi szőlőtőke = csak a Fiúi státus lehet gyümölcsöző (vö. Tm 39.)

megtisztít = teljesen megvilágosít, angyalai segítségével (vö. Tm 89., Jn 1,51)

tisztaság = lelki fényesség, szellemi keveretlenség, homogenitás (vö. Tm 23., 49., 61.)

[1] Jn 12,20–4

[2] Jn 12,32; Mk 16,15 A görög szöveg szerint az egész Kozmoszban hirdetni kell az örömhírt.

[3] A *Tamás-evangélium* (mek.oszk.hu/14600/14682)

[4] Lásd *Pintér István: Kenyértörés*, 42. old. (mek.oszk.hu/18400/18476)

[5] Ezek nyilván benne voltak a kanonizálás során eltűnt evangéliumokban.

[6] Tamásnál 14, Máténál 18, Márknál 7, Lukácsnál 19 példabeszédet számolhatunk össze.

[7] vö. Tm 1., 23., 38., 39., 44., 49., 61., 71., 72., 89., 107., 109.

Jézus beszédei = isteni kinyilatkoztatások

ti már tiszták vagytok

amiatt a beszéd miatt,

amit szóltam hozzátok = a fény hatósugarában vagytok, kinyilatkoztatásaim folytán

maradjatok bennem,

én is bennetek maradok = ha igaznak tartjátok azt, amit mondtam, akkor az Igazság birtokosai lesztek

nálam nélkül semmit sem tehettek = csak a közvetlen istenkapcsolat nyújt mozgásteret

kivetik = a külső sötétségre, ahol sírás és fogcsikorgatás van

elszárad, összeszedik,

tűzre vetik és elégetik = felmorzsolják a világ ördögi Rendszerének személytelen erői (vö. Mt 10,28; Lk 12,4–5; Tm 59.)

tanítványaimmá lesztek = eltanuljátok tőlem a Mester-séget

1. Kollektív módon semmihez sem lehet jutni (vö. Mt 7,13–14; Jn 10,7–9).
2. Az egyházi formációk törvényszerűen a teljes szekularizáció felé haladnak.
3. Az egész Dolog lényege a gyümölcstermés, a Pneuma learatása (vö. Jn 4,34–8).
4. A Cél a teljes megvilágosodás (vö. Tm 1.).
5. A megvilágosodást Jézus kinyilatkoztatásai biztosítják.
6. Ezeket a kinyilatkoztatásokat venni és érteni kell (vö. Tm 89.).
7. Aki nem tartja igaznak azt, amit Jézus állít, az nem kerül Fiúi státusba.

Vagyis: közvetlen istenkapcsolat hiányában elmarad a gyümölcstermés, és az Atya sem dicsőül meg. Legyetek hát olyanok, mint én!

Feltétlenül tisztázandó, hogy miért beszélt Jézus példázatokban... A válasz benne rejlik a szövegösszefüggésben [1] de meg is mondta:

„Mert néktek adták meg, hogy a mennyek királyságának titkait megismerjétek, azoknak nincs megadva.” [2]

a tanítványok = a Jézussal éjjel-nappal együtt levő kis közösség

nekik = a tömeg, a sokaság, a szimpatizánsok

példázat = a jézusi mondanivalók közlésére alkalmas hasonlatok

1. Jézusnak vannak titkai (vö. Tm 62.), amiket szívesen megosztana másokkal.
2. Egy ugyanazon emberekből álló kisebb csoportot módszeresen lehet oktatni.
3. A tömeget csak feladványszerű példázatokkal lehet tanítani, amelyeken otthon is gondolkodhatnak.

Tehát: Jézus a tágabb értelemben vett tanítványait is oktatni szeretné.

Az már más kérdés, hogy „az emberek fiait” nem érdeklik a titkai. Ezért illik rájuk a közismert izajási szöveg [3], amit hasonlatképpen mond el. Ez azonban nem azt jelenti, hogy szándékosan úgy beszél, hogy ne értsék őt. A vészjósló „beteljesedés” egyszerű tény-megállapítás: a csordaszellem semmit sem változott az idők folyamán.

[1] Mt 13,1–17

[2] Mt 13,11

[3] Izajás 6,10

Az Emberfi nem dobja gyöngyeit „kutyák és disznók” elé [1]. Kinyilatkoztatásait elemzésre váró mondásaiban rejtette el. Ezeknek a logionoknak a modern emberhez is szólniuk kell, ezért a keresztretjévtényszerű pontosság. A bonyolultnak látszó példabeszédek „poénsora” többnyire egyetlen szó, maximum egy mondat. Ha már megvan a megfejtés, akkor a körítést el lehet felejteni... Nem kell leragadni azokon a pontokon, amik csak azért vannak, hogy meg lehessen húzni az eredőt.

A mondanivaló általában már a szövegösszefüggésből is behatárolható. Ez még a Szellemi Hagyaték esetében is így van, mert a logionok sorrendje egyáltalán nem esetleges. Pikó Gábor Mózes szerint [2] e gyűjtemény csak „memorizált kulcsszavak révén függ össze”. Valójában olyan isteni műgonddal van megkomponálva, hogy Jézus akár alá is írhatná.

A megfejtésnél célszerű észben tartani két dolgot. Az Emberfi mindig a királyságról beszél, hallgatósága pedig folyton a *mikort* feszegeti. A válasz persze csak a *hogyan* adható meg, hiszen az időpont a mi kereső magatartásunk függvénye [3]. A példabeszéd csattanója ezek szerint nem idő– hanem módhatározó lesz ! A királyság tehát *magától, észrevétlenül, váratlanul, kiszámíthatatlanul és feltartóztathatatlanul* jön el.

Ezt jól foglalja össze a Pál által is „idézett” jézusi mondás:

„Az időtartamok és időpontok felől pedig nem szükséges nektek írunk, testvéreinknek, hiszen magatok pontosan tudjátok, hogy az Úr napja úgy jön el, mint tolvaj szokott éjjel, olyankor, amikor azt beszélük majd: Békesség, biztonság ! – hirtelen tör rájuk a veszedelem, ahogy a fájdalom tör a terhes asszonyra, s nem menekülhetnek.” [4]

A címzetes apostol persze Jézus második eljövetelére gondol, ám nem tudja, hogy az mibennünk fog végbemenni, újjászületésünk idején. Ez a felismerésszerű világvége azonban nem a Földet semmisíti meg, hanem ódon elgondolásainkat [5].

Pál nincs tisztában az Emberfi terminológiájával, ezért olyan szavakat is belekever a mondatba, amiket a Fiú ebben az összefüggésben sosem használna [6]. Az „éjjel” nála szellemi sötétségre utal, ami kizárja az eljövetelt. A „béke” és a „biztonság” tudás alapú nyugalom, amit nem lehet megzavarni. A vészjósoló „veszedelem” a királyság ellentéte, a „nem menekülhetnek” pedig negatív végkicsengést ad az egésznek, holott az eredeti logion pozitívumot fogalmaz meg ! A terhes asszony „csak” képzavart okoz.

Ebből a páli igehelyből is látszik, hogy a címzetes apostol erősen felülvizezi Jézus tanítását. Leveleiből valósággal ki kell bányászni az eredeti logionokat [7], amelyekkel a *saját* teológiáját igyekszik megtámogatni. Felőle tehát nem lehet megközelíteni az örömhírt, mert pontosság híján nem kerülhet felszínre. A logikai fejtörőbe rejtett kinyilatkoztatások szerencsére igen egyszerűek. Konklúzióként többnyire felszólítások vonhatók le: *Használd az eszedet ! Válaszd a legjobbat ! Légy éber !*

A problémák mindig a túlbonyolításból adódnak. Olvassuk el például a tálentumokról (minákról) szóló parabolát [8]. Ez egy hosszú, sokszereplős példabeszéd, zavarba ejtő fordulatokkal és jézusidegennek tűnő befejezéssel. A történet szellemi hagyaték-beli megfelelője mindössze egyetlen mondat ! [9]. Szót ejteni legfeljebb a végéről kell, mert a delikvenst Máténál *kivetik*, Lukácsnál pedig *lekaszabolják*. A gonosz szolgát is *kettévágják* [10], de hát ő tényleg bűnös módon viselkedett...

[1] Tm 94., Mt 7,6; Isz 72/3; 73/4

[2] *Minden Jézusról*, Paulus Hungarus/Kairosz Kiadó, Budapest, 2002., 41. old.

[3] Tm 37., 93., 95.

[4] 1Tessz 5,1–6 (Mt 24,43; Mk 4,26–9; Lk 12,35–9; Jn 16,16–23; Tm 20., 36., 97., 98.)

[5] Tm 85., 112., Zsk 47a (Fp 115)

[6] Nem is használt ! vö. Tm 20., Mt 24,43; Lk 12,35–40

[7] *Válogatott tanulmányok*, 128 – 135. old. (mek.oszk.hu/08000/08019)

[8] Mt 25,14–30; Lk 19,12–27

[9] Tm 40.

[10] Mt 24,45–51; Lk 12,42–6

Igen, csakhogy a vétke nem nagyobb és nem is kisebb, mint a balga szűzeké [1]. Náluk ugyanis már a szövegösszefüggésben járunk [2], ami arról szól, hogy időnk nem korlátlan. Ha nem világosodunk meg, akkor fel fog örölni minket a világ. Az a dolog, amiről az Emberfi beszél, nem babra menő játék, hanem véresen komoly ! A lelkekért vívott csata életre-halálra megy [3], a szeretetlennek tűnő kardforgatás minden esetben erre figyelmeztet bennünket [4].

Az iszlám hagyományban megőrzött logionjai között [5] nincsenek klasszikus értelemben vett példabeszédek, ám ez az új anyag – a János-evangéliumhoz hasonlóan – bővelkedik „bujtatott” logikai fejtörőkben. Ezek megfejtése már sokkal keményebb dió, ahogy ezé az „odavetett” mondásé is:

Jézus és apostolai elmentek egy kutya teteme mellett, amely már búzlott. Mondták az apostolok: Hogy milyen büdös ez a kutya ! Ő pedig (ezt) mondta: „És milyen fehérek a fogai”. [6]

14. Miért voltak fehérek a kutya fogai ?
15. Lehetek volna elvásott sárgák is ?
16. Mire utalhat a fogak állapota ?
17. A kutya fiatalon (ereje teljében) múlt ki.
18. Ez a kutya használta a fogait !
19. A kutya arra használta a fogait, amire kell.
20. A fogak használata a kutya számára az életben maradás feltétele.
21. A kutya annak ellenére kimúlt, hogy helyesen cselekedett !
22. Halála harc közben vagy ember által következett be.
23. A kutya végelgyengülés folytán is elpusztulhatott volna.
24. A tetem mindkét esetben büdös lenne.
25. A búzlás teljességgel „természetes”, az apostoloknak nem ezt kéne észrevenniük !
26. Az apostoloknak messzemenő következtetéseket kéne levonniuk ebből a „helyszínelésből”, magatartás- és sorsazonosság szempontjából !

Tehát: Addig használjuk ki a lehetőséget az Élet megszerzésére, amíg nem késő !

[1] Mt 25,1–13

[2] Mt 24,36 – 25,46

[3] Mt 10,28; Lk 12,4–5; Tm 59.

[4] Mt 22,1–14 (Itt a bűnösök elveszejtése és városuk felégetése érzékelteti a dolog súlyát.)

Lk 22, 35 – 8 (Ehelyütt a kardvásárlás jelzi, hogy a tanítványok Élete a tét.)

Tm 99. (Az előkelőség iránti vágyat szó szerint meg kell ölnünk magunkban.)

[5] Píkó Gábor Mózes: *Minden Jézusról*, Paulus Hungarus/Kairosz Kiadó, Budapest, 2002.

[6] Isz 91/29; Tm 58., 59.

M E L L É K L E T

Mi az igazság?

Ateista tudósok gyakran megkérdőjelezzik szent írásaink hitelességét. Természetesen nem azokra a kutatókra gondolok, akik a Biblia kritikus elemzésével letisztult kommentárokat készítenek [1]. Zsidókeresztény kultúrkörünk felekezetei ebből az irodalomból táplálkoznak, a legkisebb szekták is „a Nagy Könyvre” hivatkoznak. Az iszlám ugyanezt teszi: írott hagyományukban ugyanis ó- és újszövetségi szellemiség is fellelhető [2].

A „könyves népek” hasonló platformon állnak, az eltérő irányzatok a vallásalapítók elképzelései nyomán jöttek létre. Mózes a két legősibb – az egyiptomi és a folyamközi – filozófiát ötvözte, gyakorlati dolgokkal megfejeelve. Felismert gazdasági törvényszerűségek s azok jogi konzekvenciái nélkül semmiféle társadalom nem maradhat fenn, ezért államának működését isteni parancsokkal biztosította. E nemzeti szocialista elmélet emberarcú volt, a hitsorsosok a papírforma szerint egyenrangúnak számítottak. A vagyoni különbségeket az Írás szerint lehetett volna kordában tartani, ennek megvalósítására ösztönzött Bemerítő János [3]. Mártíromságának oka a vallási arisztokrácia – az uralkodó osztály – materialista beállítottsága volt.

Ez az anyagelvűség a homo sapiensbe plántált sátáni programból következik [4], ami geocentrikus és emberközpontú szemléletet generál, úgy egyéni, mint társadalmi viszonylatban. Minden (népirtásokkal és nemi erőszakokkal) genetikailag homogénná tett nemzet végső célja a világuralom. Ez a be nem vallott – avagy ideológiailag deklarált – orbitális térnyerés globalizációba torkollik. A kérdés csupán az, hogy ezt a „nemes” feladatot mely nép viszi végbe, s kinek a vezetésével. A történelem forgószínpadára lépett birodalmak keresztmetszete azt mutatja, hogy csupán politikai retorikában különböznek, de lényegében ugyanazt a forgatókönyvet követik. Az egységesítés magasztos célja bármilyen eszközt szentesít. Bulányi György szerint az evilági ország nem más, mint a Sátán Országának végrehajtó szerve [5]. Ez jó meglátás, hiszen a Világ Fejedelmének a teljes szekularizáció a célja, vagyis: egy Isten nélkül is üzemelő technokrata (falanszterszerű) léttér – „a vidám pokol” – kialakítása [6].

Allah neve éppen olyan jó ehhez, mint a személyi kultusz bármely megtestesítőjéé. Sztálin a vallás irmagját is kiirtotta volna, Hitler pedig az übermenschek fajnemesítő kitenyésztésével miniatűr sátánok populációját hozta volna létre. A Führer a zsidókereszténység eltörlésével a Jézus-eseményt is semmissé tette volna. Az istenített, önmagától megrészegült ember nem más, mint „zsebkiadású káoszharcos” [7]. Evilág az Ördöggé lett Tékozló fiú börtönszerűen zárt birodalma, melyet lelkületileg hozzá hasonló teremtményekkel kíván működtetni. Rendszerének funkcionálását az örök lét hiánya, vagyis az állandó biológiai rotáció biztosítja. Mivel ehhez az élethez nem adottak azok a feltételek, amik mindenkinek alanyi jogon járnának, kizárólag mások rovására lehet érvényesülni, kölcsönösen kínoz, testi-lelki (a szexualitást is magába foglaló) kiszolgáltatottság árán.

[1] pl. *Tótfalusi István: Kalauz a Bibliához* (mek.oszk.hu/12600/12635)

[2] *Pikó Gábor Mózes: Minden Jézusról*, 248 – 314. old. (Paulus Hungarus / Kairosz Kiadó, 2002.)

[3] Tm 45., Mt 11,11a; 21,32; Lk 7,26

[4] Ter 1,28 Mikro- és makrokozmoszunk nem más, mint a Gonosz térerőszerű kiterjedése.
A téma bővebben: *A fizika költészete* (mek.oszk.hu/18800/18894)

[5] *Bulányi, a tisztelendő* (mek.oszk.hu/10200/10251)

[6] *Mint a nap!* (mek.oszk.hu/22000/22058)

[7] Pierre Casetti-Frei kifejezése.

Ebből a pokoli körülményekkel terhes „külső sötétségből” egyedül az Emberfi kínál kiutat, de kizárólag a szabadulni vágyók számára [1]. A szövegösszefüggés minden ige-helyen nyilvánvalóvá teszi, hogy csak a keresőknek (ama lelki szegényeknek) van esélye, a különböző felekezetek papjainak és csordaszellemű híveiknek nincs ! E két táborral mindent „meg lehet etetni”, még azt is, hogy az írott evangéliumok nem hitelesek.

Eme utóbb papírra vetett, ám kortársi beszámolók Jézus logionjai, nemes tettei és jelképes cselekedetei köré épültek. A mondások megértése szempontjából az is fontos, hogy hol, mikor és kik előtt hangzottak el... A tanúkká lett tanítványok erre is kitértek, de a példabeszédek megfejtését nem tűzték ki célul, pedig ez elengedhetetlen lett volna mesterré válásukhoz [2]. Mivel a zsidókhoz (s a későbbi keresztényekhez) hasonlóan ők sem törekedtek a Fiúi dicsőségre [3], mennyei hatalommal való felruházásuk lehetetlenné vált [4].

Az Emberfi kénytelen volt apostolokká degradálni őket: vagyis az örömhírt tartalmazó szövegek terjesztőivé [5]. Ez eleinte verbális módon történt, de néhányan már pár év múlva mai értelemben vett evangéliumokat fogalmazgattak. Pál például hét evangélistát említ, és nyilván nem tud mindegyikről ! [6]. Az irodalmi igényű változatokon kívül több logiongyűjtemény is létezett, melyek Jézus lajstromba vett mondásait és paraboláit tartalmazták.

Az *Apostolok cselekedetei* című „egyház történelmi kalandregény” valójában egy Pál-ról szóló és általa lektorált „evangélium” [7], nyilvánvalóan elfogult sajtófőnök tollából... Az Emberfi helyére beállt fogadatlan prókátor atyai felhatalmazást nélkülöző, önjelölt ige-hirdető volt, saját meghatározása szerint: címzetes apostol. Magyarán „tárca nélküli miniszter” – a szó szoros értelmében [8]. Megvilágosodás hiányában semmiféle országbeli feladatkörrel nem bírt. A jó svádájú farizeuscsemete egyszerűen lekörözte az írásbeliséggel (s az Írás-beliséggel !) küszködő szem- és fültanúkat, illetve azok megbízottait, akiknek (kenyérkereső munkájuk mellett...) évekbe kerülhetett a kortársi beszámolók összeállítása. Eme időbeli csúszás miatt Pál sokszor hamarabb tudósít olyan dolgokról, amikhez semmi köze sincsen. Ilyen például az utolsó vacsora.

Látszólag a szinoptikus evangéliumok több mint fél évszázaddal az események után íródtak, legkorábban 60 körül... A számítás kezdő pontja azonban nem Jézus születése, hanem nyilvános működése. Nem tudjuk, hogy ez mikor kezdődött és meddig tartott, de kb. 35-ben fejeződhetett be – beleszámolva a galileai mesterkurzust is – [9], ami felére csökkent az időt. Ez már csak két generáció, vagyis a történetek és az elhangzott szavak simán apáról fiúra szállhattak. Tekintve, hogy tucatnyi ősevangélium létezhetett, hatalmas átfedésekkel, illetve pontosítani valókkal, bőven (s elborzasztóan nagy felelősséggel) kellett szelektálni, ami tetemes időbe kerülhetett. A későbbi kanonizáció hasonló feladatokkal szembesült, a szerkesztők azonban – itt is, ott is ! – tartalmukban eredeti anyagokkal dolgoztak.

Azt sem szabad elfelejteni, hogy Izraelben az ország 70-ben bekövetkezett megszűnéséig (Pál lelkes közreműködésével) üldözték a zsidókeresztényeket, vagyis a dokumentumokat tartalmazó papírokat *rejtegetni* kellett ! A szájhagyományt rögzítő evangéliumi iratok tehát kellő időben elkészülhettek, csak nem forogtak közkezen. Publikálásukról szó sem lehetett, ugyanis a mértékadók úgy döntöttek, hogy „agyonhallgatják” a Nyilvános Működést. A nép szétszórását követően a Római Birodalomban hasonló helyzet állt elő: az evangélium írott formájának illegálisba kellett vonulnia.

[1] Lk 4,14–30; Isz 57/129; Mt 13,17; 23,1–39; Jn 5,31–47; Tm 1., 2., 3., 22., 48., 76.

[2] Mk 4,13; Lk 22,31–2; Tm 42. (Jézus a Tm 37-ben is egy tényt közöl !)

[3] Jn 5,44; 13,33; Zsk 119. Gondoljunk csak a sorozatos rangvitákra !

[4] Lk 24,49 Az ApCsel 2,1–3 csupán biblikus eszközökkel megrajzolt (valótlan) páli közlemény.

[5] Mk 16,14–5 A mai papok is ezt csinálják, anélkül, hogy tisztában lennének a lényeggel !

[6] ApCsel 21,8 Más kérdés, hogy tevékenységüket nem nézi jó szemmel... (1Tim 1,3–11).

[7] Lásd *Szentlecke Pálról* (mek.oszk.hu/16500/16532)

[8] Tm 96., 110. A „kincs”, ill. a „pénz” a bármit lehetővé tévő (Mt 9,5) közvetlen istenkapcsolat.

[9] Ekkor mondhatta tollba szellemi hagyatékát Tamásnak. (mek.oszk.hu/14600/14682)

A nagykonstantini türelmi rendeletig újabb 250 év telt el. Figyelemre méltó tény, hogy az idők folyamán a különféle evangéliumok torzulás nélkül megmaradtak. A számbeli ritkításért a kanonizáció a felelős, arra azonban semmiféle adalék nincs, hogy tartalmi csonkítások is történtek volna. A szerkesztői munka olyannyira visszafogott volt, hogy az imitt-amott megjelenő kommentárok (értelmező jellegű betoldások) könnyedén felfedezhetőek. Ez érthető, hiszen az anyagok tendenciózus gondozóit leleplezték volna azok a logiongyűjtemények, melyek összekötő szövegek nélkül tolmácsolják Jézus mondanivalóit. Ezekkel a szent írásokkal hívó emberek dolgoztak, így elképzelhetetlen, hogy bizonyos dolgokat levettek volna Isten Fiának ajkáról. Ugyanebből az okból az ámen-igékbe (Bizony mondom nektek...) se írtak bele. Ilyen jellegű vádakkal csak azok hozakodnak elő, akiknek „montírozott egzegézise” törlésekből és összeollózásokból áll [1].

Az evangéliumok éppen az egybehangzás miatt hitelesek, hiszen szerzőik ugyanazt mondják. Szellemében feltétlenül, de sokszor betű szerint is. 1946 óta zsinórmértékünk is van; a Tamás-evangélium [2]. Jézus hagyatéka egy általa megszerkesztett logiongyűjtemény, amelynek 50%-a a kanonizált evangéliumokban is megvan. Harminc százalékát az Iszlám hagyomány őrzi [3]. A szóban forgó mű akár minden mondást és példabeszédet tartalmazhatna, de a Mester célja nem leltári lajstromozás volt, hanem egy keresők számára összeállított, megvilágosodási lehetőséget nyújtó anyag készítése.

Témánk szempontjából az a legfontosabb, hogy ez az anyag ott és akkor, a feltámadás s a mennybemenetel között diktálódott le. Etalon voltaához tehát nem fér kétség. A többi beszámoló pedig azért hiteles, mert azokban szintén ez áll. Jánosnál is, ha értjük... Ennek az evangéliumnak az őseit Pál ismerte, hatása kimutatható a teológiájában. A lappangó anyagok megjelenése azért is késett, mert a címzetes apostol nem szorgalmazta publikálásukat [4]. Ez a tendencia ma Jézus relativizálásában ölt testet. A modern idők hamis prófétáinak törekvése sikerrel fog járni, ha elhisszük nekik, hogy nem lehet tudni; mit mondott... Érdekes módon a muzulmánok tudják. Ránk is pirítanak, mert az iszlám (egy rivális világvallás !) szájhagyomány útján – 223 lejegyzett ígét őríz ősidők óta Mária fiától, akit ők Isten Lelkének aposztrofáltak.

Az ún. történeti Jézus alakja, az egyszerű érdeklődő számára, ma már megismerhetetlen. Szavainak kutatói előtt azonban felsejlik ez a kép is, ugyanis logionjaiban önmagáról is vall. Az evangéliumok sorai között olvasva, egyfajta turini lepelként, a férfiember képe is kirajzolódik. Ez a sziluett állhatatos keresés közben körvonalazódik, és csakis azok előtt, akik hasonulni szeretnének hozzá, mert bizonyos értelemben hasonlítanak is [5]. A hús-vér figura nem lényeges, sokkal fontosabb az, amit az Atya felhatalmazott nagykövete láttatni akart. Tanítványai ebből keveset fogtak fel, ellenfelei pedig „test szerint” ítélték meg őt is, ahogy minden egyebet [6]. Ha ráérzünk arra, hogy ő az egyedüli mértékadó, már nem vagyunk elveszett emberek.

Az evangéliumok hitelességét a bennük szereplő csodás események felől is megközelíthetjük. Mondhatnánk: ez hit kérdése, de nem mondjuk, mert az Emberfi hiten az értelem *fejlődőképes* működését értette [7]. Amit a nép csodatevésnek vélt, azt ő nemes tetteknek, elvégzendő munkáknak tartotta, olyan jeleknek, amiknek célja volt. Gyógyításaival és halott-feltámasztásaival el akarta *gondolkodtatni* az embereket [8]. A „jelekkel” tehát Felkenti mivoltát húzta alá. Nikodémus ezt evidenciaként kezelte: jogállásod nyilvánvaló, hiszen cselekedeteid bizonyítják azt [9]. A csodák üzenete ugyanaz, mint a szavaké: *én vagyok* (Isten fia, s ezért: az igazi messiás).

[1] Lásd Karl Herbst: *A valódi Jézus* kritikáját (mek.oszk.hu/08700/08766 42 – 50. old.)

[2] mek.oszk.hu/14600/14682

[3] mek.oszk.hu/08000/08019 116 – 127. old.

[4] 1Tim 1,3–11

[5] Tm 48., 53., 69.

[6] Jn 8,15–6

[7] Tm 19.

[8] Jn 5,19–23

[9] Jn 3,1–2; Tm 65. A vincellérek tisztában vannak a Fiú státusával!

Az adópénz természet feletti előkerülése kizárólag Péternek szólt [1], megerősítvén őt abban, hogy valóban a Fiúval van dolga. A víz borra változtatása a Tizenkettőt vette célba, hasonló okokból [2]. Ez a „pedagógiai” jellegű csoda a csoport összekovácsolását szolgálta. Mária jelenléte erősen kérdéses, szerepeltetése valószínűleg utólagos átköltés. Ha már a legelején tisztában volt sarja, közvetlen istenkapcsolatból fakadó, határtalan lehetőségeivel [3], akkor miért akarta a nyilvános működés közepén hazatoloncolni, mint egy dühöngő örültet? Jézus kíméletlen reakciója azt bizonyítja, hogy a 431-ben piedesztálra emelt „istenanya” sose vette őt komolyan [4].

Egyes teológusok „foglalkozásszerű” vándorprédikátorként és gyógyítóként állítják elénk, noha egyik sem volt... Az Emberfi csak megvilágosodása után kezdett „bejárni minden földet” [5], és leginkább spontán feltámadó irgalomból segített a rászorulókon. Követői szintén a „mennyei hatalomba való beöltöztetés” után erednek útnak, így jutván hozzá a beígért „százannyihoz” [6]. Vándorrra a közvetlen istenkapcsolat demonstrálásának belső kényszere tesz bennünket, a gyógyító Erő pedig rajtunk áthaladva, másik dimenzióból jön [7]. Persze, nyakatekerten tudományos magyarázatokat is lehet keresni Jézus nemes tetteire – melyeket számunkra is előírt – [8], vagy egyszerűen tagadni az Atya akaratából és segítségével elvégzett munkákat [9].

Jelenleg tíz, töredékes formában megmaradt evangéliumot ismerünk, ezek: *Fülöp, Péter*, (a magdalai) *Mária, Nikodémus, Mani*, a *Héberek*, a *Nazoreusok*, az *Ebioniták*, az *Egyiptomiak* és (a karióti) *Júdás* tanúságtételei. Utóbbi a sok éves helytelen tárolás miatt pernyeszerű állagra esett szét, ezért kutató munkára alkalmatlan. A kanonizált evangéliumokkal együtt tehát tizennégy írott beszámolóunk van, de feltehetően néhányval több is lehetett.

Ha Jézus valóban csak egy vándorló vajákos, egy bölcs ember, egy moralista, egy haszid zsidó, egy filozófus, egy költő, egy félreértett próféta volt, akkor megmagyarázhatatlan az az írásbeli és tudományos érdeklődés, mely személyét és tanítását a mai napig övezi. A benne hívők hite *kellő ismeretek hiányában* is megingathatatlan. Még a személyével perlekedő Nietzsche is az ő bőrébe akart bújni... Itt valami természet feletti „dimenzionális” különbségről van szó. Simon Péter először naiv körülírással él: egy igaz angyalként definiálja, s csak később döbben rá az igazságra [10].

Pál – a közhiedelemmel ellentétben – nem teszi Istenné, csak Úrrá, azaz egyedüli mértékadóvá. Maga-választotta, s következetesen használ neve is ezt tükrözi: az Emberfi Isten emberi Fia, vagyis a Magasságoshoz legközelebb álló földi személy. Ezért uralkodhatott szuverén módon, „királyként” [11]. Ezt a királyságot kínálja nekünk is [12], nem egy szocializmusszerűen fel-nem-építhető országot!

[1] Mt 17,24–7 Az ezüstpénzt a hal a szájában hozta, nem a gyomrában volt!

[2] Jn 2,1–12

[3] Tm 107., Mk 9,23

[4] Tm 100., Mt 12,47; Mk 3,31–5; Lk 8,19–21

[5] Tm 13.

[6] *Mint a nap!* 28 – 29. old. (mek.oszk.hu/22000/22058)

[7] Mk 5,30; Lk 8,46

A téma bővebben: *Pszichén innen, és túl...* 17 – 27. old. (mek.oszk.hu/10800/10888)

[8] Mt 5,16

[9] Jn 5,17–21

[10] Tm 12., Mt 16,16

[11] Tm 1., 82., 110.

[12] Mt 19,28

Kövess engem !

A közhiedelem szerint mindenki ugyanabban az Istenben hisz, mivel csak egy Abszolútum létezhet, különböző neveken. A júdaizmus felett álló Úr, a muzulmánok dicsőítette Allah és a keresztények által Atyának aposztrofált személy azonban nem hozható közös nevezőre. Nyilvánvaló, hogy e tekintetben is a Magasságos emberi Fia (tehát a lelkületében hozzá legközelebb álló egyén) igazíthat el bennünket. Sokat írtak már arról, hogy miért „jött” Jézus, az alábbiakban főleg arról fogunk beszélni, hogy miért nem jött.

Ő azt állította magáról, hogy második (felülről való, értelemmel véghez vitt) lelkileg is megtisztító születése előtt még senki sem ért el hozzá hasonló, teljes szellemi megvilágosodást [1]. Ez azért is meghökkentő tény, mert közlése szerint bármelyik logikusan gondolkodó férfi vagy nő utolérheti őt, talán meg is előzhette volna [2]. A zsidó próféták sajnos nem érték el az *isteni igazságosság* szintjét, még Beméritő János sem [3]. A keresztény egyházatyákról ne is beszéljünk...

Az a baj, hogy mindenki erkölcsi-etikai téren akar bizonyítani [4]. Az ilyesfajta, farizeusi megtisztulás azonban lehetetlen, a vétkektől való *végleges* szabadulás a Lélekben való tudatos megkeresztelkedés következménye [5]. A gazdag ifjúból „csak” az ezt lehetővé tévő Pneuma (a homogénná vált lelkület) hiányzott. Az életszentségszerű büntelenség illúzió, Szűz Máriát is csak a teológusok emelték erre – az igencsak ingatag – piedesztálra, majdnem fél évezreddel (!) az események után.

A jeruzsálemi püspökségben Pétert leváltó „igaz” Jakab sikertelenül akarta beleintegrálni Jézus új bort jelentő tanítását a júdaizmus régi tömlőibe. Vállalkozása előre látható volt [6]. Szent Pál dörzsöltebb módon, az Írások szerint, vitte végbe a dolgot [7]. Ez csak úgy volt lehetséges, hogy a Tizenkettő beérte a „megfáradt presbitertárs” státusával. Az őskereszténység egyházatyái pedig sok száz évvel a Nyilvános Működés után születtek, ők már csak pogány filozófusok által befolyásolt krisztológiai konstrukciókkal állhattak elő. Teológiájuk az ószövetség talaján álló Saulus–Paulus feltétlen tiszteletén alapult, leveleit az evangéliumokkal egy szinten kezelték.

Igazi, kinyilatkoztatató jellegű, tudása kizárólag az Emberfinek volt. Ő az egyedüli mértékadó, az összes szentet és boldogot nyugodtan elfelejthetjük. A szentség fogalma amúgy is képlékeny, alig-alig definiálható. Leginkább az egymásnak adott dicsőséghez hasonlít [8]. Szentté egyébként is csak a delikvensnél nagyobb személy avathat valakit, magyarul: Isten. Aki ezt is teszi, hisz az egyetlen szentség a Fiúi státus elérése ! [9]. A boldoggá minősítéshez pedig tudni kell, hogy Jézus ajkán mit jelent ez a jelző. Valami olyasmit, hogy az illetőnek, nehéz helyzete ellenére, bizonyos szempontból jó dolga van. Pofára esett ugyan, de így legalább közről láthatja azt, amit az orrukat magasan hordók észre sem vesznek.

[1] Tm 23., 32., 49., 61., 89., 90., 91., Isz 172a/190; Jn 3,3; Mt 6,22–3; Lk 11,35–6

[2] Tm 1., 2., 3., 4., 26., 49., 61., 109., 115., Jn 4,34–8; Mt 13,43: A nap önmagától fénylik !

[3] Mt 5,43–8; 6,33; Tm 14., 51., 45. 79., Mt 11,7–14; 13,17; Lk 7,24–30; Jn 6,46

[4] Mt 23,25; Lk 11,39–52; Jn 7,19; 14,12–4; 16,23–7

[5] Tm 52., Jn 6,63; 7,22; 8,30–47; Mt 23,25; Mk 10,38c; Lk 11,39; 1Ján 3,9; Isz 57/129
(Ezért nonszensz a gyermek-keresztelés gyakorlata.)

[6] Tm 11., Jn 5,39–43

[7] *Szentlecke Párról* (mek.oszk.hu/16500/16532)

[8] Jn 5,39–47

[9] Jn 5,44

Az a gondolkodó mindenképp jól jár, aki a Biblia első tizenegy fejezetét nem hozza összefüggésbe az újszövetséggel. A szóban forgó történetek ugyanis még a júdaizmusnak sem szerves részei. Ez a vallás egyértelműen Mózeshez köthető, ő vetített vissza bizonyos dolgokat a páttriárkák korába [1]. Folyamközi kultúrákból adoptált mítoszok segítségével próbált meg választ adni az emberiség nagy kérdéseire. Ezek közül legalapvetőbb a teodicea, amivel máig se birkózott meg senki. Szent Ágoston ugyan foglalkozik vele, de a rossz tulajdonképpeni okát végül is nem mondja meg.

Az Emberfi a kánoni evangéliumokban többször rámutat a bűnösre, „székfoglaló” beszédében szintén megnevezi [2]. Ezzel lesöpri az asztalról a régi és mai írástudók spekulációit. Minden út Jézuson keresztül vezet, más név nem adatott számunkra. Ő sose beszél a logikátlan, ám hallgatólagosan elfogadott „próbatételről”, melynek állítólag Isten veti alá az embert. Árnyékvilágunk degradált élőlényeit a Hazugság atyja rángatja bele a bűnbe. Ebből a szolgaságból csak a Fiúi státusba kerülés jelent kiutat [3].

Szabadulni az szeretne, aki rossz helyen tartózkodik. Ha a Jóisten teremtette volna ezt a világot, nem lenne szükség semmiféle Messiásra. A világ fiai nem is igényelnek ilyet. A vallások csordaszellemű hívei szintén jól érzik magukat, egész addig, amíg rá nem döbbennek, hogy hol vannak [4]. Komikus módon maradni szeretnének börtönükben, de nincs apelláta: a siralomház után kivégzés következik. A biológiai halál egyáltalán nem jelent automatikus felmenetelt a Mennyországba. Ellenkezőleg: az immanens bejutás (a királlyá válás) lehetőségének megszűnését jelenti.

Itt se az ima, se a böjt nem használ [5]. Böjtölni a világgal kell [6], az ima pedig az a Miatyánk, melyben szintén a Fiúi státust kérjük: nekünk, nyilvános működésünk során kell megszentelnünk a Nevet, hogy *bennünk és körülöttünk* jöjjön létre az a nem evilágból való királyság, aminek az igazi mammon a tápláléka [7]. Ez az ország építhetetlen, mert öröktől fogva készen áll. Csak meg kell találni...

A hit persze elengedhetetlen... Mármint az, amit Jézus annak mond ! [8]. Ő egyre növekvő tudást ért ezen. Az ilyen hit megszerzéséhez ismerni kell az írásbeli krisztusi kinyilatkoztatást. Az erkölcsi „megtérés” nem pótolhatja a más (világnézeti) felismerésre térést. E nélkül semmiféle országbeli ismerethez nem juthatunk hozzá, mert ez a száznyolcvan fokos fordulat központi része annak az Örömhírnek, amiért a kereszthalált is elvállalta [9].

Nem misztikus módon váltotta meg az emberiséget, hanem az Igazság közzé tételével. Az ember és a világ nem más, mint a sátáni akarát megtestesítője. Schopenhauer szerint „tárggyá vált akarát”, József Attila pedig olyan gyűlölet-ködként definiálta, ami aromaként hatja át a mindenséget. Metafizikai értelemben a kozmosz a Gonosz térerőszerű kiterjedése. Ebben a milióban – magától értetődően – nem lehet semmi (abszolút) jó, ez hosszú távon kiderül, ha futamidőben nézzük az egyes dolgokat.

Isten által teremtett pokol nincs, vagyis egy olyan hely, amit azzal a céllal hozott létre, hogy megbüntesse a bűnösöket. Még olyan közeg sem létezik, melybe a vétkesek önhibájukból esnek bele, avagy nem is akarnak kijönni belőle, mert élvezik a maguk társaságát. Isten Világában viszont – átmeneti jelleggel – mindig lehet egy zárvány, az (angyali) teremtmények szabad akarata miatt. Saját életterünk is ilyen fals képződmény,

[1] Az ősi szövetségekötésre csak addig van szüksége, míg felül nem írja azt:

„Az Úr, a mi Istenünk, a Hóreb hegyén szövetséget kötött velünk. *Nem atyáinkkal kötötte az Úr ezt a szövetséget, hanem velünk...*” (MTörv 5,2-3).

[2] Isz 57/129; Mt 10,28; 12,24-8; Lk 10,17-20; 12,4-5; 13,16; 22,31; Jn 8,44

[3] Jn 8,31-6 Ekkor és ezért nyerjük el bűneink bocsánatát, ami megváltást jelent számunkra.

[4] Tm 27., Mt 8,11-2; Lk 13,28-30 A „gyehennára kerülés” a világ sötétségébe való belevesztést jelenti. Ezt csak a Pneumával rendelkezők kerülnek el, akik felismerik (Tm 4., 55., 81.) a helyzetet. Jézus ennek hiánya vagy megléte alapján végzi az előzetes kiválogatást (Mt 25,1-46). Tehát nem az utolsó ítéletről van szó !

[5] Tm 5., 13., 105. Jézusnak egyikre sincs szüksége ! (Mt 9,14-5; Mk 2,18-20; Lk 5,33-5

[6] Tm 26., Isz 29/90 32/124 62/145 134/35 139/41

[7] Tm 1., 2., 3., 114., Lk 12,42 (lisztrész = amibe a kovász kerül) 16,9-13; Jn 4,31-4; 6,27-58; 18,36

[8] Tm 58., 83., 91., 109., Jn 5,24; 14,11

[9] Mt 5,17-20; 18,3; Mk 1,15; Lk 13,5; 16,17 = szemléletváltás vagy sziszifuszi korrekció...

egy téridő-belileg létező „idegen test”. Ez a nemkívánatos jelenség a Valóság meggörbítése. Az (örökké) élő szellemi szövetet a soros Tékozló fiú a fonákjára fordította, ezért ütheti fel fejét mindenben a Rossz. A rendszer erővonalai egy negatív irányba mutató, sátáni evolúciót jeleznek, mely teljes szekularizációba torkollik.

A tudósok személytelen istene egy Univerzumot átható Rendező Elv, a természet törvénye, egy fizikai Erő, ami matematikailag leírható. Ez tehát egy materialista abszolútum, akit technokrata módon kell imádni egy panteista világban. Prófétái az emberiségért munkálkodó altruista egyének, akik szellemi teljesítményeik alapján foglalják el bárkivel behelyettesíthető státusukat, a madáchi falanszterben.

Ennek a pokolnak a kapui azonban belülről vannak bezárva, tehát kitörhetünk a fojtogató atmoszférából. Ha Istennel állnánk szemben, akkor esélytelenek lennénk, az ő segítségével viszont bármit megtehetünk, ha az az isteni igazságosság szolgálatában áll [1]. Ezen a világon, a Bemerítő nevével fémjelzett [2], osztó igazság nevében képtelenség rendet tenni, ezért Jézus még a legegyszerűbb jogi esetet sem vállalta fel [3].

Gazdasági és/vagy politikai programja se volt, sokan mégis azt hiszik, hogy egy ideális társadalom alapjait akarta lerakni, illuzórikus erkölcsi intelmek kőbe vésésével. A hegyi és a mezei beszéd a szó szerinti értelemben vett követőinek szól, a reménybeli Fiú-aspiránsoknak. Ezek, hozzá hasonló módon, a mester és tanítvány viszonylatában fognak oktatni. Egyikük sem vállal közéleti szerepet, nem lesznek a hétköznapi igazság bajnokai, nem válnak az ökológia, az egészséges életmód vagy a lakáskultúra korifeusaivá. A hosszú élet titkát és a boldog házasság receptjét se fogják megsűgni.

A kulturális fejlődés s az ezt lehetővé tevő egészségügyi és technikai infrastruktúra kialakítása materialista törekvés. Sokféle „szent kísérlet” van, de a haladás csak mítosz. A világ fiainak bármilyen társadalmi berendezkedés megfelel, ők megtalálják a számításukat [4]. Istenük a család, ami észrevétlenül beleintegrálja őket abba a Gépezetbe, mely üzembiztosan, olajozott hazugságokkal morzsolja fel őket. Jézus szava baráthoz és ellenséghez is szól: „Óh, emberek fiai ! Csak a halálnak nemzetek, és csak a pusztulásnak építetek” [5]. A biológiai élet egész egyszerűen értelmetlen.

Tragikus, hogy a homo sapiens elfogadja a „zárt földi pályát” mint természetes keretet. Ezen belül tervez, vágvaít is ezek közé a határok közé szorítja. Gyermeckesői végén ki is mondja a non plus ultrát: *boldogan éltek, míg meg nem haltak*. Ez az idill torz istenképéről is lerántja a leplet. Vajon miben bízunk? Valamiféle össznépi megváltásban? Kollektív üdvtörténet nem létezik, csak a csordaszellemű hívek fejében...[6].

A biztos halál tudatában kizárólag hazugságokkal körülbástyázva lehet éledgelni. Igaz, van belőlük bőven:

Az ember a legfőbb érték
Személyiséged szent és szuverén
Mindenkinek szabad akarata van
Isten egyedi alkotása vagy
Bízz a gondviselésben
Higgy az egyházban
Fogadd el, ami jön
Adj hálát mindenért
Csak bátorságra van szükséged
Akaraterővel mindent elérhetsz
Ki-ki saját sorsának kovácsa

[1] Tm 107., Isz 123/204; Mt 5,16; 17,20; 18,19; Mk 11,23

[2] Jn 5,33; Tm 45.

[3] Tm 73., Lk 12,13-4

[4] Jn 7,6-7

[5] Isz 104/218

[6] Tm 2., Mt 7,13-4; Lk 13,23-4

Aki bedől ezeknek a lózungoknak, az előbb–utóbb ateista lesz. S éppen ez a cél ! A hitében csalódott ember sértődötten lefordul ama keskeny útról, mely a szűk kapuhoz vezet. Sosem fogja átlépni annak a lakodalmas háznak a küszöbét [1]. Az ateistagyártás a papok reszortja, akik általános és árnyalatokig menő gondviselést hazudnak. Döngő léptekkel haladnak a széles úton, a páli zászlót lobogtatva. Mind tömegekben gondolkodik, holott az emberek többsége csak papíron hívó. Születésekor és halálakor statisztikai adatként jelenik meg, de életében nem volt beszámítható tagja a gyülekezetnek.

Régen ezt szalonkereszténységnek hívták, ám az igazság az, hogy a kereszténység maga az a „szalon”, ahonnan a keresőket kinézik... Az egyházfiak a talpas poharakból koktélt szűrőszőlő úri közönséghez hasonlítanak, akik kis esernyőt is tűznek az italukba. A hívők nedűjét parányi ejtőernyővel szolgálják fel, ami Istenüket szimbolizálja. Tudniillik olyanok ők, mint a vadászpilóta, aki végveszély esetére nyakába veszi az ejtőernyőt, de reméli, hogy sose lesz rá szüksége.

Nem fogják fel, hogy körülöttünk egy hadüzenet nélküli hidegháború zajlik. A világ fejedelme kezdettől fogva embergyilkos [2], kozmikus birodalmában az Atya fiai sehol se tudják lehajtani a fejüket ! [3]. Köznapi értelemben vett nyugalomról és békéről szó sem lehet [4]. A Jézus szándéka szerinti béke és biztonság csak üldöztetések közepette tölthet el bennünket [5]. Boldog élet és kellemes családi milió helyett az örömhír demonstrálását (nem pusztán a hirdetését) kell megcélozni [6].

Ez a küldetés kollektív módon nem teljesíthető. A vallási szervezetek – intézményes jellegük miatt – alkalmatlanok erre [7]. Jézus nem is akarta, hogy tanítványai papokra és hívekre tagolódjanak, egy hierarchikusan felépülő egyházban [8]. Az ő „egyszemélyes eklézsiái” kikezdetlenek, az Ellenfél nem talál rajtuk fogást [9]. Péter az Emberfi szó szerinti követésére kapott parancsot a János evangélium végén [10].

Mestere azért „jött”, hogy lebontsa a vádló munkáit. Először saját magában, aztán maga körül. Ebben kell őt utánoznunk, hiszen hozzá hasonló módon mi is megteremthetjük az Atya–Fiúi mélységű *közvetlen* istenkapcsolatot [11].

[1] Tm 76., Mt 22,8; Jn 5,17–29

[2] Jn 8,44c

[3] Tm 87., Mt 8,20; Lk 9,58; Isz 195/37

[4] Tm 15., Mt 10,34; Lk 12,49

[5] Tm 1., 59., 91., Mt 5,1–12; Mk 10,28–31

[6] Tm 27., Mt 5,13–6; 28,18–20; Mk 16,15–6

[7] Tm 39., Mt 15,13; Jn 15,1; Isz 109/53

[8] Jn 13,4–17

[9] Mt 16,18–9; 5,14 (Tm 31., 34., 99.)

[10] Jn 21,15–9 A Fiúságban !

[11] Tm 47., 72., Mt 9,35–8; Jn 2,19; 1Ján 3,8b; Efézus 2,14–7a

Szemet szűrő

válaszaim

1.

A teokratikus társadalmak vallásfilozófiája (teológiája) a kollektív és ezért szükségképpen közvetett istenkapcsolat dogmatikus keretei között kutakodik [1]. Ez teljesen rossz irány, a széles, tömegek számára kikövezett út [2] még a művelőit is veszedelembe sodorja [3]. A gondolataival egyénileg gazdálkodó [4], autodidakta [5], hittételek béklyóitól nem kötött *kereső* viszont révbe érhet [6]. Az ilyen „békesség fia” [7] közvetlen és személyre szabottan visszaigazolt [8] istenkapcsolatra vágyik. Pusztá szemlélőként is [9] vagy érintettsége okán [10] rossznak bélyegzi az őt körül vevő világot [11]. E lelkiületbeli szembe helyezkedés [12] teszi lehetővé számára a geocentrikus és emberközpontú szemlélet talaján álló „építmény” lerombolását [13]. A helyes világkép [14] azt a Törvényt is érvénytelenné teszi [15], ami Istentől eredeztetett, de hamis ősképeket sulykol [16]. A minden területre begyűrűző hazugságok [17] áttekinthetetlenné és korrigálhatatlanná teszik a Rendszert. A káosz azonban csak látszólagos, tudniillik a teremtető demiurgosz saját (ördögi) logikája szerint irányítja sötét Birodalmát [18]. Az igazság megismerése és (a mellette való döntés utáni) *birtoklása* minden lélek alanyi joga lenne – egy Isten által teremtetett világban.

2.

Az (ős) kereszténység egy Pál által alapított vallás, ami jócskán „túlélte magát”. Eszmerendszerét három oszlop tartotta: a nem létező kollektív üdvtörténet erőltetett kontinuitása [19], a Jézus-esemény és a küszöbön álló világvége. Mivel a zsidó vallási értelmiség [20] nem volt hajlandó beleintegrálni a názáreti építőmester tanait a júdaizmusba [21], s

[1] Jn 5,39a

[2] Mt 7,13-4; Lk 13,24

[3] Jn 5,39b-47; Lk 24,25-7 Nem egy Jézus nevű emberről, hanem a „megistenülés” lehetőségéről! (vö. Jn 10,31-9). A Fiú Atyja nevében (Jn 10,32), tehát isteni státusban működött (Jn 5,17-23).

[4] Mt 13,52

[5] Jn 6,45; 7,15

[6] Tm 1. Ez a lehetőség Isten ajándéka (Jn 4,10), hiszen az anyag mélyén ő rejlik (vö. Tm 28.).

[7] Aki, Jézushoz hasonlóan, teljes lelki nyugalommal megáll a saját vallásfilozófiai lábán (vö. Tm 15.).

[8] Tm 89. Örangyalaink név szerint (vö. Jn 10,3) hozzánk jönnek, és a mieinket adják oda!

[9] Tm 4., Isz 62/145

[10] Tm 69., Mt 5,3-4; Lk 4,18-9

[11] Jn 7,7; Tm 55., Isz 57/129

[12] Tm 48., Isz 29/90; 139/41

[13] Tm 72., 1Ján 3,8b

[14] Tm 112., Mt 24,35

[15] Mt 5,17-20; Lk 16,17

[16] Tm 85. (Tm 39., Mt 15,13)

[17] Jn 8,44 atyja a hazugságnak = tőle indul ki, s birodalmának minden szegmentjében jelen van

[18] Jn 3,19-21

[19] Lásd a Zsidókhoz írott levelet, ill. Bemérito János „szerecsenmosdatását” (Jn 3,27-36).

[20] Mt 23,37-9; Lk 13,34-5

[21] Zsk 120a – 120b

a nyilvános működés se hozta meg a maga idejében a várt eredményt [1], csak az apokaliptikus várakozás maradt. Ezt a félreértésen alapuló [2] „visszaszámlálást” már nem zsidó, de az őszösvetség írásait bekebelező hívők kezdték el. Rá kellett volna ébredniük arra, hogy Pál halálával hiteltelenné vált az általa interpretált örömmüzenet ! A címzetes apostol ugyanis biztos volt abban, hogy a nagy esemény még az ő életében bekövetkezik. Teológiájának három lábán álló székéből csak egy volt valóságos tartóelem: Jézus nemes tettekkel bizonyított [3] igehirdetése. Sajnálatos módon ezek a logionok a páli levelekben alig-alig [4] tűnnek fel, Az *apostolok cselekedeteibe* pedig egy se jutott...

3.

A Jézus-esemény a maga korában nem váltott ki nemzetközi érdeklődést. Ehhez hiányzott a média gyors és pontos hírszolgálat. Az akkori „világ” a Római Birodalommal volt egyenlő, ennek délkeleti csücskéből indultak az apostolok (Péter és Pál kivételével) Kelet felé. A világ e másik fele viszont messze esett [5], és megvolt a maga ősrégi vallásfilozófiája. Az idő múltával a nyilvános működés szem- és fültanúi elhunytak, a zsidó krónikába meg be sem került, az „agyonhallgatási” politika miatt [6]. Az írott evangéliumok 50 körül kezdtek szamizdat módon, azaz kézen-közön, terjedni. 62-ben a kereszténység teológiailag elvált a júdaizmustól, 70-ben pedig Zsidóország is megszűnt. Az arám nyelvvel csupán a régióban lehetett boldogulni, a fizikai szétszórás után tehát (elsősorban görög) fordításokra volt szükség. Igazi nyilvánosságot az államvallássá tétel jelentett, ill. a sokkal későbbi reformáció. Ettől kezdve már „csak” az analfabétizmus jelentett gátat, meg a teológusok Írás-tudatlansága. Mivel Jézus szavai rejtettek, a valódi üzenet megfejtéséhez kevés a szövegek kinyomtatása, azokat értelmezni kell ! Ehhez szükség volt a Tamás-evangélium 1946-os előkerülésére, mert az Emberfi terminológiáját a kommentátorok abból sajátíthatják el [7].

4.

Többen is kérdezték: miért maradt ki a műből a Tamás-evangélium... Nos, azért, mert ott a regényszerűen olvasó szinte minden fennakadhat. E logiongyűjteményt tudniillik lépésről lépésre meg kell fejteni, ahogy a Szellemi Hagyaték előszavában írtam. Természetesen megvan a teljes kommentár, hiszen anélkül nem lehet belefogni az újszövetségi iratok értelmezésébe. Időrendileg tehát az készült el először, „tolvajkulcsként” az nyitott ki minden teológiai zárat. Persze, nem azonnal. A logionok alá került néhány mondatos konklúziót azonban nem adhatom közre, ezzel ugyanis szembe mennék a Szerző szándékával. A megfejtés az olvasó egyéni teljesítménye lesz. Nyugodtan bele lehet fogni: a kettőszert kettőre mindenkinek négy fog kijönni. A nemzetközi számozás régészetiileg elfogadható, ezegézis szempontjából viszont rossz. A Prológus ugyanis csak a címe a logiongyűjteménynek, az érdemi rész a Tm 1-el kezdődik. Például, ha az olvasó írta egy tíz pontból álló Házirendet, akkor az első pont ugye nem a cím lenne. A mondások száma azok megfejtése után derült ki, a „régészek” tudniillik néhol összeragasztottak, ill. szét is szedtek logionokat.

5.

Néha egyetlen szó is megoldja a problémát, ha a fordító nem változtatja meg a tudatosan használt jézusi kifejezést. Például, aki szavait „megőrzi”, ill. „magánál tartja”, az azt jelenti, hogy birtokolja, vagyis sajátjaként azonosul vele, eggyé válik annak tartalmával.

[1] Tm 37., Jn 7,33-4; 13,33; 16,8-11; 16,16-9; Lk 19,11; 22,31-2; 24,48-9

[2] *Sehova tanúi* In: *Az elvetett kő*, 41 – 45. old. (mek.oszk.hu/15000/15052)

[3] Jn 5,36; 10,25-6; 14,11; 15,24

[4] *Szentlecke Párról*, 56 – 63. old. (mek.oszk.hu/16500/16532)

[5] (Tamás mondta Jézusnak) „Küldjél máshová, ahová akarsz, de az indusokhoz nem megyek.” (Zsk 118.)

[6] Hithű zsidók ma sem ejtik ki Jézus nevét, helyette azt mondják: „az az ember”.

[7] mek.oszk.hu/14600/14682

6.

A júdaizmus teológiai esszenciája (tulajdonképpen célja) hittétel formájában nem fogalmazható meg. Ebben a vallásban ugyanis nincsenek dogmák, ami nem is baj. Az isteni kinyilatkoztatás hiánya viszont kezdettől fogva furcsa... A szigorú Bíró-Isten csupán a Törvény tábláit adta át, önmagáról nem mondott semmit. Kiválasztott népe elé geopolitikai perspektívákat tárt, ebből a szövetség hatálya alatt álló egyének kollektív módon részesednek. Pontosabban: majd az utódaik fognak profitálni... Az immanens üdvözülés lehetőségét Jézus kínálta fel demonstratív módon [1]. Amíg népe nem fogadja el közvetítő szerepét, addig a júdaizmusból hiányozni fog az egyéni megmenekülést biztosító kinyilatkoztatás [2]. A vallás teológiai esszenciáját is ő foglalta össze, egy mondatban [3]. Ez az út egyénileg is járható, ha valaki a királlyá levés helyett [4] a cselekedeti megigazulást választja. A Bemerítő lényegében ezt hirdette meg, de társadalmi, s így járhatatlan, útként: „Emberek, tartsuk be a Törvényt ! Már nem kell kitalálni, le van írva !” Ez pofon egyszerű, ám kollektív módon, ideológiai programként, megvalósíthatatlan [5].

7.

A világvallássá fejlődött kereszténység, ami Nagy Konstantinig vezetheti vissza magát [6], agyaglábakon álló óriás. Az új szövetség tudniillik nem egy intézménnyel köttetett meg, hanem reménybeli Fiú-aspiránsokkal [7]. Ezek a kiválasztott személyek [8] a mester és tanítvány viszonylatában fognak oktatni, az Elsőszülötthöz hasonlóan [9]. Isteni tudásuk [10] egyéni és személyre szabott kinyilatkoztatások gyümölcse lesz [11]. A kellő alapokat az evangéliumi szövegek adják, melyeknek minden szava fontos. A modern kori hamis próféták arra törekszenek, hogy lehetőség szerint redukálják ezt a felvilágosító anyagot. Emberközéppontú (és ezért materialista) teológiájuk a szekularizáció malmára hajtja a vizet. Tanításukból nem véletlenül hiányzik a satanológia: nem akarnak gazdájuk orra alá borsot törni... Világvégevel sem riogatnak, nehogy bekövetkezzen valaki fejében ! [12].

8.

Jézus antagonisztikus ellentétben állt [13] azzal a világgal, amit alkotója istenkapcsolat helyett kínál. A homo sapiens számára persze ez a „világ” csak a közvetlen környezete, amit egy ideig és bizonyos mértékig ellenőrizhet. Hiúság motiválta tudatlanságában hiszi azt, hogy ő „a teremtés koronája”. Valójában a többi embertől és az általuk létrehozott dolgoktól függ. Használati tárgyak és intézmények uralják, a természet erőiről nem is beszélve. Kedélyállapotára még az időjárás is hatással van. Az egyes ember sorsát genetikailag kódolt véletlenszerű változók szabják meg. Lehetőségei, adottságai és eszközei korlátozottak, ez pedig kapcsolatai minőségére is rányomja a bélyegét. Boldogsága nemi életébe van ágyazva, az ebben való részesedése azonban zéró közeli is lehet. E sátáni rendszer automatizmusát csak időnként szakítja meg teremtményének kézi vezérlése [14].

[1] Tm 27.

[2] Mt 23,37–9; Lk 13,34–5

[3] Mt 7,12

[4] Jn 3,22–6 Itt a szellemi megtisztulás (Jn 3,5–7) csatázik az osztó igazsággal (Mt 21,32; Jn 5,33).

[5] Jn 7,19

[6] Az erejük teljében leköszönt apostolok (Zsk 119.) ekkor már jó 250 éve halottak.

[7] Lásd *Merre menjünk?* 17 – 19. old. (mek.oszk.hu/16100/16137)

[8] Tm 22., 48., 76.

[9] Mt 23,8–12; Lk 22,24–30; Jn 13,12–7 Nem szabad, és nem is lehet hierarchiába rendeződni, mert a szőlősgazda mindenkinek ugyanazt a bért fizeti (Mt 19,27 – 20,16).

[10] Tm 61., Jn 7,16

[11] Tm 89., 109., Jn 15,1–17

[12] Tm 112., Mt 5,17–20; 24,35; Lk 16,17

[13] Jn 7,7; 1Ján 3,8b; Lk 4,5–8; Isz 29/90; 32/124; 57/129; 62/145 stb.

[14] pl. Isz 194/79; Jn 19,8–11

9.

Mi a különbség Isten és a Sátán „látása” között? Mivel a Tékozló fiú nem lépett be a neki is felkínált (igazi) Világba, lénye nem vált praexistenssé [1], azaz örök élete csak egyirányúan végtelen. Ez azt jelenti, hogy nem látja-tudja a jövőt. Sem a magáét, sem a teremtményeiét. Befolyásolni is csupán evilág erővonalai mentén képes őket, de ez nem érinti a lényeket [2].

10.

A kenyérszaporítás csodája arra is rámutat, hogy a létfeltételeknek „állampolgári jogon” kéne járniuk, de a Sötétség Birodalmában a legalapvetőbb dolgok sincsenek biztosítva. Ezekhez csak fáradozás vagy bűnözés [3] útján lehet hozzájutni, s megtartásukhoz erőszakot kell alkalmazni. A hazudozás, szélhámosság vagy prostitúció persze kifizetődőbb. A földi javak birtoklása „alapértelmezésben” sem demokratikus, megszerzésükhöz lehetőségek, adottságok, eszközök, kapcsolatok és információk szükségesek. A jog nem más, mint az uralkodó szféra törvényerőre emelt akarata, amit karhatalommal véd. A kitermelődött elit (a gazdagok és szépek celeb életvitellel „igazolt” érdekházassága) már a jó pénzért mért felsőfokú oktatás során kiszűri az osztályidegen elemeket.

Evilág Ura a létfeltételekkel való sakkozás segítségével tartja kordában alattvalóit, a kiéheztetés és a mézesmadzag rángatása egyaránt beválik. Elvileg ingyen is biztosíthatná az evilági élet kereteit [4], ám akkor az emberiség kevésbé lenne mobilizálható. A kényszerű fickándoást éppen az egyenlőtlenség, a minden téren jelentkező anomáliák generálják. A dróton rángatható „marionett figurákat” leginkább a szexuális nyomor készíti a zavarosban való halászásra. A cél az, hogy a halhatatlanná tehető lelkeket értéktelen üveggyöngyökre cseréljék be [5].

Az élet-adás és a létfeltételek biztosítása egy és ugyanaz. Ebből is látszik, hogy az evilági lét nem az Élet... Aki örökké él, azt felesleges különféle járandóságokkal ellátni, mert az önmagában való élet [6] mindezt vagy magában foglalja, vagy ilyenekre nincs is szükség. Jézus kenyérszaporítása éppen ezt akarta jel-szerűen demonstrálni ! Ő nem azért osztogatott kenyeret, hogy cserében meghallgassák. Ellenkezőleg: aki őt hallgatja, annak biztosítva lesz a kenyere... [7].

Az Atya emberi Fiainak persze táplálniuk kell a hústestüket is, a mennyei energia [8] ugyanis más csatornákon áramlik. Ama „százannyit” [9] gondviselésre jogosultan [10] veszik magukhoz, amikor erre szükség van. Az önmagunkkal való tusakodás közben ez nem indokolt... [11].

11.

A Bibliában előbukkanó „Él az Úr !” felkiáltások nem azt jelzik, hogy az Örökkévaló még nem hunyt el, tehát potenciális fenyegetést jelent valakik számára. „Él” egyszerűen az Isten neve, illetve a kimondhatatlan nevét helyettesítő utalás, egyben a létezését illető hitvallás is, tautológia szerűen. Allah il Allah, vagy héberül: Vagyok, aki vagyok.

[1] Jn 1,1-3

[2] Mt 10,28; Lk 12,4-5; Jn 11,25-6

[3] Jn 3,19-20

[4] A rendelkezésére bocsátott anyag (szellemi szövet) tetszés szerint alakítható.

[5] Tm 59., 71., Isz 32/124; 144/45

[6] Jn 5,26

[7] Jn 6,22-59

[8] Mk 5,30; Jn 4,31-4

[9] Mk 9,29-31 Amikor üldözöttként „járunk be minden földet” (Tm 13.).

[10] Mt 6,25-34; Lk 12,22-31; Isz 132/113

[11] Mt 4,3-4; Lk 4,1-4

12.

A Tamás-evangélium javított és végleges változata tavaly került fel a MEK-re. Csupán a 81. logion változott. Ideírom, akinél nem ez van, az töltsse le az újat !

Jézus mondta: Aki felismerte a világot, a testet találta, és aki a testet találta, a világ nem méltó hozzá.

Mt 5,27-32; Mk 9,43-50; Isz 133/34,4-16; 144/45 (Tm 4., 28., 55., 88., 113.)

1. A világ felismerhető (Tm 4.).
2. Minden (hús)test nemi jellemzőkkel bír.
3. Ez a világ a nemiségre épül, szervesen összefonódik vele.
4. A „kettő” csak együtt győzhető le.
5. A szexualitás Élet-veszélyes ellenfél !
6. Evilág Ura csücsértékként kínálja a szexet (Ter 2,23-5).
7. Aki leszámolt a szexszel, az a világgal már könnyedén elbánik.
8. Jézusnak sikerült ! (Jn 16,33c)

13.

A közfelfogás szerint Isten változatlan és időtlen, mégpedig szükségszerűen, hisz az idő a változás mértéke... Ha nincs változás, akkor nincs mit mérni, ha pedig valami mérhető, akkor változik. Egy ilyen statikus, önmagába fordulóan végtelen szubsztancia azonban megközelíthetetlen, vagyis az alkotót nehéz lenne bármilyen összefüggésbe hozni a teremtményeivel. Időbeli és változó világunk nem találna érintkezési felületet vele, és az Örökkévaló számára is lehetetlen volna az idő és a hely egyeztetése egy dinamikus Erőátadáshoz. Ilyen koegzisztencia viszont létezik [1], úgy hívják, hogy közvetlen istenkapcsolat ! [2].

Ő azért időtlen, mert az örök jelenben létezik, ha úgy tetszik; az abszolút időben. Ez egy saját időbe helyezett rendszerből – a kozmoszból – nézve elképzelhetetlen [3], ám filozófiailag felfogható. Ha ebben a világban sem halna meg senki, akkor a múlt és a jövő elveszítené jelentőségét... Az idő nem a változások visszafordíthatatlanságát jelezné, csak azok nyomon követhetőségének eszköze lenne.

Isten végtelensége változatlan jóságában van, evilág látszólagos állandóságát pedig a folytonos változások hivatottak biztosítani. Ezek a kaleidoszkópszerű átalakulások nem valamiféle fejlődés jelei, hanem a végesség bizonyítékai. Egy zárt rendszert csak rotációval lehet fenntartani, ami azt jelenti, hogy a változások irreverzibilisek, mert egy múltat és jövőt ismerő saját időben történnek. Magyarán: aki egy ilyen életteret kreál, az már a tervezés szintjén embergyilkos [4]. Vegyük ehhez hozzá, hogy létfeltételeink sincsenek biztosítva, s nemcsak bizonyos körülmények hatalma alá vagyunk rendelve, hanem rajtunk kívül álló erőknek is ki vagyunk szolgáltatva ! [5]

A teremtés koronája a kozmosz meghódításáról álmodik, de még a naprendszerből se teheti ki a lábát. Már a szomszédos bolygókon is olyan időjárási viszonyok vannak, melyekhez képest a földi tornádók csak wellness-attrakciók. A világűr alattomos sugárzásokkal szabdalt sötét és hideg közeg. Száguldozni persze lehet benne, mert egy köb-kilométerben csak két porszem van. Ide (az anyag erőterek hatása alatt álló üres belsejébe) még a gonosz lelkek se kíváncsiak [6], hiszen emberi elmével az egy átmenetek nélküli pszichológiai pokol.

[1] Mt 10,29-31; Tm 107., Isz 133/204 (Mt 17,20; 18,19; Mk 11,23)

[2] Jn 5,17-30; 10,37-8; 14,6-11; 15,23-4

[3] Tm 16., 18., Jn 1,1-3; Fülöp 111.

[4] Jn 8,44

[5] Mt 10,28; 12,43-5

[6] Lk 8,31

14.

A kollektív üdvtörténet kontinuitása (az emberiség helyes irányba való haladása) csupán mítosz. A látszólagos evolúció olyan kultúrák tündökléseiből és bukásaiból áll, amelyek lényegében történelmi elődeik útját járják be. A technika fejlődését a körülmények változása kényszeríti ki. Ezek sorában a túlnépesedés a legfontosabb elem, ami kimerítheti a meglévő természeti energiaforrásokat. A bioszféra alapvető átalakulása viszont merőben más civilizációk létrejöttét idézheti elő. A felhalmozódott, számunkra mérgező anyagok táptalaján egy másik világ is létre jöhet. Nem tudjuk, hogy a Földön hányféle létforma váltotta már egymást...

15.

A katekézis szerint azért élünk e világban, hogy Istent megismerjük, megszeressük, csak neki szolgáljunk, s ezáltal üdvözlünk. Ez burkoltan egy próbatétel jellegre utal, transzcendens beteljesüléssel. Nem nehéz benne felismerni a júdaizmus Törvény általi, cselekedeti megigazulását, amit már nem ellensúlyoz Pál szellemi erőfeszítéseket nem kívánó, pusztán hitet igénylő [1], a közeli világvégre apelláló „teológiai esszenciája”. A kollektív üdvtörténet robbanásszerű, orbitális beteljesedése ugyan félreértésen alapul [2], ám sokkal nagyobb baj, hogy az ettől való félelmet az elhatalmasodó szekularizáció oldotta fel. A világ fiaivá lett „keresztények” [3] azért nem rettegnek tőle, mert elképzelhetetlennek tartják, hogy a nekik teremtett élettér „idő előtt” [4] megszűnik. Mármint az az aromaként átítatott gyűlölet-köd [5], melyben a be-nem-avatkozó Istent sem megismerni, sem megszeretni nem lehet. Itt a neki való szolgálat [6] kizárólag a Jézus által demonstrált immanens királyság gyakorlásával lehetséges! [7].

16.

Európa lakói zsidókeresztény kultúrkörben élnek [8], erős iszlám befolyás közepette [9]. A tőkés Engels által finanszírozott [10] marxi légvárakkal már nem lehet megetetni bennünket, és a Korán biflázása is idegen tőlünk. A júdaizmus kínálta kollektív istenkapcsolat egyetlen értelmes individuumot sem elégíthet ki. Ugyanakkor „keresztény ember” sincs, mert vagy pap az illető, vagy a hívek táborába tartozik. Utóbbiak csordaszellemű tömege arra megy, amerre a kolompot rázzák. Ezek saját Írásaikat sem ismerik, velük tehát nincs mit kezdeni. Persze, a papokkal se, de azok legalább értik, hogy miről van szó [11]. A hitélet hagyományosan női tevékenység, ám keresztény nő sem létezik, csak lány vagy asszony. A lányok legfőbb célja a férjhez menés, s ha sikerül, akkor belegabalyodnak Márta szerepébe, pedig Máriát és Salomét kéne utánozniuk [12]. Jobb sorsra érdemes személyiségük [13] annak a családnak az oltárán oldódik fel, aminek állítólagos szentségéről Jézus egy szót sem szolt...

[1] Róm 10,9; Efézus 2,8–9

[2] Más (világnézeti) felismerésről van szó, egyéni szemléletváltásról (Tm 112., Mt 24,35; Lk 16,17).

[3] Ők éppúgy kiebrudalnák a világ ellen tanúságot tévő (Jn 7,7) Jézust, mint elődeik (Lk 4,28–30).

[4] Mt 8,29 Ezek a disznók és kutyák (Tm 94., Mt 7,6) gonosz lelkületük miatt (Jn 3,19–21), ódzkodnak a találkozástól!

[5] József Attila: A világ megokolt utálata. In: *Az elvetett kő*, 67. old. (mek.oszk.hu/15000/15052)

[6] Mt 7,21–3; Jn 6,38

[7] Tm 82., 96., 110.

[8] A Biblia öszövétségi része beleintegrálódott a művészeti ágakba.

[9] Az ISIS kalandot, hatalmat, közösséget, szexpartnereket kínál, egy fanatizáló vallás keretében.

[10] Ez szinte előre vetítette az ideológia sorsát: kommunizmus akkor lehetett volna, ha a kapitalisták pénzt adnak rá.

[11] Ennek ellenére esketnek (Mt 16,17–9), temetnek (Mt 8,22), miséznek (Mt 26,26–9), adminisztrálnak, előljáróik zsebében tartják a lelkiismeretüket! (Mt 23,8–12).

[12] Lk 10,38–42; Zsk 61a, Tm 61.

[13] Tm 115.

Rövidítések és elérhetőségek

Tm	Tamás–evangélium (Jézus példabeszédeinek kulcsával.)	mek.oszk.hu/14600/14682
Mt	Máté–evangélium	mek.oszk.hu/08900/08907
Mk	Márk–evangélium	mek.oszk.hu/08900/08907
Lk	Lukács–evangélium	mek.oszk.hu/08900/08907
Jn	János–evangélium (Lábjegyzetekkel és Jézus–szóttárral.)	mek.oszk.hu/08900/08907
	A négy evangélium logionjai (Megfejtési segédlettel.)	mek.oszk.hu/08000/08061 175 – 317. old.
Isz	Iszlám hagyomány logionjai (Tamási és kánoni párhuzamokkal.)	mek.oszk.hu/08000/08019 116 – 127. old.
ApL	Apostoli levelek logionjai (Tamási és iszlám párhuzamokkal.)	mek.oszk.hu/08000/08019 128 – 135. old.
Zsk	Zsidókeresztény hagyomány	Pikó Gábor Mózes: <i>Minden Jézusról</i> Paulus Hungarus/Kairosz Kiadó Budapest, 2002.
KaB	Kalauz a Bibliához (Ószövetség)	mek.oszk.hu/12600/12635 Tótfalusi István könyve

---

A mű szabadon letölthető és korlátlanul megosztható.
A papír alapú vagy on–line periodikákban való közlés engedélyköteles.
e–mail cím: tokodorszag@gmail.com

A SZERZŐ MŰVEI
A MAGYAR ELEKTRONIKUS
KÖNYVTÁRBAN

Válogatott tanulmányok, 2003 – 2009.

A szűk kapu, 2010.

Új írások – régi témákban, 2010.

Bulányi, a tisztelendő, 2011.

Az ember igazi tragédiája, 2011.

Pszichén innen, és túl... 2012.

Utolsókból első, 2013.

A Tamás–evangélium, 2015.

Krisztusi kiskáté, 2015.

Az elvetett kő, 2016.

Merre menjünk ? 2016.

Szentlecke Pálról, 2017.

Kenyértörés, 2018.

A fizika költészete, 2018.

A vidám pokol, 2020.

Mint a nap ! 2021.

Ami szemet szúr, 2022.

Hol rontottuk el ? 2022.